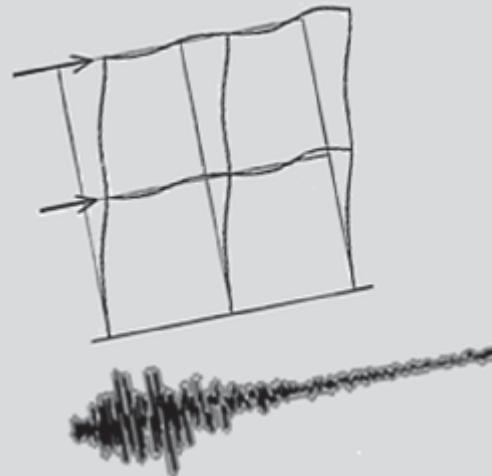

اصول مهندسی زلزله

کارشناسی مهندسی عمران

مدرس : ابراهیم فدائی

مهرماه ۱۳۹۱

دانشگاه آزاد اسلامی واحد فراهان

فهرست

مبانی لرزه شناسی

۱	زلزله شناسی	زلزله
۱	منشا زلزله.....	منشا
۱	انواع رفتارها در مرزمشترک صفحات لیتوسفری	انواع
۲	تکتونیک ایران	تکتونیک
۳	لرزه خیری ایران	لرزه
۳	پیشگویی زلزله	پیشگویی
۴	زلزله های غیر تکتونیکی	زلزله های
۴	گسل	گسل
۵	انواع گسل	انواع گسل
۶	گسل فعال	گسل فعال
۶	طول گسل ها	طول گسل ها
۶	امواج لرزه ای	امواج لرزه ای
۹	سرعت امواج لرزه ای	سرعت امواج لرزه ای
۱۰	کانون زلزله	کانون زلزله
۱۰	مرکز زلزله	مرکز زلزله
۱۰	عمق زلزله	عمق زلزله
۱۰	انواع زلزله ها بر حسب عمق کانونی	انواع زلزله ها
۱۱	تعیین کانون زلزله	تعیین کانون زلزله
۱۲	شدت زلزله	شدت زلزله
۱۲	کاستی های شدت زلزله	کاستی های شدت زلزله
۱۳	بزرگی زلزله	بزرگی زلزله
۱۴	تخربی زلزله های با بزرگی مختلف	تخربی زلزله های با بزرگی مختلف
۱۵	انرژی زلزله	انرژی زلزله
۱۶	نواحی دور و نزدیک به مرکز زلزله	نواحی دور و نزدیک
۱۶	وسعت زلزله	وسعت زلزله
۱۶	لرزه نگار	لرزه نگار
۱۷	شتاب نگار	شتاب نگار

۱۸	پارامترهای اساسی مهندسی زلزله
۱۸	تاثیر نوع خاک بر امواج زلزله
۱۸	مکانیزم های آسیب رسانی زلزله
۲۰	رابطه شتاب ماکریزم زمین با فاصله از مرکز زلزله
۲۰	علت کاهش شدت زلزله با افزایش فاصله از کانون زلزله

دینامیک سازه ها

۲۱	روشهای تحلیل سازه های مقاوم در برابر نیروی زلزله
۲۱	انواع ارتعاشات
۲۱	درجات آزادی
۲۲	سختی و میرایی
۲۳	تعیین سختی جانبی
۲۴	ترکیب سختیهای جانبی
۲۶	انواع تحریک دینامیکی
۲۶	معادله حرکت
۲۷	ارتعاش آزاد
۲۷	ارتعاش آزاد سیستم یک درجه آزادی فاقد میرایی
۲۹	زمان تناوب طبیعی (T_n)
۳۱	ارتعاش آزاد سیستم یک درجه آزادی با میرایی
۳۲	ارتعاش اجباری سیستم یک درجه آزادی
۳۳	معادله حرکت ، تحریک زلزله
۳۴	تحلیل دینامیکی سیستم های چند درجه آزادی
۳۷	محاسبه بردار الاستیک f_s
۳۷	تعیین بردار الاستیک به روش سختی
۳۸	خصوصیات ماتریس سختی
۴۱	رابطه تعامل مودها در سیستم های چند درجه آزادی
۴۲	آنالیز مودال سیستم های چند درجه آزادی

پاسخ سیستمهای خطی در برابر زلزله

۴۷	کمیتهای پاسخ
۴۷	تاریخچه پاسخ

۴۹	طیف پاسخ
۵۰	طیف پاسخ تغییر شکل
۵۱	طیف پاسخ شبه سرعت
۵۲	طیف پاسخ شبه شتاب
۵۳	مشخصه های طیف پاسخ
۵۴	تأثیر میرایی بر طیف پاسخ
۵۴	طیف طرح الاستیک
۵۵	اختلاف بین طیف طرح و طیف پاسخ

سیستم های باربر جانبی

۵۶	شكل پذیری
۵۶	سیستم قاب خمی
۵۶	معایب سیستم باربر قاب خمی
۵۷	سیستم های باربر جانبی (سیستم قاب ساختمانی ساده با مهاربند)
۵۷	انواع مهاربندی ها
۵۷	مهاربند هم مرکز یا همگرا
۵۸	مهاربند خارج از مرکز یا واگرا
۵۹	عوامل موثر بر انتخاب مهاربندی و ابعاد آن
۶۰	راههای جلوگیری از ایجاد نیروی کششی ستون مجاور دهانه مهاربندی
۶۱	تحلیل سیستم های مهاربندی همگرا
۶۲	قاب همگرای ویژه
۶۲	سیستم دیوار برشی بتن مسلح
۶۳	سیستم دیوار برشی با مصالح بنایی مسلح
۶۳	سیستم دوگانه

مرواری بر آئین نامه طراحی ساختمانها در برابر زلزله (استاندارد ۲۸۰۰)

۶۴	اهداف استاندارد ۲۸۰۰
۶۴	ملاحظات ژئوتکنیکی
۶۵	ملاحظات معماری

۶۷ ملاحظات پیکربندی سازه ای
۶۸ ضوابط کلی
۶۹ گروه بندی ساختمانها بر حسب اهمیت
۷۱ گروه بندی ساختمانها بر حسب شکل
۷۴ نکاتی پیرامون شکل بندی ساختمان در پلان
۷۵ نکاتی پیرامون شکل بندی سازه ای
۷۸ گروه بندی ساختمانها بر حسب سیستم سازه ای
۸۰ محاسبه ساختمانها در برابر نیروی زلزله
۸۰ ملاحظات کلی
۸۱ نیروی جانبی ناشی از زلزله
۸۳ روش تحلیل استاتیکی معادل
۸۴ تراز پایه
۸۴ نسبت شتاب مبنای طرح A
۸۴ ضریب بازتاب ساختمان B
۸۷ طبقه بندی نوع زمین
۸۷ زمان تناوب اصلی نوسان
۸۹ ضریب اهمیت ساختمان، I
۹۰ ضریب رفتار ساختمان، R
۹۲ توزیع نیروی جانبی زلزله در ارتفاع ساختمان
۹۳ توزیع نیروی برشی زلزله در پلان ساختمان
۹۴ نحوه تعیین مرکز سختی
۹۵ نحوه تعیین مرکز جرم
۹۷ محاسبه ساختمان در برابر واژگونی
۹۹ نیروی قائم ناشی از زلزله
۱۰۱ روش تحلیل دینامیکی
۱۰۱ حرکت زمین
۱۰۲ تغییر مکان جانبی نسبی طبقات
۱۰۶ اثر P-Δ

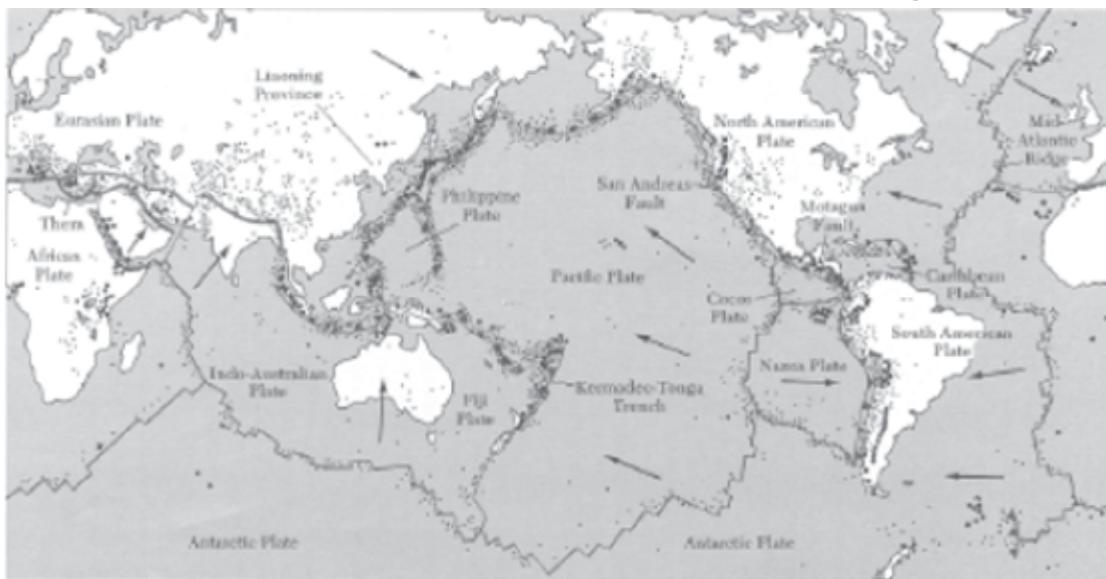
مراجع

۱۰۷ مراجع

زلزله شناسی: بررسی گسلش و امواج منتشر شده در درون زمین و خصوصیات تحریک ناشی از زلزله و تغییرات آن در مسیر انتشار امواج.

منشا زلزله: مقبول ترین نظریه در بین لرزه شناسان، نظریه حرکات زمین ساخت صفحه‌ای (*Plate tectonics*) است که بر اساس آن پوسته زمین مرکب از ۶ صفحه لیتوسفری بزرگ و تعدادی صفحات کوچکتر است که نسبت به هم حرکت می‌کنند و فعالیت‌های زمین شناسی از قبیل زلزله‌ها و آتش‌فشنگها در طول مرز مشترک این صفحات متمرکز می‌باشد.

با مقایسه نقشه صفحات لیتوسفری زمین و نقشه زمین لرزه‌های به وقوع پیوسته مشاهده می‌شود که تقریباً همه زلزله‌ها در مرز صفحات تکتونیکی روی داده‌اند.

صفحات لیتوسفری نسبت به هم در حال حرکتند به عنوان مثال صفحات آمریکای شمالی و اقیانوس آرام هر سال بین ۴ تا ۶ سانتیمتر نسبت به هم حرکت دارند.

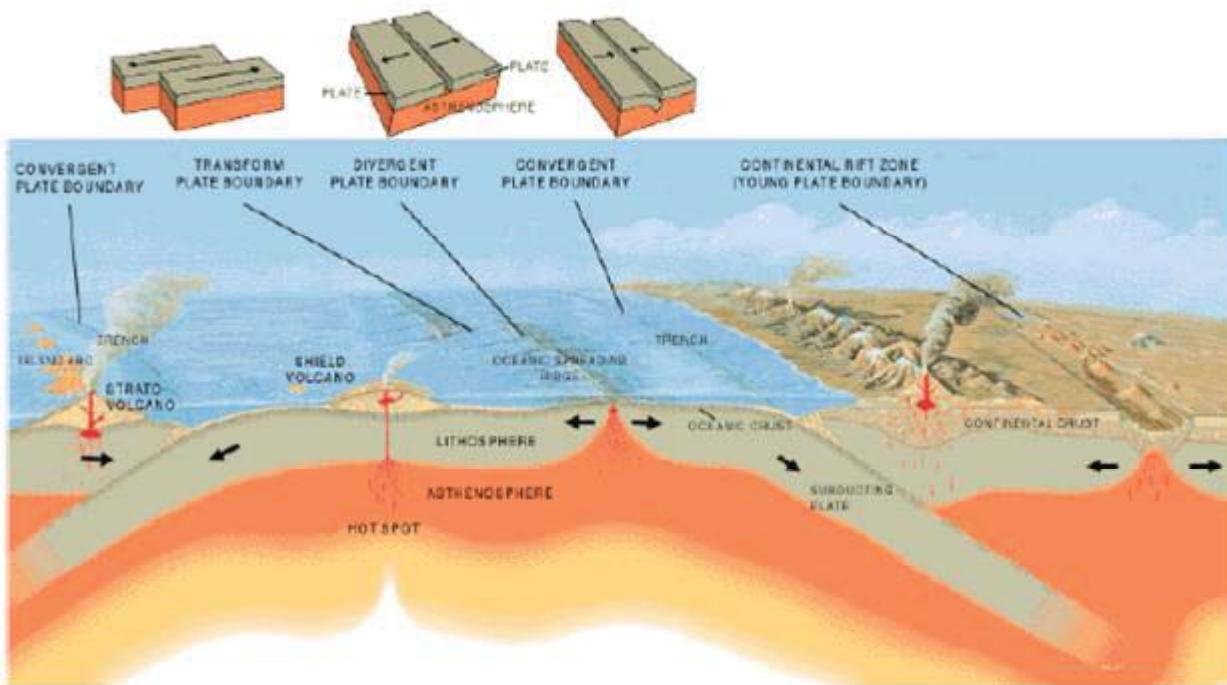
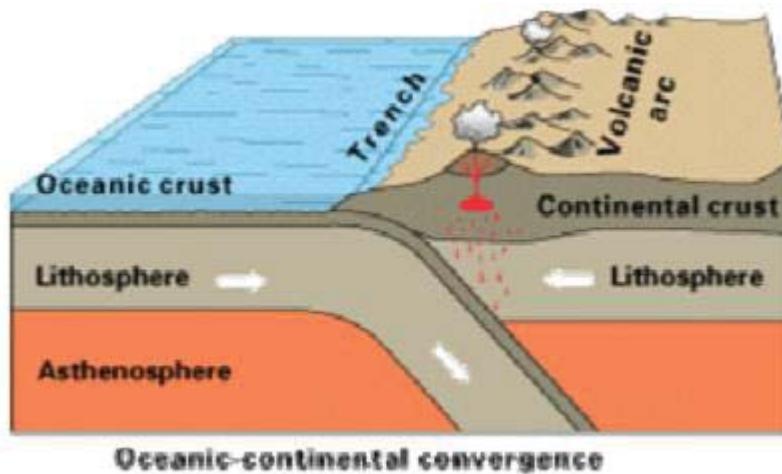
أنواع رفاتارها در مرز مشترک صفحات لیتوسفری:

۱- **مرزهای واگرا (divergent):** در این مرزها صفحات از یکدیگر دور شده که همراه با ایجاد لیتوسفر جدید می‌باشد. این نواحی گرده ماهی شکل بوده و اکثراً در وسط اقیانوس‌ها ایجاد می‌شوند. مثل گرده ماهی وسط اقیانوس اطلس

۲- **مرزهای همگرا (convergent):** در این مرزها صفحات با هم تصادم کرده و به پوسته زمین فشار می‌آورند و کوههای جدید را ایجاد می‌کنند و یا اینکه در اثر فشار، یک صفحه ممکن است زیر صفحه دیگر رفته و مواد لیتوسفری را با خود به داخل گوشه زمین ببرد که در این نقاط خندق‌های عمیق ایجاد می‌گردد.

مثل سلسله جبال زاگرس که ناشی از تقارب حد مشترک صفحه ایران و عربستان می‌باشد.

۳- **مرزهای همگرا (sliding):** این صفحات نسبت به یکدیگر در یک صفحه افقی می‌لغزنند. در این نوع مرزها نه پوسته جدیدی ایجاد می‌شود و نه پوسته‌ای منهدم می‌شود.

تکتونیک ایران

صفحات اصلی منطقه ایران

- صفحه ایران
- صفحه عربستان
- صفحه اوراسیا

صفحه های ایران و عربستان با سرعتهای متفاوتی در جهت شمال شرقی حرکت می کنند و صفحه ایران از زیر بوسیله صفحه عربستان رانده می شود. مرز مشترک این دو صفحه به وسیله منطقه فشاری زاگرس و چین خوردگیهای زیاد مشخص می باشد و ایجاد گسلهای معکوس نموده است از طرفی صفحه ایران از شمال توسط صفحه اوراسیا، از شرق توسط صفحه هند، از غرب بوسیله صفحه آناتولی احاطه شده است و فشار ناشی از صفحه عربستان امکان هر نوع جابجایی

را از صفحه ایران گرفته است، بنابر این اعتقاد بر این است که وقوع زلزله در ایران ناشی از حرکت و فشار صفحه عربستان به صفحه ایران است.

لرزه خیری ایران

امبرسز با انجام بررسیهای تاریخی بر روی شش هزار زلزله ای که از دو هزار سال پیش در سرزمین ایران روی داده است، نواحی لرزه خیز ایران را به دو ناحیه اصلی تقسیم نمود:

۱) خطی که از آذربایجان شروع شده، در امتداد رشته کوه البرز به شمال خراسان می‌رسد و انگاه به سمت جنوب رفته و از شرق کویر تا شمال سیستان ادامه می‌یابد که امبرسز این نوار را «هلال ایران» نام نهاد. مهمترین زلزله‌های این نوار عبارتند از: بوئین زهرا(۱۳۴۱، ۴/۷ ریشترا) – فردوس(۱۳۵۷، ۶/۴ ریشترا) – دشت بیاض(۱۳۴۷، ۷/۳ ریشترا) و طبس(۱۳۵۷، ۳/۷ ریشترا).

۲) امتداد کوههای زاگرس تا لارستان. این نواحی لرزه خیزی خیلی شدیدی ندارند. مهمترین زلزله‌های این ناحیه عبارتند از: فارسیج(۱۳۳۶، ۷/۱ ریشترا) – نهاؤند همدان(۱۳۲۷، ۶/۷ ریشترا) – قیر و کارزین فارس (۱۳۵۱، ۱/۷ ریشترا) و قائنات(۱۳۵۸، ۱/۷ ریشترا).

در ناحیه زاگرس زمین لرزه‌ها با تعداد زیاد و بزرگی معمولاً کمتر از ۷ روی می‌دهد ولی در ناحیه البرز زمین لرزه‌ها با تعداد کمتر و با بزرگیهای بالا که امکان دارد از ۷ تجاوز کند، متداول است.

پیشگویی زلزله

منظور از پیش‌گویی زلزله تعیین زمان نسبتاً دقیق زلزله و حدود و بزرگی آن است.

پارامترهای مفید در پیش‌بینی زلزله

۱- بررسی تاریخچه زلزله‌های محل مورد نظر و کشف تاخیر احتمالی لرزه ای (*Seismic Gap*)

انرژی کرنشی در پوسته زمین دائماً در حال انباسته شدن است، اگر برای مدتی زلزله رخ ندهد، یک تاخیر تلقی شده و نشانه‌ای برای وقوع یک زلزله قوی می‌تواند باشد. به همین دلیل در نقاطی که یک تاخیر تاریخی در وقوع زلزله داریم می‌توان انتظار داشت که یک زلزله شدید رخ دهد.

۲- وقوع زلزله‌های خفیف که ممکن است پیش لرزه باشند.

۳- برآمدگی پوسته زمین از قبل از زلزله (سرعت برآمدگی زمین قبل از زلزله بیشتر می‌شود)

۴- وجود گاز رادون در آبهای زیرزمینی

۵- وجود گاز هلیوم در گازهای خروجی از گسل

۶- تغییرات در خواص مغناطیسی و الکتریکی زمین

۷- تغییر تنفس داخلی زمین

۸- بالا آمدن سطح آب چاهها

زلزله های غیر تکتونیکی

زلزله هایی که در اثر رهاسدن ناگهانی انرژی اندوخته شده در پوسته زمین ایجاد می شوند به زلزله های تکتونیکی موسومند و زلزله های غیر تکتونیکی به علل دیگری رخ می دهند که عبارتند از:

- ریزش کوه (*rock falls*) ، فرو ریختن غارها و فعالیت های آتشفسانی می تواند موجب زلزله های کوچک شود.
- فعالیت های انسانی مانند ساخت سد و ذخیره نمودن حجم زیادی آب در پشت باعث افزایش فشار وارد بر سنگها می گردد.
- انفجارهای هسته ای می توانند به پیدایش زلزله کمک کنند. به عنوان مثال در سال ۱۹۷۶ آمریکا دست به یک سری آزمایشات هسته ای زد و بمبی به قدرت ۱۰ برابر بمب هیروشیما را آزمایش کرد که یک روز بعد در کشور گواتمالا زلزله ای به بزرگی ۷/۵ ریشتر رخ داد.

گسل:

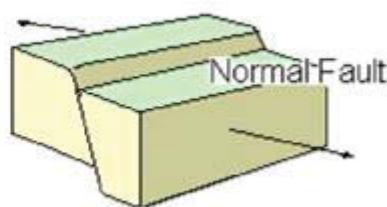
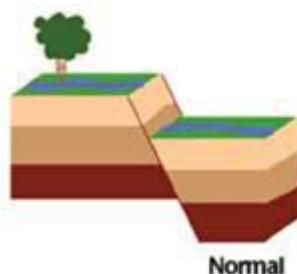
گسل عبارتست از سطح ناپیوسته ای که دو مجموعه سنگی را از هم جدا می کند و معرف صفحه ای است که در طول آن حرکات زمین رخ می دهد و مبدأ حرکت زمین در یک زلزله از آن ناشی می شود.

صفحه همه گسلها در سطح پوسته زمین بریده نشده است تا با چشم قابل رویت باشد لذا بعضی از گسلها در سطح زمین اثری از خود ندارند.

انواع گسل (*fault*)

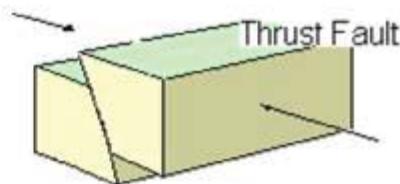
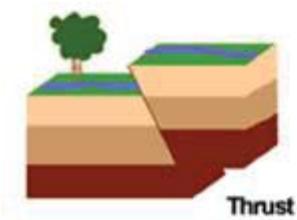
- ۱- گسل ساکن: صخره های دو طرف گسل نسبت به هم ساکن بوده و هیچ حرکتی ندارند.
- ۲- گسل نرمال (کششی): صخره های دو طرف گسل تمایل به جدا شدن از یکدیگر داشته و ایجاد کشش در گسل می کنند. در صورتی که کشش برای ایجاد گسیختگی کافی باشد، یک قطعه نسبت به قطعه دیگر به طرف پائین حرکت می کند.

اکثر گسل های نرمال در طول مرز صفحات تکتونیکی واگرا ایجاد می شوند.

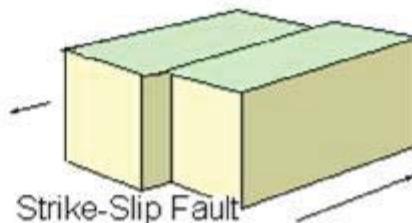
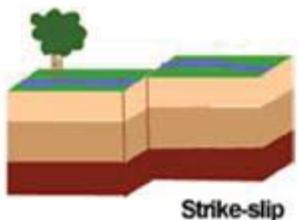
- ۳- گسل معکوس (فشاری): صخره های دو طرف گسل تمايل به فشردن يكديگر داشته و در گسل فشار ايجاد می کنند. موقعی که فشار برای گسيختگی کافی باشد يك قطعه نسبت به قطعه ديگر در امتداد صفحه گسل به طرف بالا حرکت می کند.

- اکثر گسل های فشاری در محل تصادم صفحات همگرا ايجاد می شوند.

- ۴- گسل لغزشی جانبی: حرکت در طول يك صفحه گسل تقریبا قائم به صورت لغزش جانبی صورت می گیرد، این حرکت می تواند به سمت راست یا چپ باشد.

اگر شخصی که بر روی يك طرف گسل استاده حرکت طرف مقابل به سمت راست باشد، راستگرد خوانده می شود.

گسل فعال:

گسلهایی که طی چندهزار سال گذشته حرکت نموده و در آینده نیز حرکت خواهند نمود.

گسلهای فعال بوسیله کاوشهای زمین شناسی و عکسهاي هوایی تعیین می شوند.

معمولًا زلزله ها در مناطقی که گسل فعال دارند، رخ می دهد بنابر این به هنگام طرح پروژه های بزرگی نظیر سد و نیروگاه فاصله و مشخصات گسلهای فعال منطقه باید مشخص شود.

بعضی از گسلها فقط به هنگام وقوع زلزله حرکت می کنند ولی بعضی از آنها همواره در حال حرکت هستند که بیشترین سرعت حرکت آنها ۳ تا ۱۰ سانتیمتر در سال است.

طول گسل‌ها

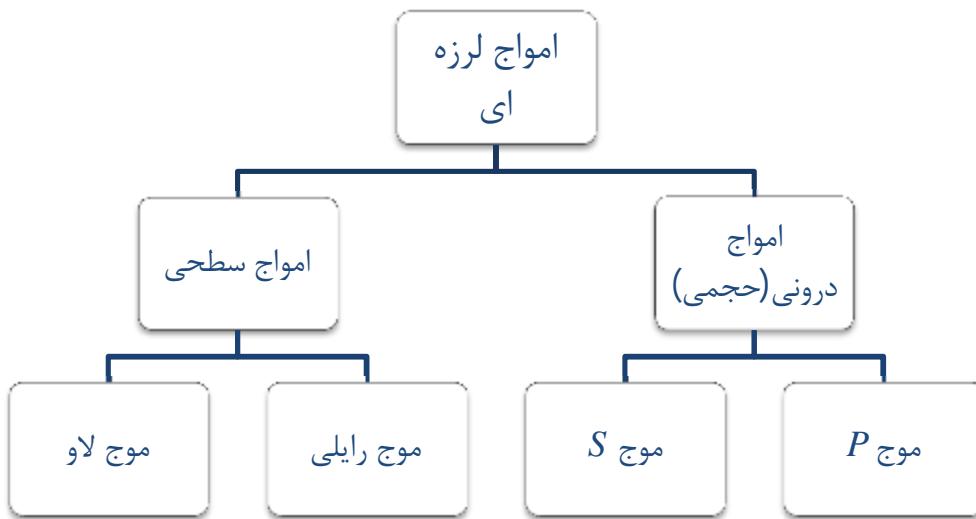
طول گسلها بسیار متفاوت است و می تواند بین چند متر تا صدها کیلومتر باشد که لایه‌های بزرگ قاره‌ها یا اقیانوسها را بریده و از هم مجزا می نماید.

گسل‌های طولانی تا ۱۰۰۰ کیلومتر طول دارند.

بزرگی زلزله با طول گسلش ارتباط دارد.

امواج لرزه‌ای

هنگامی که صخره‌ای می شکند، انرژی ذخیره شده در آن ناشی از حرکات صفحات زمین ساختی، بصورت ناگهانی آزاد می شود و به صورت امواج در درون و سطح زمین منتشر می شوند و پس از طی مسافتی به محل سازه می رسد و انرژی موج باعث ایجاد تغییرشکلهای قابل ملاحظه و تخریب سازه‌ها می شود.

هر کدام از امواج، زمین را به گونه‌ای خاص می لرزانند.

امواج درونی(حجمی):

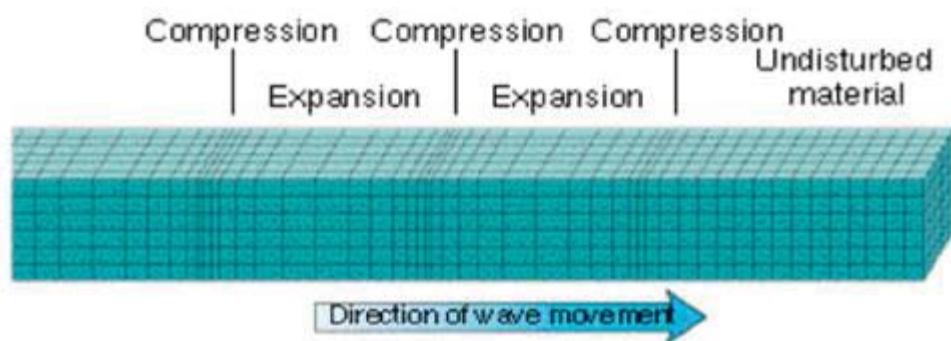
امواج حجمی در داخل زمین حرکت می کنند.

موج P :

موج P یا موج فشرده، موجی است که زمین را به صورت جلو و عقب در جهت و خلاف حرکت موج می لرزاند مانند فشردن فنر و رها کردن آن.

سرعت موج P از دیگر امواج لرزه ای بیشتر است و سرعت آن بین ۴ تا ۸ کیلومتر بر ثانیه می باشد. امواج P در جامدات و مایعات منتشر می شوند.

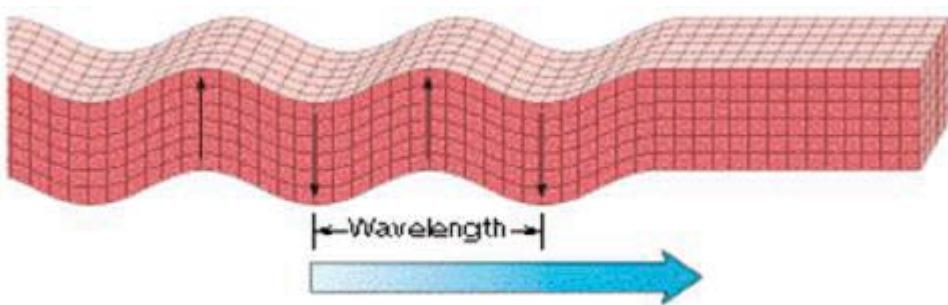
این امواج می توانند به صورت امواج صوتی به داخل اتمسفر منتشر شوند و اگر فرکانس این امواج در حد شنوایی گوش باشد (بیزگتر از KHz) ممکن است بوسیله حیوانات و انسان قابل شنیدن باشد. به این امواج، امواج اولیه هم می گویند زیرا اولین امواجی هستند که به دستگاه لرزه نگاری می رسند.

موج S :

موج S یا موج برشی، موجی است که زمین را به صورت جلو و عقب در راستای عمود بر جهت حرکت موج می لرزاند و از نوع امواج عرضی محسوب می شوند.

سرعت موج S حدود نصف سرعت موج P است و سرعت آن بین ۲ تا ۵ کیلومتر بر ثانیه می باشد. امواج S فقط در جامدات منتشر می شوند.

قدرت تخریب امواج S بیشتر از امواج P می باشد. امواج S از نظر جهت ارتعاش ذرات و انتشار به امواج نور یا الکترو مغناطیس شبیه هستند.

امواج سطحی

امواج سطحی نزدیک سطح زمین حرکت می کنند.

مبانی لرزه

سرعت امواج سطحی در مقایسه با امواج دیگر کمتر است و در حدود $4/8$ کیلومتر بر ثانیه می‌باشد.

حرکت امواج سطحی در سطح زمین بیشترین مقدار است و با افزایش عمق از شدت آن کاسته می‌شود.

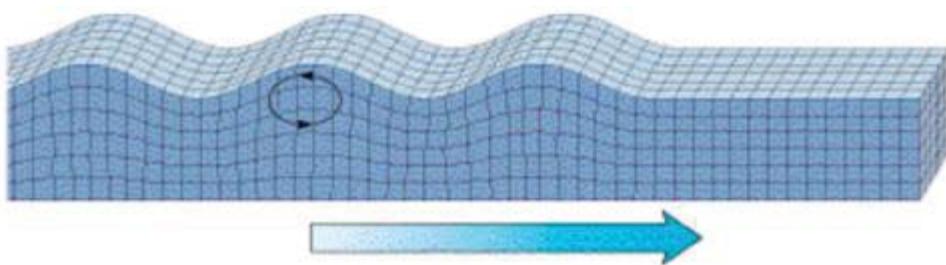
قدرت تخریب امواج سطحی به علت ایجاد تغییر شکلهای قابل ملاحظه در زمین بیشتر از امواج حجمی است.

امواج سطحی که روی لرزه نگاشت ثبت می‌شوند معمولاً دارای پریود بلند و دامنه زیادی هستند و انرژی زیادی نیز دارند.

در فواصل دور از چشم، امواج غالب روی لرزه نگاشت از نوع امواج سطحی است.

موج رایلی:

موجی که باعث لرزش سطح زمین بصورت حرکتی بیضی گون شده و حرکات عرضی ندارد.

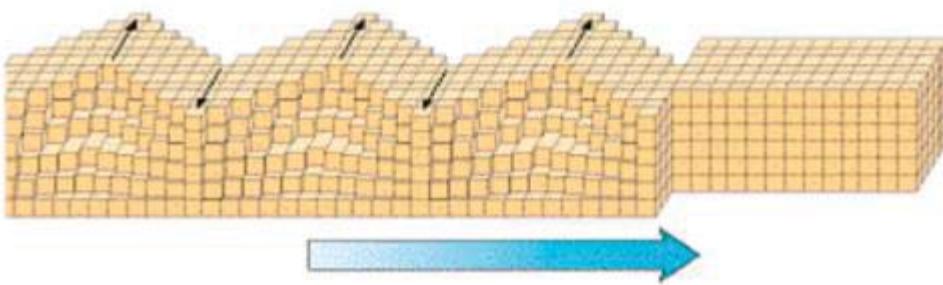

امواج رایلی بعلت مولفه قائم حرکتشان می‌توانند در روی حجم‌های زیادی از آب دریاهای تاثیر بگذارند.

موج لاو:

موجی که حرکت افقی در جهت عرضی (یا عمود بر) جهت حرکت موج دارد یا به عبارت دیگر این موج زمین را از پهلو به پهلو در یک صفحه افقی و موازی با سطح زمین به ارتعاش در می‌آورد.

اثر ناشی از امواج لاو تکان افقی به پی ساختمان می‌باشد و از این رو خسارت ایجاد می‌کند.

امواج لاو از میان آب نمی‌توانند عبور کنند و فقط روی آب‌های سطحی کناره‌های دریاچه‌ها اثر می‌گذارند و آنها را به جلو و عقب می‌رانند.

سرعت امواج لرزه‌ای

سرعت انتشار امواج لرزه‌ای به خصوصیات محیط انتشار بستگی دارد.

سرعت امواج P با استفاده از رابطه زیر تعیین می‌شود:

$$V_p = \sqrt{\frac{E}{\rho} \frac{1-v}{(1+v)(1-2v)}}$$

سرعت امواج S با استفاده از رابطه زیر تعیین می‌شود:

$$V_s = \sqrt{\frac{E}{\rho} \frac{1}{2(1+v)}}$$

E : ضریب ارجاعی

ρ : جرم مخصوص

v : ضریب پواسون

اگر ضریب پواسون برابر با $1/25$ در نظر گرفته شود آنگاه بین سرعت موج P و سرعت موج S رابطه زیر برقرار است.

$$V_p = \sqrt{3} V_s$$

امواج P و S وقتی به سطح زمین می‌رسند، قسمت اعظم انرژی شان وارد پوسته می‌شود که دامنه امواج در سطح زمین تشدید شده و خسارت‌های زلزله را افزایش می‌دهد.

کانون زلزله

انتشار امواج زلزله به گونه‌ای است که گویی از یک مرکز واحد ساطع شده‌اند، این مرکز را کانون زلزله می‌نامند.

مرکز زلزله

تصویر کانون زلزله بر روی سطح کره زمین را مرکز زلزله گویند.

عمق زلزله

فاصله بین نقاط کانون و مرکز زلزله عمق زلزله نامیده می‌شود.

أنواع زلزله ها بر حسب عمق کانونی

الف- زلزله های سطحی: عمق کمتر از ۷۰ کیلومتر است.

ب- زلزله های عمیق: عمق ۳۰۰ تا ۶۰۰ کیلومتر

حوزه اثر زلزله های سطحی نسبتاً کوچک است و در خارج از آن جز با وسائل لرزه نگاری نمی توان زلزله را حس نمود در حالی که زلزله های عمیق در فواصل دور هم احساس می شوند.

از نظر مهندسی زلزله های مخرب همواره از نوع سطحی هستند و زلزله های عمیق تاثیر تخریبی چندانی ندارند.

تعیین کانون زلزله

اگر فاصله کانون زلزله تا محل ایستگاه دریافت کننده امواج برابر با d باشد زمان رسیدن موج P به ایستگاه (t_p) و زمان رسیدن موج S به ایستگاه (t_s) به صورت زیر با فاصله کانون تا ایستگاه رابطه دارد:

$$t_p = \frac{d}{V_p}, \quad t_s = \frac{d}{V_s}$$

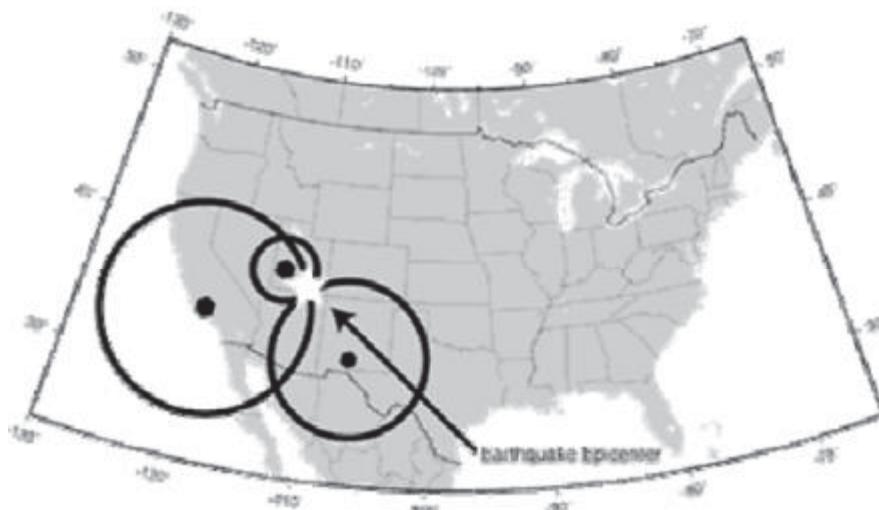
اولین امواجی که بوسیله لرزه نگار دریافت و ثبت می شود امواج طولی P می باشد، دومین امواج دریافتی امواج عرضی S می باشد که دامنه ارتعاش بزرگتری نسبت به امواج P دارند بنابر این با داشتن لرزه نگاشت یک زلزله می توان فاصله زمانی امواج طولی و عرضی را تعیین نمود.

$$t_s - t_p = \frac{d}{V_s} - \frac{d}{V_p} = d \left(\frac{1}{V_s} - \frac{1}{V_p} \right) = d \frac{V_p - V_s}{V_p \cdot V_s} \rightarrow d = \frac{t_s - t_p}{\frac{V_p - V_s}{V_p \cdot V_s}}$$

محل انتشار امواج (کانون زلزله) بر روی سطح کره ای به مرکز ایستگاه ثبت امواج و شعاع d در حجم زمین قرار دارد.

اینک با داشتن مقدار d از اطلاعات ۳ ایستگاه می توان با رسم ۳ کره و تعیین نقطه مشترک کره ها، محل کانون زلزله را تعیین نمود.

برای تعیین محل زلزله حداقل به سه ایستگاه لرزه نگاری نیاز است بنابر این به جای یک ایستگاه لرزه نگاری، یک سری از ایستگاههای لرزه نگاری در اطراف مناطق ایجاد می کنند که به آنها خط (array) لرزه نگاری می گویند تا بتوانند مشخصات دقیق تر و بیشتری از زلزله را تعیین کنند. هر چه تعداد مراکزی که یک زلزله را ثبت می کنند زیادتر باشند، مشخصات آن زلزله را با دقت بیشتری تخمین می زنند.

شدت زلزله (Earthquake Intensity)

برای تعیین اندازه زلزله می‌توان از شدت زلزله که به مقیاس مرکالی مشهور است و در سال ۱۸۰۴ توسط مرکالی پیشنهاد شده است، استفاده نمود.

مقیاس شدت زلزله مرکالی شدت زلزله را به صورت تابعی از احساس و دریافت انسان و موجودات زنده از زلزله و نیز تاثیر بر ساختمانها بیان می‌کند.

شدت مرکالی دارای ۱۲ درجه می‌باشد و درجه اول آن توسط افراد حس نمی‌شود، و فقط بوسیله دستگاههای اندازه گیری حساس ثبت می‌گردد و در درجه دوازدهم آن همه ساختمانها خراب می‌شوند و اشیا به هوا پرتاپ می‌شوند.

کاستی‌های شدت زلزله

- ۱- یک زلزله در محله‌ای متفاوت دارای درجه‌های شدت مختلفی می‌باشد. مثلاً رخ دادن زلزله‌ای یکسان در مناطق شهری و روستایی اثرهای مختلفی بر روی سازه‌های موجود می‌گذارند و ممکن است ساختمانهای روستایی بطور کامل تخریب شوند در حالی که سازه‌های مناسب شهری آسیب جدی نبینند.
- ۲- شدت بدست آمده برای هر نقطه بستگی زیادی به قضاوت‌های اشخاص دارد و به تلقی پژوهشگر و مصاحبه شوندگان از کلماتی چون صدمه، خرابی، ویرانی، انهدام و... بستگی دارد.
- ۳- شدت زلزله ارتباط مستقیمی با شتابهای حاصل از زلزله ندارد.

ولیکن شدت زلزله به دلایل زیر معتبر می‌باشد:

- تعیین شدت زلزله بسیار ساده است و نیازمند وسایل پیچیده نیست.
- شدت مستقیماً توصیفی از عملکرد ساختمانها را در خود دارد و لذا کار فهم گزارش‌های مهندسی را آسان می‌کند.

بزرگی زلزله (Earthquake Magnitude)

بزرگی یک مقیاس کمی است و برای بیان اندازه زلزله برای مهندسان حائز اهمیت است.

بزرگی ریشتر

در فاصله معینی از مرکز زلزله، دامنه ارتعاش حاصل از زلزله با انرژی آزاد شده ارتباط مستقیمی دارد و همچنین اندازه زلزله به انرژی آزاد شده بستگی دارد بنابر این Richter در سال ۱۹۳۵ بزرگی زلزله (M) را بر اساس دامنه ارتعاش حاصل از زلزله به صورت زیر تعریف نمود:

$$M = \log_{10}^A$$

M : بزرگی زلزله به درجه ریشتر

A: دامنه لرزه نگاری بر حسب میکرون که یک لرزه نگار ووداندرسون در فاصله ۱۰۰ کیلومتری مرکز زلزله بدست آمده است.

احتمال اینکه همیشه در فاصله صد کیلومتری مرکز زلزله ایستگاه داشته باشیم بسیار کم است، رابطه ریشتر به ترتیب زیر اصلاح گردیده است:

$$\begin{aligned} M &= \log_{10}^A - \log_{10}^{A_0} \\ &= \log_{10}^{A/A_0} \end{aligned}$$

A: دامنه بیشینه لرزه نگاشت در یک ایستگاه دلخواه برای زلزله مورد نظر بر حسب میکرون

A_0 : دامنه بیشینه لرزه نگاشت در آن ایستگاه دلخواه برای زلزله استاندارد بر حسب میکرون

در دستگاه ووداندرسون فقط امواج با پریود کمتر از $1/8$ ثانیه ثبت می شود و فقط زلزله های نزدیک به لرزه نگار (زلزله های محلی) دارای پریود کمی هستند بنابر این به بزرگی ریشتر، بزرگی محلی (Local Magnitude) هم می گویند.

بزرگی امواج سطحی

در فواصل زیاد از مرکز زلزله ، معمولاً امواج حجمی میرا می شوند و به اندازه ای پراکنده می شوند به طوری که حرکات غالب مربوط به امواج سطحی است بنابراین می توان از مقیاس بزرگای موج سطحی که بر پایه دامنه امواج رایلی با پریود حدود ۲۰ ثانیه است، استفاده نمود که بوسیله رابطه زیر تعیین می شود:

$$M_S = \log A + 1.66 \log \Delta + 2.0$$

A : جابجایی ماکزیمم زمین بر حسب میکرومتر

Δ : زاویه بین مرکز زلزله و ایستگاه لرزه نگاری نسبت به مرکز کره زمین بر حسب درجه

بزرگی امواج حجمی

برای زلزله های با کانون عمیق، اغلب امواج سطحی به قدری کوچکند که امکان ارزیابی آنها با بزرگای موج سطحی نمی باشد. بنابراین بزرگای موج حجمی بنا نهاده شده است که بر پایه دامنه چند سیکل اول امواج P است که چندان تحت تاثیر عمق کانونی نگرفته باشد و به صورت زیر بیان می شود:

$$m_b = \log A - \log T + 0.01 \Delta + 5.9$$

A: دامنه موج P بر حسب میکرومتر

T: پریود موج P (معمولًاً حدود ۱ ثانیه)

Δ: زاویه بین مرکز زلزله و ایستگاه لرزه نگاری نسبت به مرکز کره زمین بر حسب درجه

تخرب زلزله های با بزرگی مختلف

زلزله با بزرگی ۲ ریشتر : کوچکترین زلزله ای است که بوسیله انسان حس می شود.

زلزله با بزرگی ۴ تا ۵ ریشتر: در ایران زلزله های با بزرگی کمتر از ۵ ریشتر به علت مدت زمان کوتاه و شتاب ملایم‌شان به ندرت باعث آسیب دیدن ساختمان می گردند. زلزله های به بزرگی ۴ تا ۵ ریشتر بخصوص در روستاها به خانه های خشتی و گلی آسیب می رسانند و حتی ساختمانهای نسبتاً سست آجری نیز با زلزله زیر ۵ ریشتر به زحمت آسیب می بینند.

زلزله با بزرگی ۵ تا ۶ ریشتر: برای ساختمانهای شهری چندان خطری ندارد، اما می تواند ساختمانهای روستایی را تخریب کند.

زلزله با بزرگی ۶ تا ۷ ریشتر: می تواند به ساختمانهای شهری آسیب برساند اما برای ابنيه مهندسی ساز شهری مشکلی ایجاد نمی کند.

زلزله با بزرگی بیش از ۷ ریشتر: زلزله های مخربی هستند و در ایران حتی به ساختمانهای مهندسی ساز شهری هم خسارت می زند.

زلزله با بزرگی بیش از ۸ ریشتر: تقریباً تمامی ساختمانهای معمولی (مثلاً ساختمان راکتور اتمی) را شامل نمی شود از بین می روند و چیزی باقی نمی ماند.

نکته: مقیاس بزرگی ریشتر با دامنه موج زلزله ثبت شده بوسیله لرزه نگار بصورت لگاریتمی تغییر می کند بنابر این با افزایش یک واحد در بزرگی ریشتر، دامنه موج اندازه گیری شده ۱۰ برابر خواهد شد.

انرژی زلزله

بخشی از انرژی الاستیک آزاد شده در حین یک زلزله صرف خردشدن سنگها و جابجایی گسل ها می شود و بخشی دیگر بصورت امواج زلزله انتشار می یابد.

رابطه بین بزرگی زلزله و انرژی آزاد شده را بر اساس رابطه ذیل (گوتنبرگ-ریشتر ۱۹۵۶) می توان بدست آورد:

$$\log E = 11.8 + 1.5M$$

E : انرژی آزاد شده بر حسب ارگ (هر ژول برابر با 10^7 ارگ است)
با افزایش یک واحد به بزرگی زلزله، انرژی آزاد شده توسط آن ۳۲ برابر می شود و با افزایش ۲ واحد در بزرگی زلزله، انرژی آزاد شده زلزله ۱۰۰۰ برابر می شود.

نواحی دور و نزدیک به مرکز زلزله

در نواحی نزدیک به مرکز زلزله ، فرکانسهای بالا از شدت زیادی برخوردارند، به همین علت فرکانسهای غالب(دارای شدت زیاد) در این نواحی، فرکانسهای بالا هستند بویژه اگر بستر سنگی به سطح زمین نزدیک باشد.

با دور شدن از مرکز زلزله، همگی امواج میرا شده و از شدت شان کاسته می شود که البته این کاهش برای فرکانسهای بالا شدیدتر است ولی فرکانسهای پائین (امواج با پریود بالا) تا مسافت‌های دور دست انتقال می یابد لذا فرکانسهای غالب در نواحی دور دست امواج با فرکانسهای پائین هستند.

در فواصل دور دست دوره های تناوب امواج زلزله بالا می رود ولی دامنه ارتعاشات بسیار کوچک است.

در زلزله منجیل دیده شد که با توجه به فاصله ۶۵ کیلومتری رشت از منجیل، ساختمانهای بلند حتی فلزی و بتُنی صدمه دیدند اما ساختمانهای یک یا دو طبقه با مصالح نامرغوب و حتی بدون اسکلت آسیبی ندیدند که می توان آن را با پدیده تشدید توجیه نمود.

وسعت زلزله

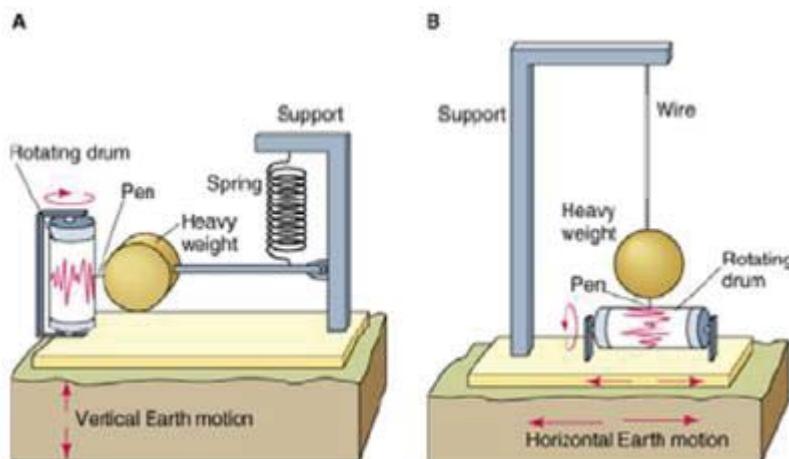
وسعت ناحیه زلزله زده با انرژی آزادشده ارتباط دارد و هرچه انرژی آزاد شده بیشتر باشد(بزرگی زلزله بیشتر باشد)، زلزله در منطقه وسیع تری احساس می شود.

لرزه نگار

وظیفه لرزه نگار ثبت جابجایی زمین است و اصول کار آن براساس حرکت آزاد آونگ می باشد.

لرزه نگار ابزار کار زمین لرزه شناسان است و به کمک آن مرکز زلزله، بزرگی زلزله ، فیزیک امواج زلزله (بازتاب ها و انکسارهایی که این امواج در حین عبور از لایه های مختلف متحمل می شوند) ، جنس لایه ها و مشخصات هندسی خاک تعیین می شود.

- اطلاعاتی که از لرزه نگار استخراج می شود برای مهندسی سازه قابل استفاده نیست بلکه عامل اساسی مورد استفاده مهندسی سازه، شتابی است که به پی سازه وارد می شود.

اگر دستگاه لرزه نگار بیش از حد به مرکز زلزله نزدیک باشد یا شدت زلزله خیلی زیاد باشد، دستگاه اشباع شده و عقریه ثبات به حد خود می‌رسد و نمی‌تواند مقدار واقعی زلزله را ثبت کند.

شتاب نگار

- شتاب نگار دستگاهی است که شتاب زلزله را ثبت می‌کند.
- شتاب نگار ساختمان ساده‌تری نسبت به لرزه نگار دارد و فقط وقتی شتاب از حد تعیین شده‌ای (مثلاً یک‌صدم شتاب ثقل) زیادتر شد به کار می‌افتد و ارتعاش را ثبت می‌کند.
- در مناطق مختلف شبکه‌ای از شتابنگارها نصب می‌شود که در هر ایستگاه سه دسته شتابنگار نصب می‌شود تا دو مولفه افقی و یک مولفه قائم شتاب زمین را ثبت کند که به آن شتابنگاشت یا تاریخچه زمانی شتاب گویند. دو مولفه افقی شتاب زمین برای اکثر زلزله‌های ثبت شده تقریباً شدت یکسان دارد.
- با مقایسه شتابنگشتهای بدست آمده از ایستگاه‌های مختلف در می‌یابیم که شتاب زلزله با دور شدن از مرکز زلزله کاهش می‌یابد.
- عنصر اساسی برای حل معادله حرکت یک سازه شتابی است که به پی آن وارد می‌شود. بنابراین مهندسی سازه با شتابنگاشت کار دارد و در تحلیلهای دینامیکی سازه‌های پیچیده، بار زلزله بصورت شتاب زمین در نظر گرفته می‌شود.

پارامترهای اساسی مهندسی زلزله

- اطلاعات اساسی مهندسی زلزله که از منحنی های ثبت شده زلزله بدست می آید عبارتند از:

PGA - ۱

(DURATION) - ۲ مدت تداوم زلزله

۳- محتوای فرکانسی زلزله

تأثیر نوع خاک بر امواج زلزله

امواج زلزله در هنگام عبور از لایه های مختلف خاک منعکس و منكسر می شوند و در هنگام ورود موج به لایه نرم تر امتدادش به محور قائم نزدیکتر می شود.

هنگامی که ارتعاش از لایه سنگی وارد لایه نرم می شود، دامنه ارتعاش افزایش می یابد. بنابر این خسارت سازه ای در زمینهای نرم آبرفتی می تواند شدید باشد. البته این اثر به نوع سازه، دوره تناوب آن و فاصله آن تا مرکز زلزله نیز بستگی دارد. مثلاً در زمینهای نرم (که دامنه امواج شدید می شود و به تبع آن پریود کمی افزایش می یابد)، ساختمانهای آجری کم ارتفاع کمتر آسیب می بینند

mekanizm hāy āsib rasanī zlzel

۱- نیروهای اینرسی ایجاد شده در اثر تکان های شدید زمین

۲- نشست و روانگرایی

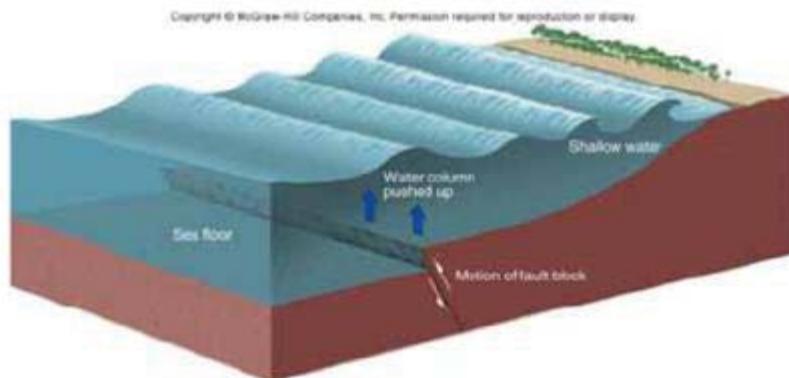

در صورتی که یک لایه ماسه اشباع شده تحت اثر موجههای رفت و برگشتی زلزله قرار می گیرد تنیش موثر در خاک کاهش می یابد و با رسیدن مقاومت برشی موثر به صفر، لایه ماسه همانند مایعی عمل می نماید و پدیده روانگرایی اتفاق می افتد که در اثر آن ساختمانها در تمام سطح یا بخشی از آنها دچار نشست می شوند و بعضی از آنها واژگون می شوند.

۳- سونامی

موجههای بلندی که در هنگام وقوع زلزله در سطح اقیانوس ایجاد می گردد و مناطق ساحلی را می پوشاند.

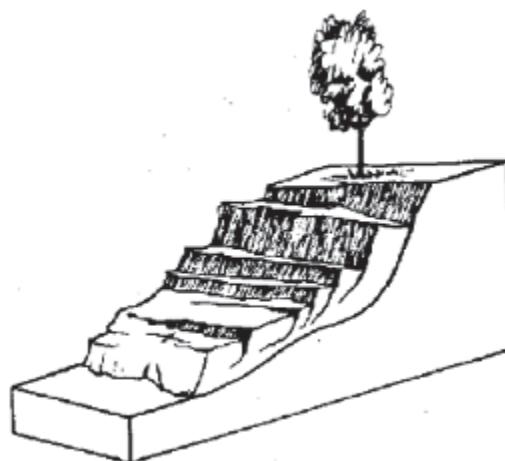
متداول ترین علت تشکیل سونامی های مهم، جابجایی های ضربه ای در امتداد گسل غوطه ور در آب است. در سال ۲۰۰۴ در اثر وقوع زمین لرزه ای با شدت ۹ ریشتر در آب های نزدیک جزیره سوماترا اندونزی سونامی اتفاق افتاد که در برخی از قسمت ها ارتفاع موجها تا ۱۰ متر هم می رسد.

۴- زمین لغزش

از بین رفتن پایداری شیروانی های خاکی یا سنگی منجر به ایجاد زمین لغزش می شود.

هرچند لغزش های زمین و جابجایی های سطحی و بهمن های ناشی از زلزله عامل بسیاری از خرابی هاست لیکن دارای اثرات موضعی هستند.

۵- آتش سوزی

حرکتهای زمین سبب ایجاد نشت در لوله های گاز شهری می شود و پس از رخدان زلزله، در مناطق شهری مشاهده می گردد.

رابطه شتاب ماکزیمم زمین با فاصله از مرکز زلزله

هرچه از کانون زلزله دور می شویم، از شدت زلزله کاسته می شود. به همین ترتیب با دور شدن از مرکز زلزله شتاب مکریم، سرعت مکریم و جابجایی مکریم زمین کاهش می یابد.

علت کاهش شدت زلزله با افزایش فاصله از کانون زلزله

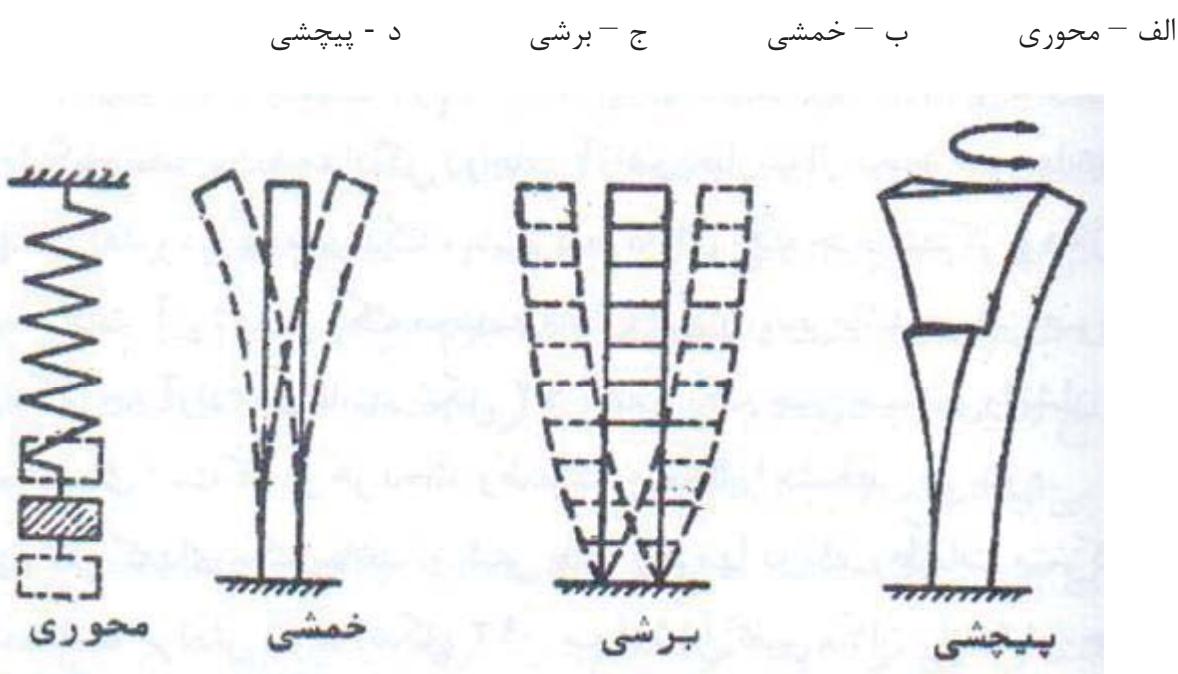
- ۱- توزیع هندسی انرژی: با فرض توزیع کروی موجی با انرژی E_0 که از کانون ساطع می شود ، مقدار انرژی بر واحد سطح در نقطه ای به فاصله R از کانون زلزله برابر است با $E = \frac{E_0}{\frac{1}{4\pi R^2}}$ متناسب است.
- ۲- استهلاک محیط اطراف: موج با عبور از خاک بدلیل استهلاک محیط میرا می شود البته میزان میرایی به جنس خاک منطقه و شدت زلزله بستگی دارد.

دینامیک سازه ها

روشهای تحلیل سازه های مقاوم در برابر نیروی زلزله

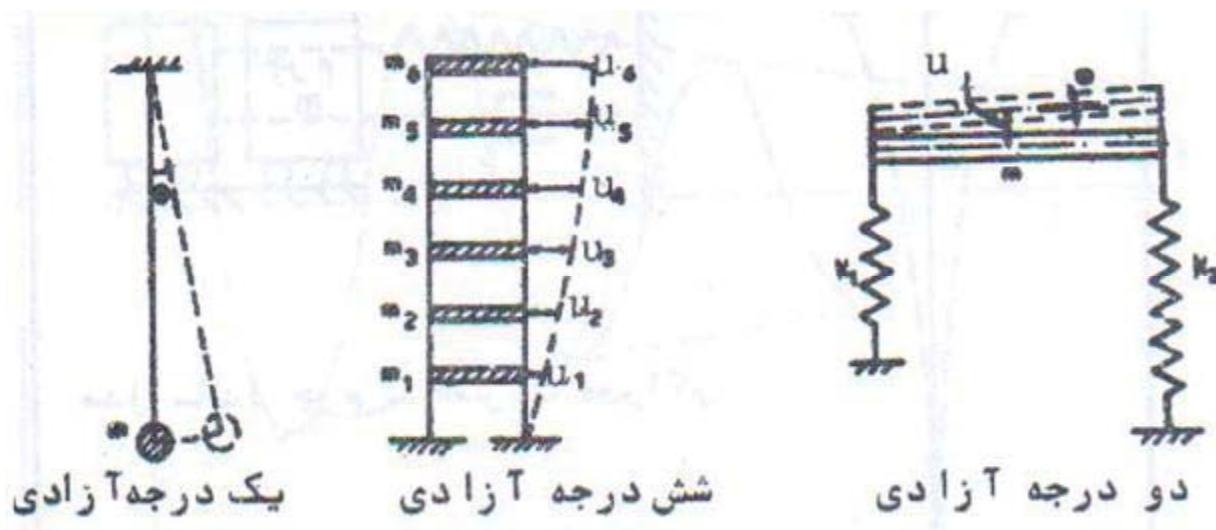
- ۱- روش آئین نامه ای یا شبه استاتیکی
- ۲- روش طیفی یا شبه دینامیکی
- ۳- روش معمول دینامیکی

انواع ارتعاشات

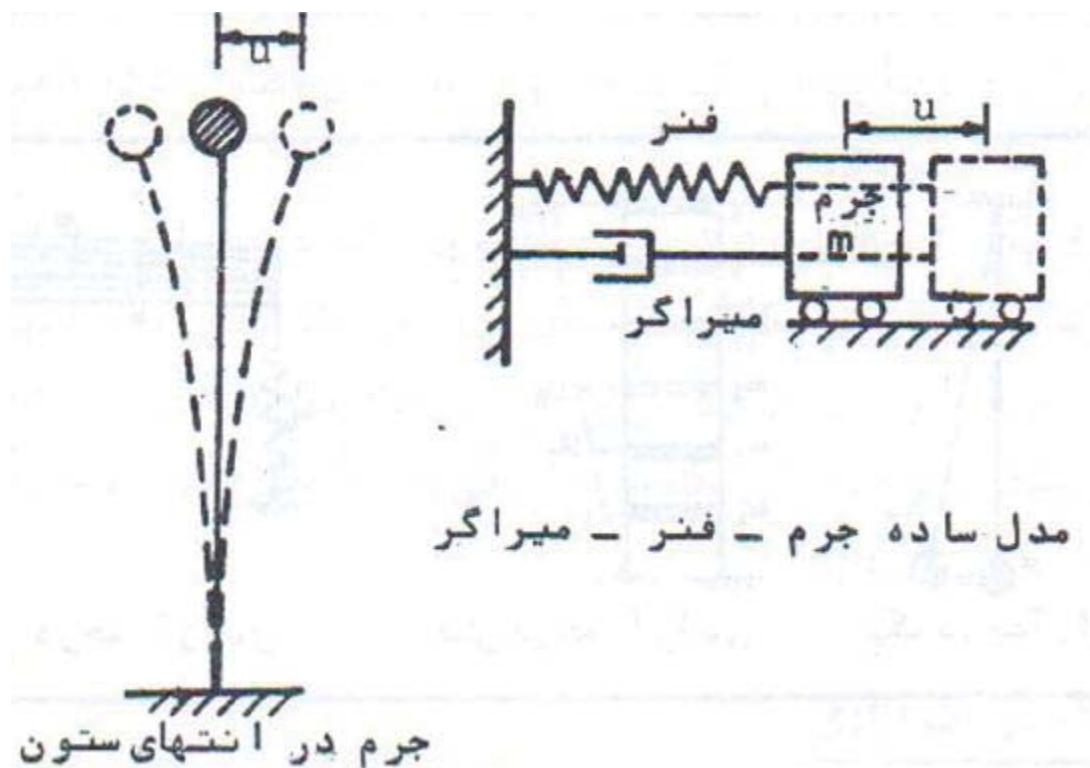
درجات آزادی

تعداد مختصات مستقل مورد نیاز جهت تعیین موقعیت یک جرم مرتיעش در هر لحظه، درجات آزادی آن جرم به شمار می‌آید.

سختی و میرایی

یک جرم در انتهای یک ستون یا یک جرم روی چند چرخ و متصل به یک فنر و یک میراکننده (کمک فنر) مطابق شکل در نظر گرفته می شود.

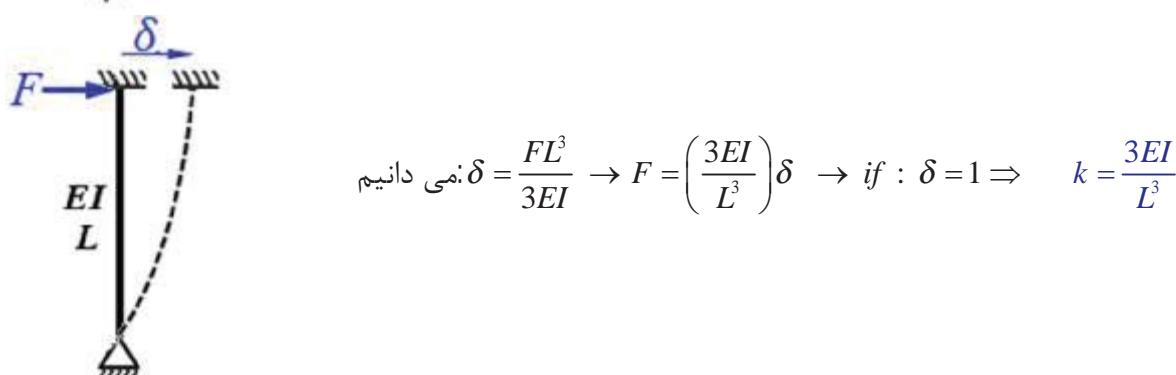
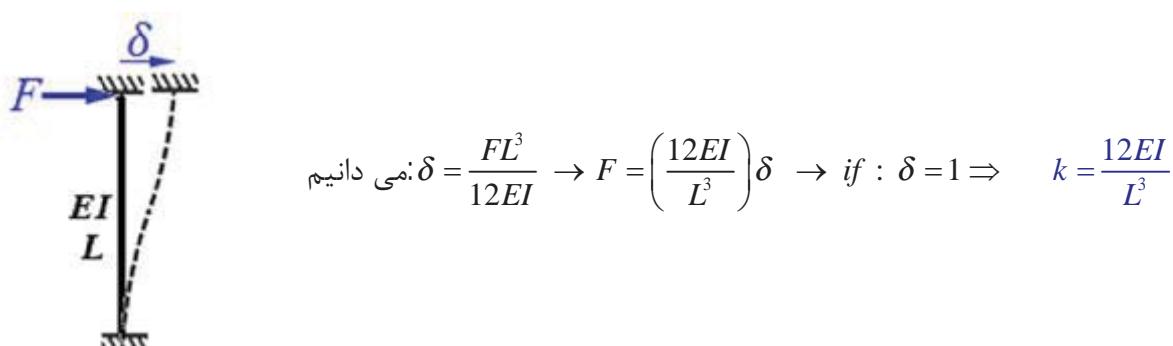
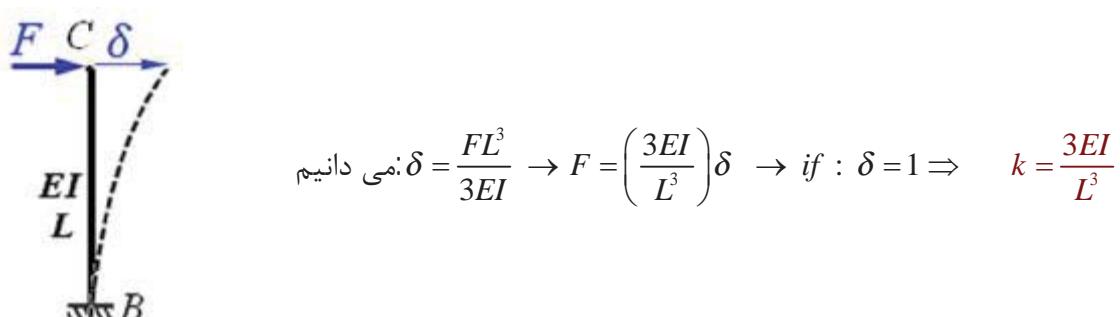
اگر جرم به اندازه u تغییر مکان یابد، سختی ارجاعی ستون در حالت اول و کشش فنر در حالت دوم از اشکال فوق باعث برگشت به وضعیت اولیه جرم خواهد شد. نیروی اعمالی فوق توسط ستون یا فنر تابع تغییر مکان بوده و نیروی فنر یا نیروی سختی نامیده می شود.

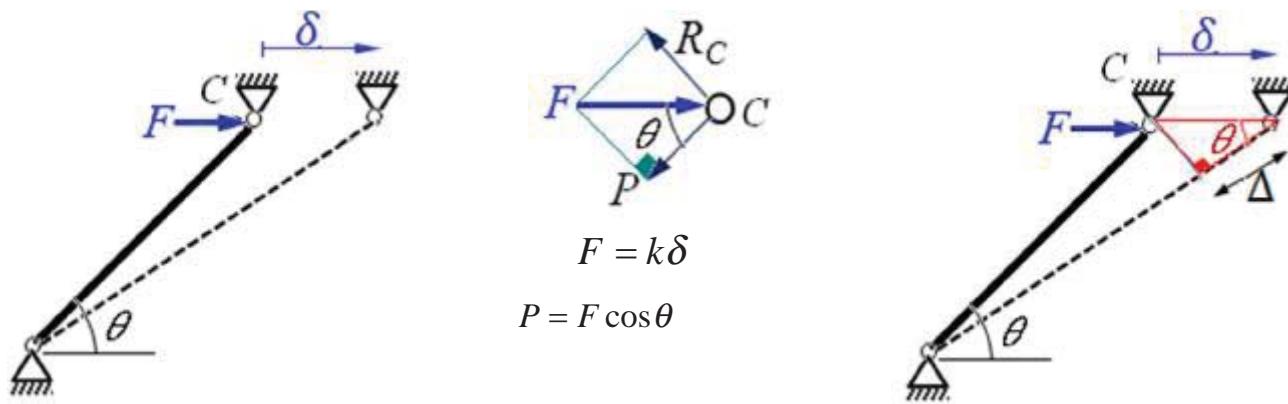
این جرم با یک سرعت معین به وضیعت اولیه برگشته و به طرف دیگر متمایل می شود و در حقیقت ارتعاش می نماید . اگر سیستم دارای رفتار ارجاعی باشد و هیچ اتلاف انرژی صورت نگیرد، جرم همچنان ارتعاش خواهد کرد. ولی در عمل اصطکاک با هوا، اصطکاک بین اجزا سیستم یا اتصالات، گسیختگی مصالح و غیره ، باعث اتلاف انرژی می شوند ، بطوریکه ارتعاش سیستم پس از چند لحظه مستهلك می گردد.

نیروهایی که باعث استهلاک انرژی می شوند، نیروهای میرائي نامیده می شوند.

تعیین سختی جانبی

سختی (صلبیت) جانبی عبارتست از نیروی جانبی لازم برای ایجاد تغییر مکان جانبی واحد.

$$\delta = \Delta \cos \theta \quad , \quad \Delta = \frac{pl}{EA} \quad \Rightarrow \delta = \frac{pl}{EA} \cos \theta \xrightarrow{p=F \cos \theta} \delta = \frac{F \cos \theta l}{EA} \cos \theta$$

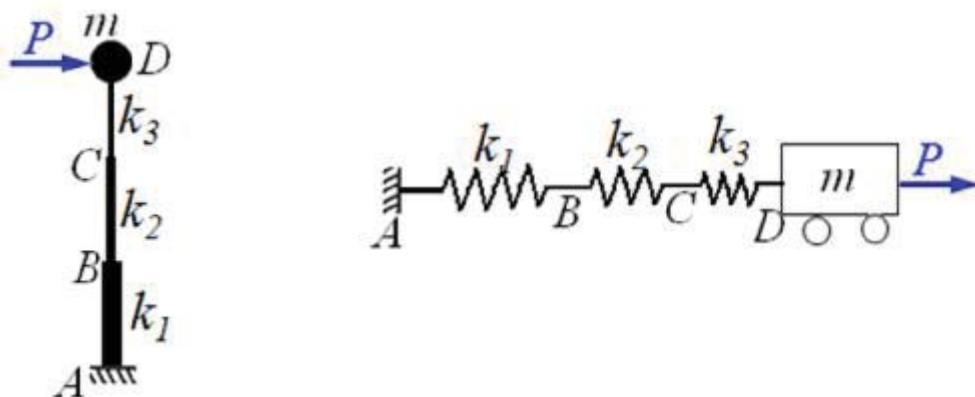
$$F = \left(\frac{EA}{l} \cos^2 \theta \right) \delta \xrightarrow{\delta=1} k = \frac{EA}{l} \cos^2 \theta$$

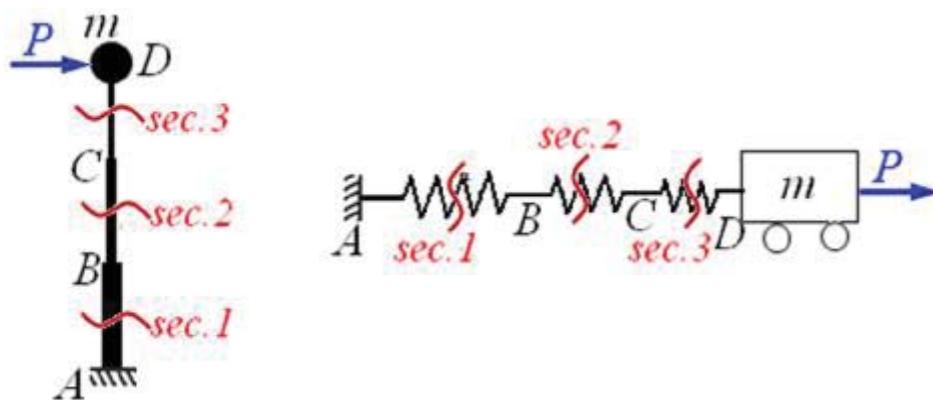
ترکیب سختیهای جانبی

در سازه ها برای تعیین پاسخ دینامیکی به مقدار سختی موجود در سیستم که در برابر جابجایی جرم مقاومت می کند، نیاز داریم که معمولاً مجموعه ای از اعضاء این وظیفه را به عهده دارند لذا برای تعیین پاسخ دینامیکی سیستم سازه ای کافیست اثر سختی این عناصر را به نحو مناسبی با هم ترکیب نموده و با یک سختی معادل بیان نمائیم.

به منظور سادگی تحلیل سختی یک سیستم سازه ای می توان عناصر ایجاد کننده سختی در برابر حرکت جرم را با فرها یی مدلسازی نمود که بسته به چگونگی چیدمان و قرار گیری این اعضا بیان فرها با همدیگر سری یا موازی خواهند بود.

تعیین سختی معادل فرها سری

at sec.1: $F_1 = P$ at sec.2 : $F_2 = P$ at sec.3 : $F_3 = P$

$$\Delta = \Delta_1 + \Delta_2 + \Delta_3$$

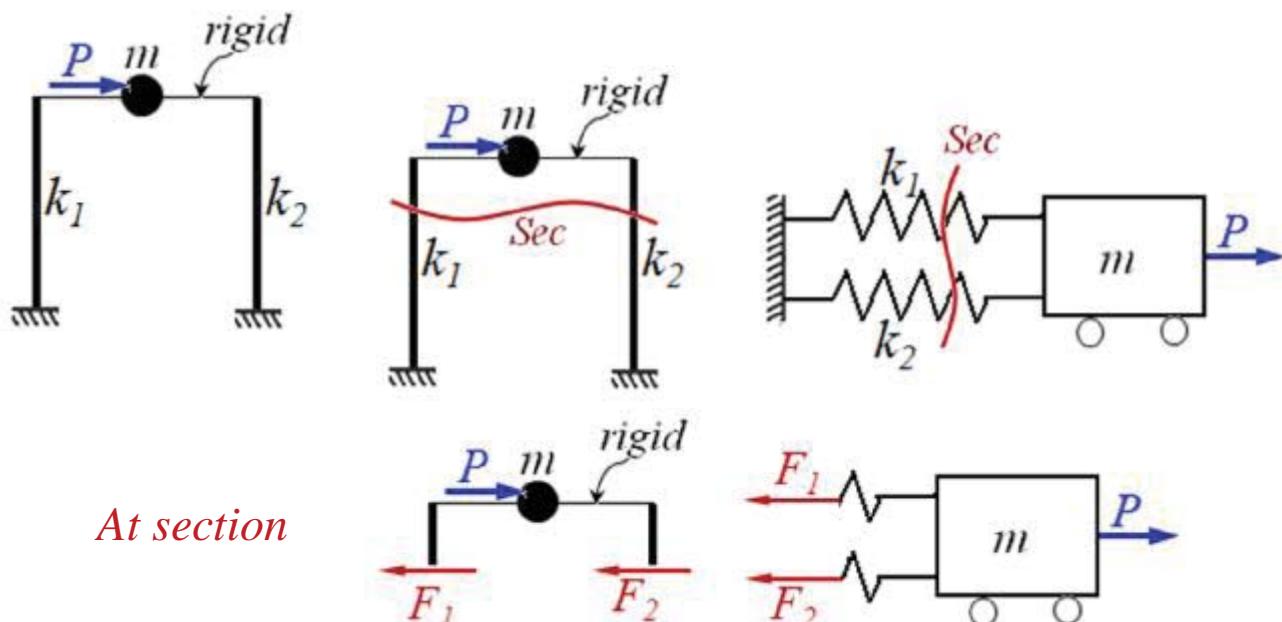
$$F_1 = F_2 = F_3 = P$$

 Δ : تغییر مکان جرم Δ_i : تغییر شکل فتر ا

$$\frac{P}{K} = \frac{F_1}{k_1} + \frac{F_2}{k_2} + \frac{F_3}{k_3} \rightarrow \frac{P}{K} = P \left(\frac{1}{k_1} + \frac{1}{k_2} + \frac{1}{k_3} \right) \Rightarrow \frac{1}{K} = \frac{1}{k_1} + \frac{1}{k_2} + \frac{1}{k_3}$$

سختی معادل فنرهای سری $\frac{1}{K} = \sum \frac{1}{k_i}$

تعیین سختی معادل فنرهای موازی

$$\left. \begin{array}{l} \Delta = \Delta_1 = \Delta_2 \\ P = F_1 + F_2 \end{array} \right\} \rightarrow K\Delta = k_1\Delta_1 + k_2\Delta_2 \rightarrow K = k_1 + k_2$$

$$K = \sum_i k_i$$

سختی معادل فنرها موزای

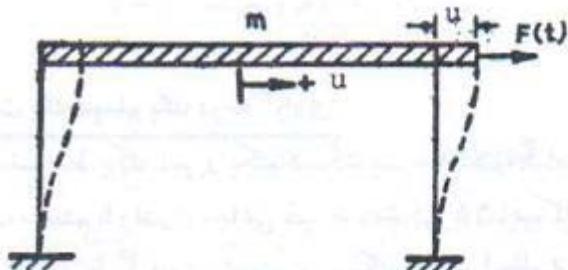
انواع تحریک دینامیکی

اگر تغییرات جهت و مقدار عامل محرک جرم تابع زمان باشد، آن عامل تحریک دینامیکی خواهد داشت.

(الف) نیروی دینامیکی خارجی در امتداد جانبی ($p(t)$)

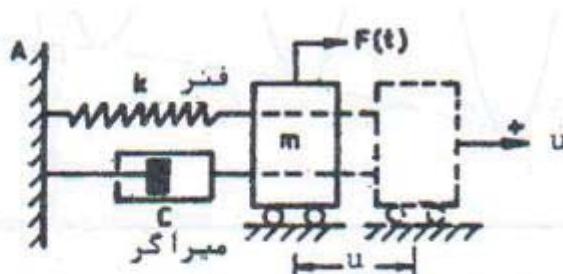
(ب) حرکت زمین به علت زلزله ($U_g(t)$)

معادله حرکت

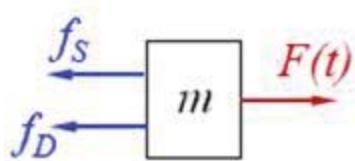

قاب با تیر صلب

سازه یک درجه آزادی را به همراه مدل آن در نظر بگیرید که تحت اثر نیروی دینامیکی ($F(t)$) قرار گرفته است.

مدل جرم و فنر- میراگر

نیروهای وارد بر جرم سیستم عبارتند از:

- نیروی خارجی ($F(t)$)

- نیروی سختی وارده از طرف فنر f_S

- نیروی میرایی وارده از طرف میراگر f_D

قانون دوم نیوتون را می توان به صورت زیر نوشت:

$$\sum F_x = m\ddot{u} \rightarrow F(t) - f_D - f_S = m\ddot{u} \rightarrow m\ddot{u} + f_D + f_S = F(t)$$

مقدار نیروی ایجاد شده در فنر (f_s) با تغییر طول فنر (تغییر مکان جرم) و مقدار سختی فنر متناسب

است.
 $f_s = k u$

K: نیروی لازم برای ایجاد تغییرشکل واحد در فنر

مقدار نیروی ایجاد شده در میراگر (f_D) با سرعت حرکت جرم و ضریب میرایی میراگر متناسب است.

C: نیروی لازم برای ایجاد سرعت واحد در میراگر

$$m\ddot{u} + c\dot{u} + ku = F(t) \quad : \text{معادله حرکت}$$

ارتعاش آزاد

در صورتی که نیروی خارجی وارد بر جرم برابر با صفر باشد ($F(t) = 0$)، پاسخ معادله حرکت رابه نام پاسخ ارتعاش آزاد می‌نامند و معادله حرکت بصورت زیر در خواهد آمد.

$$m\ddot{u} + c\dot{u} + ku = 0$$

ارتعاش آزاد از برهم زدن وضعیت تغییرشکل تعادلی سیستم با اعمال تغییر شکل اولیه ($u(0)$ و سرعت اولیه ($\dot{u}(0)$) در زمان صفر جرم شروع به نوسان و ارتعاش می‌کند.

ارتعاش آزاد سیستم یک درجه آزادی فاقد میرایی

$$m\ddot{u} + ku = 0 \quad \frac{m\ddot{u}}{m} + \frac{ku}{m} = 0 \quad \ddot{u} + \omega_n^2 u = 0$$

$$\omega_n = \sqrt{\frac{k}{m}} \quad : \text{توانر زاویه ای ارتعاش آزاد فاقد میرایی}$$

اگر جواب معادله دیفرانسیل فوق را به صورت $u = ce^{st}$ در نظر بگیریم، خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} u &= ce^{st} \rightarrow \dot{u} = cs e^{st} \rightarrow \ddot{u} = cs^2 e^{st} \\ cs^2 e^{st} + \omega_n^2 ce^{st} &= 0 \Rightarrow ce^{st} (s^2 - \omega_n^2) = 0 \rightarrow (s^2 - \omega_n^2) = 0 \\ s^2 &= \omega_n^2 \rightarrow s_{1,2} = \pm i\omega_n \rightarrow u(t) = A_1 e^{s_1 t} + A_2 e^{s_2 t} \\ u(t) &= A_1 e^{i\omega_n t} + A_2 e^{-i\omega_n t} \\ u(t) &= A \cos(\omega_n t) + B \sin(\omega_n t) \\ \dot{u}(t) &= -A\omega_n \sin(\omega_n t) + B\omega_n \cos(\omega_n t) \\ \ddot{u}(t) &= -A\omega_n^2 \cos(\omega_n t) + B\omega_n^2 \sin(\omega_n t) \end{aligned}$$

$$u(t) = A \cos(\omega_n t) + B \sin(\omega_n t)$$

$$\dot{u}(t) = -A\omega_n \sin(\omega_n t) + B\omega_n \cos(\omega_n t)$$

$$\ddot{u}(t) = -A\omega_n^2 \cos(\omega_n t) + B\omega_n^2 \sin(\omega_n t)$$

اینک روابط فوق در معادله حرکت جایگزین می شود:

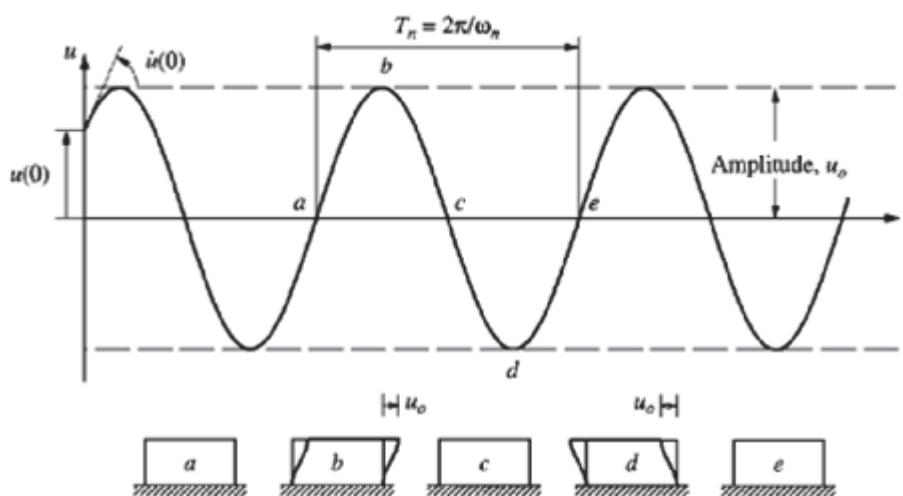
$$\ddot{u} + \omega_n^2 u = 0 \rightarrow$$

$$-A\omega_n^2 \cos(\omega_n t) + B\omega_n^2 \sin(\omega_n t) + \omega_n^2 (A \cos(\omega_n t) + B \sin(\omega_n t)) = 0$$

if : $t = 0 \rightarrow u(0) = A$

if : $t = 0 \rightarrow \dot{u}(0) = \omega_n B$

$$\therefore u(t) = u(0) \cos(\omega_n t) + \frac{\dot{u}(0)}{\omega_n} \sin(\omega_n t)$$

قسمت abcde منحنی تغییر مکان- زمان، یک دوره تناوب (سیکل) گویند.

در یک دوره تناوب، جرم از وضعیت تعادل در نقطه a به سمت راست حرکت کرده و به تغییر مکان حداقل u_0 در نقطه b می رسد که در نقطه b سرعت جرم برابر با صفر است سپس تغییر مکان شروع به کاهش کرده تا اینکه در نقطه c به وضعیت تعادلی می رسد، بعد از آن حرکت به سمت چپ

ادامه می یابد تا اینکه در نقطه d جرم به تغییر شکل حداقل -u_0 می رسد و بالاخره به وضعیت تعادلی در نقطه e بر می گردد.

زمان تناوب طبیعی (Tn)

مدت زمان لازم برای انجام یک دور نوسان کامل توسط یک سیستم در حال ارتعاش آزاد

$$T_n = \frac{2\pi}{\omega_n}$$

مشخصه های ارتعاش طبیعی یعنی T_n و ω_n فقط به جرم و صلابت (سختی) سازه بستگی دارند.

در حین ارتعاش، سیستم نامیرا بین دو تغییر مکان حداقل u_0 و حداقل $-u_0$ به سمت جلو و عقب حرکت می نماید و مقدار u_0 به صورت زیر می باشد.

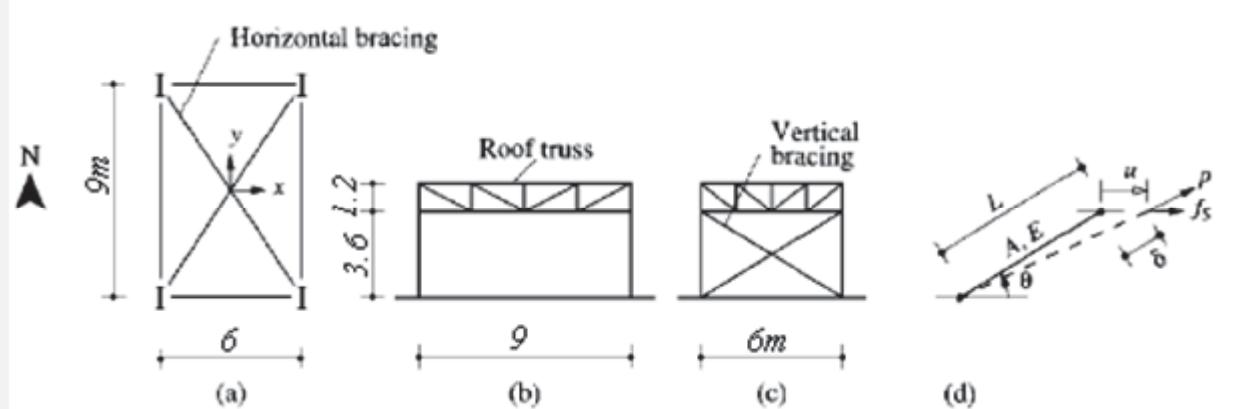
$$u_0 = \sqrt{[u(0)]^2 + \left[\frac{\ddot{u}(0)}{\omega_n}\right]^2}$$

مثال:

مطابق شکل، یک ساختمان صنعتی یک طبقه به ابعاد 9×6 متر در پلان مفروض است. سیستم ساختمان در امتداد شمال - جنوب به صورت خمثی و در امتداد شرقی - غربی مهاربندی است وزن سقف 150 کیلوگرم بر متر مربع می باشد و سقف در صفحه خود کاملاً مهاربندی شده است مشخصات نیمروخ ستون به شرح زیر است:

$$I_x = 3445 \text{ cm}^4, \quad I_y = 760 \text{ cm}^4, \quad E = 2 \times 10^6 \text{ kg/cm}^2$$

بادبند امتداد شرقی - غربی از میلگرد به قطر 25 میلیمتر ساخته شده است. معادله حرکت حاکم بر ارتعاش آزاد را در امتداد شمالی - جنوبی و همچنین امتداد شرقی - غربی تعیین کنید.
فرکانس طبیعی زاویه ای و زمان تناوب طبیعی را نیز در هر دو امتداد بدست آورید.

حل مثال

جرم متمرکز سقف برابر است با:

$$m = \frac{w}{g} = \frac{9 \times 6 \times 150}{981} = 8.257 \text{ kg sec}^2 \text{ cm}$$

بعثت وجود بادبند افقی در سقف می توان آن را صلب فرض نمود

محاسبه سختی در امتداد شمالی - جنوبی:

با توجه به وجود دو قاب خمثی در این راستا خواهیم داشت:

$$k_{N-S} = 4 \left(\frac{12EI_x}{h^3} \right) = 4 \left(\frac{12 \times 2 \times 10^6 \times 3445}{360^3} \right) = 7088.5 \text{ kg/cm}$$

معادله حرکت در راستای شمالی جنوبی

$$(\omega_n)_{N-S} = \sqrt{\frac{k}{m}} = \sqrt{\frac{7088.5}{8.257}} = 29.3 \text{ rad/sec}$$

$$(T_n)_{N-S} = \frac{2\pi}{(\omega_n)_{N-S}} = \frac{2\pi}{29.3} = 0.214 \text{ sec}$$

محاسبه سختی در امتداد شرقی-غربی:

$$\cos \theta = \frac{6}{\sqrt{3.6^2 + 6^2}} = 0.857 \quad \text{زاویه امتداد بادبندهای افق:}$$

$$A = \pi \times \frac{2.5^2}{4} = 4.91 \text{ cm}^2 \quad , \quad L = \sqrt{6^2 + 3.6^2} = 7 \text{ m} = 700 \text{ cm}$$

$$\frac{EA}{L} \cos^2 \theta = \frac{2 \times 10^6 \times 4.91}{700} \times (0.857)^2 = 10315.3 \text{ kg/cm} \quad \text{سختی هر بادبند}$$

از دو بادبند موجود در هر دهانه یکی کششی و دیگری فشاری خواهد بود که با توجه به لاغری زیاد بادبندهای این ساختمان، عضو فشاری سریعاً کمانش می‌کند و در تحمل بار جانبی مشارکت نمی‌کنند بنابر این در محاسبه سختی فقط بادبند کششی لحاظ می‌گردد.

$$k_{E-W} = 2 \times 10315.3 = 20630.6 \text{ kg/cm}$$

$$m\ddot{\alpha} + (k_{E-W})u = 0 \quad \text{معادله حرکت در راستای شرقی-غربی}$$

$$(\omega_n)_{E-W} = \sqrt{\frac{k}{m}} = \sqrt{\frac{20630.6}{8.257}} = 50 \text{ rad/sec} \quad , \quad (T_n)_{E-W} = \frac{2\pi}{(\omega_n)_{E-W}} = \frac{2\pi}{50} = 0.126 \text{ sec}$$

ارتفاع آزاد سیستم یک درجه آزادی با میرایی

$$m\ddot{\alpha} + c\dot{\alpha} + ku = 0 \quad \frac{m\ddot{\alpha}}{m} + \frac{c\dot{\alpha}}{m} + \frac{ku}{m} = 0 \quad \ddot{\alpha} + 2\zeta\omega_n\dot{\alpha} + \omega_n^2 u = 0$$

$$\zeta = \frac{c}{2m\omega_n} \quad \text{نسبت میرایی}$$

نسبت میرایی پارامتری بدون بعد است و خاصیتی از سیستم است که به جرم و صلبیت سیستم نیز بستگی دارد.

حل معادله حرکت فوق به صورت زیر می‌باشد:

$$u = e^{st} \quad \rightarrow \quad \dot{\alpha} = se^{st} \quad \rightarrow \quad \ddot{\alpha} = s^2 e^{st}$$

$$s^2 e^{st} + 2\zeta\omega_n (se^{st}) + \omega_n^2 e^{st} = 0 \quad \rightarrow (s^2 + 2\zeta\omega_n s + \omega_n^2) e^{st} = 0$$

$$s^2 + 2\zeta\omega_n s + \omega_n^2 = 0 \Rightarrow s_1 = \omega_n (-\zeta + i\sqrt{1 - \zeta^2}), \quad s_2 = \omega_n (-\zeta - i\sqrt{1 - \zeta^2})$$

$$u(t) = A_1 e^{s_1 t} + A_2 e^{s_2 t} = A_1 e^{\omega_n \left(-\zeta + i \sqrt{1-\zeta^2} \right) t} + A_2 e^{\omega_n \left(-\zeta - i \sqrt{1-\zeta^2} \right) t}$$

$$u(t) = e^{-\zeta \omega_n t} \left(A_1 e^{i \omega_D t} + A_2 e^{-i \omega_D t} \right) \quad \text{that : } \omega_D = \omega_n \sqrt{1-\zeta^2}$$

براساس اصل برنولی

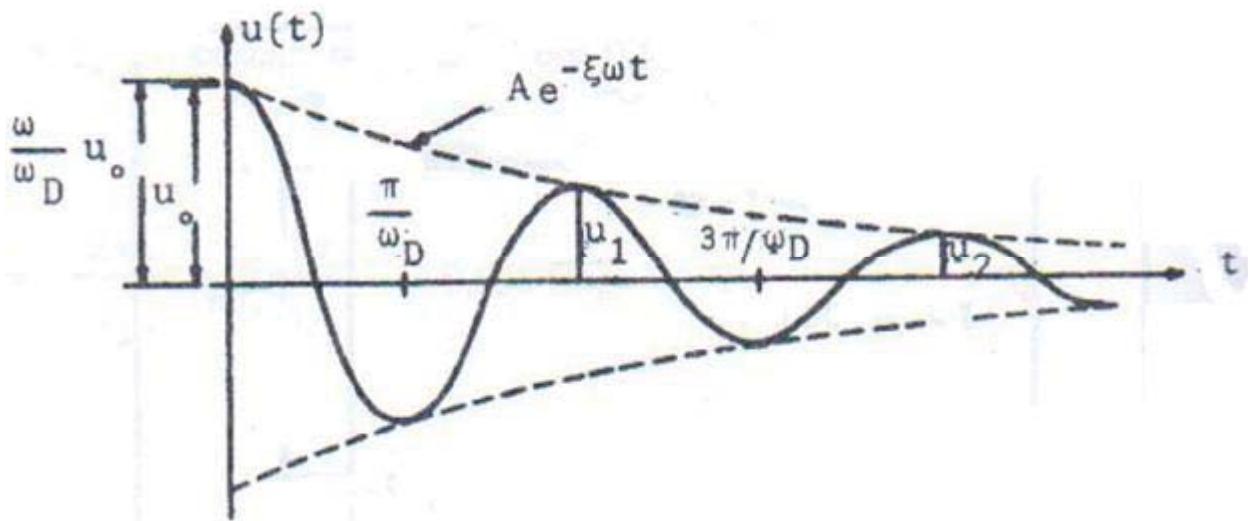
$$A_1 e^{i \omega_D t} + A_2 e^{-i \omega_D t} = A \cos \omega_D t + B \sin \omega_D t$$

$$u(t) = e^{-\zeta \omega_n t} (A \cos \omega_D t + B \sin \omega_D t)$$

با استفاده از شرایط اولیه خواهیم داشت:

$$u(t=0) = u(0) \quad , \quad \dot{u}(t=0) = \dot{u}(0) \quad A = u(0) \quad , \quad B = \frac{\dot{u}(0) + \zeta \omega_n u(0)}{\omega_D}$$

$$\therefore u(t) = e^{-\zeta \omega_n t} \left(u(0) \cos \omega_D t + \frac{\dot{u}(0) + \zeta \omega_n u(0)}{\omega_D} \sin \omega_D t \right)$$

\therefore بسامد زاویه ای میرا ω_D

ارتعاش اجباری سیستم یک درجه آزادی

در صورتی که نیروی دینامیکی وارد بر جرم صفر نباشد آنگاه معادله دیفرانسیل حرکت جرم به صورت زیر بیان می شود:

$$m\ddot{u} + c\dot{u} + ku = p(t)$$

برای حل معادله دیفرانسیل فوق باید مجموع جواب عمومی (معادله دیفرانسیل با طرف دوم صفر) $u_c(t)$ و جواب خصوصی $u_p(t)$ را تعیین نمود.

$$u(t) = u_c(t) + u_p(t)$$

مثال

یک سیستم بدون میرایی تحت اثر نیروی پله ای $p(t) = p_0 e^{pt}$ قرار می گیرد معادله حرکت این سیستم را نوشه و سپس معادله جابجایی را بر حسب زمان بیان نمایید.

حل:

$$m\ddot{u} + ku = p_0 \quad \text{معادله حرکت}$$

$$\text{برای تعیین جواب عمومی } m\ddot{u} + ku = 0 \rightarrow u_c(t) = A \cos \omega_n t + B \sin \omega_n t$$

جواب خصوصی معادله دیفراسیل فوق بصورت زیر می باشد زیرا در معادله دیفرانسیل مذکور صدق می کند

$$u_p(t) = \frac{p_0}{k}$$

$$u(t) = u_c(t) + u_p(t) = A \cos \omega_n t + B \sin \omega_n t + \frac{p_0}{k}$$

اینک با اعمال شرایط اولیه می توان ضرایب A و B را تعیین نمود مثلاً اگر جابجایی و سرعت در زمان صفر برابر با صفر باشد معادله $u(t) = 0$ به صورت زیر در می آید:

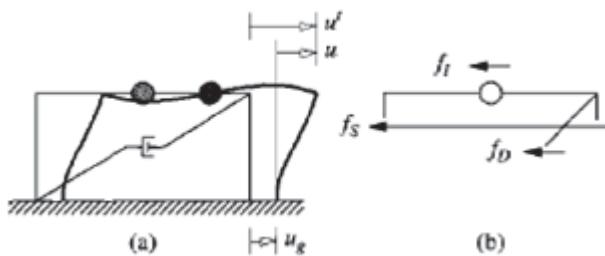
$$u(t=0) = A \cos(0) + B \sin(0) + \frac{p_0}{k} = A + \frac{p_0}{k} = 0 \rightarrow A = -\frac{p_0}{k}$$

$$\dot{u}(t) = -A\omega_n \sin \omega_n t + B\omega_n \cos \omega_n t \rightarrow \dot{u}(t=0) = -A\omega_n \sin(0) + B\omega_n \cos(0) = B\omega_n = 0 \\ \rightarrow B = 0$$

$$u(t) = -\frac{p_0}{k} \cos \omega_n t + \frac{p_0}{k} = \frac{p_0}{k} (1 - \cos \omega_n t)$$

معادله حرکت، تحریک زلزله

یکی از اهداف اصلی مهندس سازه از دیدگاه دینامیک سازه ها مطالعه رفتار سازه تحت حرکات القایی زلزله بر پایه ساختمن است.

$$u^t(t) = u(t) + u_g(t) \quad [1]$$

معادله تعادل دینامیکی جرم را می توان بصورت زیر نوشت:

فقط تغییر مکان نسبی بین جرم و پایه که به علت تغییر شکل سازه است باعث تولید نیروهای سختی و میرایی می شود.

$$f_D = c\dot{u} \quad , \quad f_s = ku$$

$$\begin{aligned} f_I + f_D + f_s &= 0 \rightarrow m\ddot{u} + c\dot{u} + ku = 0 \\ \xrightarrow{[1]} m(\ddot{u}(t) + \ddot{u}_g(t)) + c\dot{u} + ku &= 0 \\ \rightarrow m\ddot{u} + c\dot{u} + ku &= -m\ddot{u}_g(t) \end{aligned}$$

$$m\ddot{u} + c\dot{u} + ku = p(t)$$

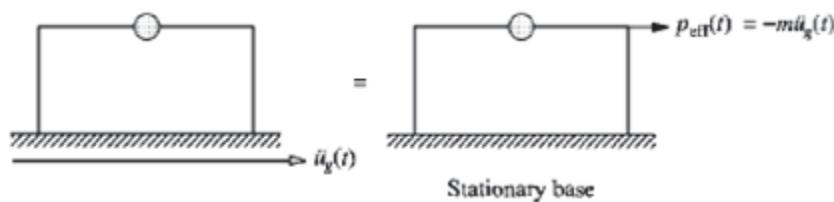
$$m\ddot{u} + c\dot{u} + ku = -m\ddot{u}_g(t)$$

از مقایسه فوق می توان به این نتیجه رسید که معادله حرکت سیستمی که تحت شتاب زمین قرار دارد مشابه سیستمی با پای ثابت است که تحت نیروی خارجی $p(t)$ است که:

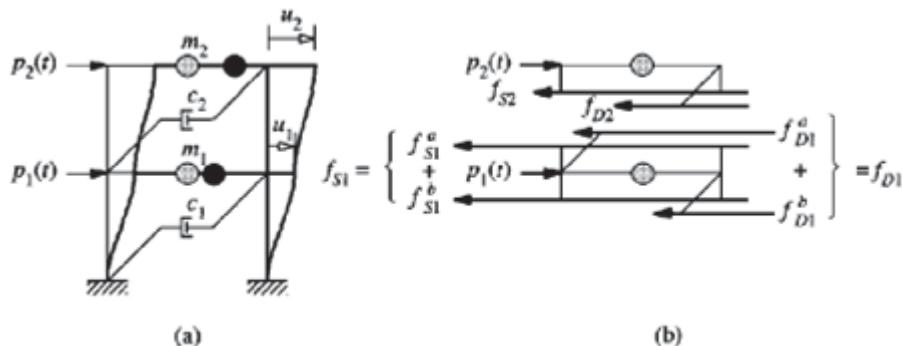
$$p(t) = -m\ddot{u}_g(t)$$

بنابر این می توان حرکت زمین را با نیروی موثر زلزله p_{eff} جایگزین نمود:

$$p_{eff}(t) = -m\ddot{u}_g(t)$$

تحلیل دینامیکی سیستم های چند درجه آزادی

در شکل زیر قابی را ملاحظه می کنید که جرم m_1 و m_2 در تراز طبقات آن متغیر شده است لذا این سازه دارای دو درجه آزادی دینامیکی است.

نیروی خارجی وارد بر طبقه (جرم) $\mathbf{P}_j(t)$:

f_{sj} : نیروی سختی موثر بر طبقه (جرم) زام

f_{DJ} : نیروی میرایی موثر بر طبقه (جرم) زام

جهت مثبت از چی به راست

$$\text{قانون نیوتون برای جرم اول} \quad p_1 - f_{s1} - f_{D1} = m_1 \ddot{x}_1 \quad \text{or} \quad m_1 \ddot{x}_1 + f_{D1} + f_{s1} = p_1(t)$$

$$\text{قانون نیوتون برای جرم دوم} \quad p_2 - f_{s2} - f_{D2} = m_2 \ddot{\mathbf{r}}_2 \quad \text{or} \quad m_2 \ddot{\mathbf{r}}_2 + f_{D2} + f_{s2} = p_2(t)$$

$$\text{قانون نیوتون برای جرم}^{\star} \quad p_n - f_{sn} - f_{Dn} = m_n \ddot{r}_n \quad \text{or} \quad m_n \ddot{r}_n + f_{Dn} + f_{sn} = p_n(t)$$

به طور کلی، تعادل هر کدام از جرمهای یک سیستم n درجه آزادی را در نظر می‌گیریم:

معادله تعادل هر یک از جم مها بصورت زیر سان می شود:

$$m\ddot{x}_1 + f_{D1} + f_{s1} = p_1(t)$$

$$m\alpha_2 + f_{B^2} + f_{s^2} = p_2(t)$$

8

1

$$m\alpha_n + f_{D_n} + f_{s_n} = p_n(t)$$

m_n : نیتروی اینترسی ایجاد شده در جرم n ام (f_{In})

$$f_{I1} = m_1 \ddot{u}_1$$

$$f_{I2} = m_2 \ddot{u}_2$$

.

.

$$f_{In} = m_n \ddot{u}_n$$

نیروهای اینرسی را بطور ماتریسی بصورت زیر می توان نوشت:

$$\begin{Bmatrix} f_{I1} \\ f_{I2} \\ \cdot \\ \cdot \\ f_{In} \end{Bmatrix} = \begin{bmatrix} m_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & m_2 & & \cdot \\ \cdot & & \ddots & \\ \cdot & & & \cdot \\ 0 & 0 & \dots & m_n \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} \ddot{u}_1 \\ \ddot{u}_2 \\ \cdot \\ \cdot \\ \ddot{u}_n \end{Bmatrix}$$

يا بطور خلاصه تر $\{f_I\} = [m] \{\ddot{u}\}$

نیروی سختی اعمال شده به جرم (درجه آزادی) f_{sn} .

ضریب سختی (k_{ij}): نیروی الاستیک ایجاد شده در درجه آزادی i در اثر تغییر مکان واحد در درجه آزادی j در حالی که تمامی درجات آزادی دیگر (به غیر از j) ثابت و بدون تغییر مکان هستند.

$$\begin{aligned} f_{s1} &= K_{11}u_1 + K_{12}u_2 + \dots + K_{1n}u_n \\ f_{s1} &= K_{21}u_1 + K_{22}u_2 + \dots + K_{2n}u_n \\ \cdot & \\ \cdot & \\ f_{sn} &= K_{n1}u_1 + K_{n2}u_2 + \dots + K_{nn}u_n \end{aligned}$$

$$\begin{Bmatrix} f_{s1} \\ f_{s2} \\ \cdot \\ \cdot \\ f_{sn} \end{Bmatrix} = \begin{bmatrix} K_{11} & K_{12} & \dots & K_{1n} \\ K_{21} & K_{22} & \dots & K_{2n} \\ \cdot & \cdot & & \\ \cdot & \cdot & & \\ K_{n1} & K_{n2} & \dots & K_{nn} \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} u_1 \\ u_2 \\ \cdot \\ \cdot \\ u_n \end{Bmatrix}$$

....

يا بطور خلاصه تر می توان نوشت: $\{f_s\} = [K] \{u\}$

نیروی میرایی اعمال شده به جرم (درجه آزادی) f_{Dn} .

ضریب میرایی (C_{ij}): نیروی میرایی ایجاد شده در درجه آزادی i در اثر اعمال سرعت واحد در درجه آزادی j در حالی که تمامی درجات آزادی دیگر (به غیر از j) ثابت و بدون سرعت هستند.

$$\begin{aligned} f_{D1} &= C_{11}\ddot{u}_1 + C_{12}\ddot{u}_2 + \dots + C_{1n}\ddot{u}_n \\ f_{D1} &= C_{21}\ddot{u}_1 + C_{22}\ddot{u}_2 + \dots + C_{2n}\ddot{u}_n \\ \cdot & \\ \cdot & \\ f_{Dn} &= C_{n1}\ddot{u}_1 + C_{n2}\ddot{u}_2 + \dots + C_{nn}\ddot{u}_n \end{aligned}$$

$$\begin{Bmatrix} f_{D1} \\ f_{D2} \\ \cdot \\ \cdot \\ f_{Dn} \end{Bmatrix} = \begin{bmatrix} C_{11} & C_{12} & \dots & C_{1n} \\ C_{21} & C_{22} & \dots & C_{2n} \\ \cdot & \cdot & & \\ \cdot & \cdot & & \\ C_{n1} & C_{n2} & \dots & C_{nn} \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} \ddot{u}_1 \\ \ddot{u}_2 \\ \cdot \\ \cdot \\ \ddot{u}_n \end{Bmatrix}$$

$\{f_D\} = [C]\{\ddot{u}\}$... یا بطور خلاصه تر می توان نوشت:

معادلات تعادل کلی سیستم n درجه آزادی بصورت زیر می باشد.

$$f_{I1} + f_{D1} + f_{S1} = p_1(t)$$

$$f_{I2} + f_{D2} + f_{S2} = p_2(t)$$

.

.

$$f_{In} + f_{Dn} + f_{Sn} = p_n(t)$$

$$\{f_I\} + \{f_D\} + \{f_S\} = \{p(t)\} \quad \text{یا بطور کلی}$$

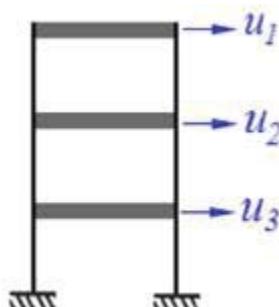
$$[m]\{\ddot{u}\} + [C]\{\ddot{u}\} + [K]\{u\} = \{p(t)\}$$

محاسبه بردار الاستیک \underline{f}_e

بردار الاستیک را به دو روش می توان تعیین نمود:

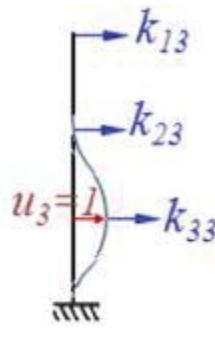
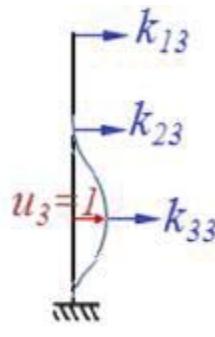
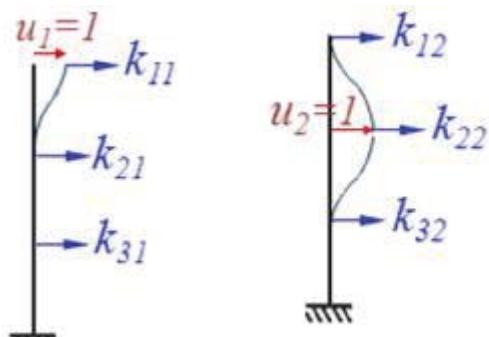
- روش سختی
- روش نرمی

تعیین بردار الاستیک به روش سختی

قاب برشی سه درجه آزادی را مطابق شکل در نظر بگیرید:

برای تعیین بردار الاستیک به روش سختی، برای هر درجه آزادی فرض می کنیم که درجه آزادی مورد نظر دارای تغییر مکان واحد بوده و سایر درجات آزادی مقید باشند یعنی بدون تغییر مکان جانبی باشند که در هر حالت می توان معادله تعادل را در راستای X نوشت.

$$f_{s1} = k_{11}u_1 + k_{12}u_2 + k_{13}u_3$$

$$f_{s2} = k_{21}u_1 + k_{22}u_2 + k_{23}u_3$$

$$f_{s3} = k_{31}u_1 + k_{32}u_2 + k_{33}u_3$$

$$\begin{Bmatrix} f_{s1} \\ f_{s2} \\ f_{s3} \end{Bmatrix} = \begin{bmatrix} k_{11} & k_{12} & k_{13} \\ k_{21} & k_{22} & k_{23} \\ k_{31} & k_{32} & k_{33} \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} u_1 \\ u_2 \\ u_3 \end{Bmatrix}$$

خصوصیات ماتریس سختی

• اگر سازه پایدار باشد دترمینان ماتریس سختی غیر صفر است.

• درایه های قطری همگنی مثبت هستند.

• ماتریس سختی متقارن است $\mathbf{k}_{ij} = \mathbf{k}_{ji}$ (از قضیه تقابل بتو - ماکسول نتیجه گیری می شود)

حل معادله دیفرانسیل سیستم n درجه آزادی

$$[m]\{\ddot{u}\} + [C]\{\dot{u}\} + [K]\{u\} = \{p(t)\}$$

برای حل معادله دیفرانسیل ماتریسی فوق ابتدا آنرا بدون طرف دوم (ارتعاش آزاد سیستم n درجه آزادی) حل می کنیم.

$$[m]\{\ddot{u}\} + [C]\{\dot{u}\} + [K]\{u\} = \{0\}$$

معمولًاً معادله فوق هم بدون در نظر گرفتن میرایی حل می شود

$$[m]\{\ddot{u}\} + [K]\{u\} = \{0\}$$

جواب معادله دیفرانسیل فوق به صورت زیر می باشد:

$$\{u\} = \{a\} \sin(\omega t + \theta)$$

$$\{u\} = \{a\} \sin(\omega t + \theta)$$

$$\{\ddot{u}\} = \omega \{a\} \cos(\omega t + \theta) \rightarrow \text{مشتق گیری}$$

$$\{\ddot{u}\} = -\omega^2 \{a\} \sin(\omega t + \theta) \rightarrow \text{مشتق گیری}$$

$$\text{Then } [m](-\omega^2 \{a\} \sin(\omega t + \theta)) + [K](\{a\} \sin(\omega t + \theta)) = \{0\}$$

$$([k]\{a\} - \omega^2 [m]\{a\}) \sin(\omega t + \theta) = \{0\}$$

$$\sin(\omega t + \theta) \neq 0 \Rightarrow ([k]\{a\} - \omega^2 [m]\{a\}) = \{0\} \Rightarrow ([k] - \omega^2 [m])\{a\} = \{0\}$$

$$([k] - \omega^2 [m])\{a\} = \{0\} : \text{معادله مقادیر مشخصه}$$

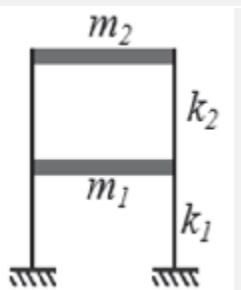
با حل معادله مقادیر مشخصه فوق مقادیر نسبی دامنه ها $\{\varphi\}$ بدست می آید البته می بایست توجه نمود که نمی توان مقادیر مطلق دامنه ارتعاش را یعنی $\{a\}$ را بدست آورد.

بردار $\{\emptyset_i\}$ نشان دهنده شکل مود آن ارتعاش سیستم چند درجه آزادی در برابر زلزله است.

کوچکترین فرکانس زاویه ای یک سیستم چند درجه آزادی را مود اول و به همین ترتیب فرکانس های دیگر به ترتیب بزرگی نامگذاری می شوند.

$$\omega_1 < \omega_2 < \omega_3 < \dots < \omega_n$$

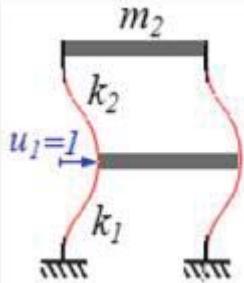
مثال

$$m_1 = m_2 = m_0, \quad k_1 = k_2 = k_0$$

$$[m] = \begin{bmatrix} m_1 & 0 \\ 0 & m_2 \end{bmatrix} = m_0 \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} : \text{ماتریس جرم}$$

: تعیین ماتریس سختی به روش نرمی

نیروهای سختی هر طبقه

$$f_{s1} = k_1(u_1) + k_2(u_1 - u_2)$$

$$f_{s2} = k_2(u_2 - u_1)$$

$$if : u_1 = 1, u_2 = 0 \Rightarrow f_{11} = k_1 \times 1 + k_2(1 - 0) = k_1 + k_2$$

$$f_{21} = k_2(0 - 1) = -k_2$$

$$if : u_1 = 0, u_2 = 1 \Rightarrow f_{12} = k_1 \times 0 + k_2(0 - 1) = -k_2$$

$$f_{22} = k_2(1 - 0) = k_2$$

$$[K] = \begin{bmatrix} f_{11} & f_{12} \\ f_{21} & f_{22} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} k_1 + k_2 & -k_2 \\ -k_2 & k_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2k_0 & -k_0 \\ -k_0 & k_0 \end{bmatrix}$$

$$[k] - \omega^2 [m] = 0 \rightarrow \begin{bmatrix} 2k_0 & -k_0 \\ -k_0 & k_0 \end{bmatrix} - \omega^2 \begin{bmatrix} m_0 & 0 \\ 0 & m_0 \end{bmatrix} = 0$$

$$\begin{bmatrix} 2k_0 - m_0 \omega^2 & -k_0 \\ -k_0 & k_0 - m_0 \omega^2 \end{bmatrix} = 0 \Rightarrow (2k_0 - m_0 \omega^2)(k_0 - m_0 \omega^2) - [(-k_0)(-k_0)] = 0$$

$$2k_0^2 - 3k_0 m_0 \omega^2 + m_0^2 \omega^4 - k_0^2 = 0 \rightarrow m_0^2 \omega^4 - 3k_0 m_0 \omega^2 + k_0^2 = 0$$

$$\gamma = \omega^2 \rightarrow m_0^2 \gamma^2 - 3k_0 m_0 \gamma + k_0^2 = 0 \rightarrow \gamma_{1,2} = \frac{-(-3k_0 m_0) \pm \sqrt{(-3k_0 m_0)^2 - 4m_0^2 k_0^2}}{2m_0^2}$$

$$\rightarrow \gamma_{1,2} = \frac{3k_0 m_0 \pm \sqrt{5k_0^2 m_0^2}}{2m_0^2} = \frac{(3 \pm \sqrt{5})k_0 m_0}{2m_0^2} = 0.382 \frac{k_0}{m_0}, 2.618 \frac{k_0}{m_0}$$

$$\Rightarrow \omega_1 = \sqrt{0.382 \frac{k_0}{m_0}} = 0.618 \sqrt{\frac{k_0}{m_0}}, \quad \omega_2 = 1.62 \sqrt{\frac{k_0}{m_0}}$$

$$\Rightarrow T_1 = \frac{2\pi}{\omega_1} = 10.167 \sqrt{\frac{k_0}{m_0}}, \quad T_2 = \frac{2\pi}{\omega_2} = 3.88 \sqrt{\frac{k_0}{m_0}}$$

تعیین بردار مود اول

$$\begin{aligned}
 & ([K] - \omega_1^2 [m]) \{\phi\} = \{0\} \\
 & \left(\begin{bmatrix} 2k_0 & -k_0 \\ -k_0 & k_0 \end{bmatrix} - \left(0.618 \sqrt{\frac{k_0}{m_0}} \right)^2 \begin{bmatrix} m_0 & 0 \\ 0 & m_0 \end{bmatrix} \right) \begin{Bmatrix} \phi_{11} \\ \phi_{21} \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} 0 \\ 0 \end{Bmatrix} \\
 & \left(\begin{bmatrix} 2k_0 & -k_0 \\ -k_0 & k_0 \end{bmatrix} - 0.382 \frac{k_0}{m_0} \begin{bmatrix} m_0 & 0 \\ 0 & m_0 \end{bmatrix} \right) \begin{Bmatrix} \phi_{11} \\ \phi_{21} \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} 0 \\ 0 \end{Bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} 1.618k_0 & -k_0 \\ -k_0 & 0.618k_0 \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} \phi_{11} \\ \phi_{21} \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} 0 \\ 0 \end{Bmatrix} \\
 & \xrightarrow{\text{assume } \phi_{21}=1} \begin{bmatrix} 1.618k_0 & -k_0 \\ -k_0 & 0.618k_0 \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} \phi_{11} \\ 1 \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} 0 \\ 0 \end{Bmatrix} \\
 & -k_0 \phi_{11} + (0.618k_0) \times 1 = 0 \Rightarrow \phi_{11} = 0.618 \\
 & \begin{Bmatrix} \phi_{11} \\ \phi_{21} \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} 0.618 \\ 1 \end{Bmatrix}
 \end{aligned}$$

تعیین بردار مود دوم

$$\begin{aligned}
 & ([K] - \omega_2^2 [m]) \{\phi\} = \{0\} \\
 & \left(\begin{bmatrix} 2k_0 & -k_0 \\ -k_0 & k_0 \end{bmatrix} - \left(1.62 \sqrt{\frac{k_0}{m_0}} \right)^2 \begin{bmatrix} m_0 & 0 \\ 0 & m_0 \end{bmatrix} \right) \begin{Bmatrix} \phi_{12} \\ \phi_{22} \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} 0 \\ 0 \end{Bmatrix} \\
 & \left(\begin{bmatrix} 2k_0 & -k_0 \\ -k_0 & k_0 \end{bmatrix} - 2.618 \frac{k_0}{m_0} \begin{bmatrix} m_0 & 0 \\ 0 & m_0 \end{bmatrix} \right) \begin{Bmatrix} \phi_{12} \\ \phi_{22} \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} 0 \\ 0 \end{Bmatrix} \\
 & \begin{bmatrix} -0.618k_0 & -k_0 \\ -k_0 & -1.618k_0 \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} \phi_{12} \\ \phi_{22} \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} 0 \\ 0 \end{Bmatrix} \\
 & \xrightarrow{\text{assume } \phi_{22}=1} \begin{bmatrix} -0.618k_0 & -k_0 \\ -k_0 & -1.618k_0 \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} \phi_{12} \\ 1 \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} 0 \\ 0 \end{Bmatrix} \\
 & -k_0 \phi_{12} + (-1.618k_0) \times 1 = 0 \Rightarrow \phi_{12} = -1.618 \\
 & \begin{Bmatrix} \phi_{12} \\ \phi_{22} \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} -1.618 \\ 1 \end{Bmatrix}
 \end{aligned}$$

رابطه تعامد مودها در سیستم های چند درجه آزادی

مودهای ارتعاشی سیستمهای چند درجه آزادی از نظر ریاضی دارای خاصیت تعامد نسبت به ماتریس جرم و ماتریس سختی هستند.

معادله مقادیر مشخصه برای مود r

$$[k]\{\phi_r\} - \omega_r^2 [m]\{\phi_r\} = \{0\} \quad (1)$$

معادله مقادیر مشخصه برای مود s

$$[k]\{\phi_s\} - \omega_s^2 [m]\{\phi_s\} = \{0\} \quad (2)$$

معادله مقادیر مشخصه ① در ترانهاده بردار مود s ام پیش ضرب شود

$$\{\phi_s\}^T [k]\{\phi_r\} - \omega_s^2 \{\phi_s\}^T [m]\{\phi_r\} = \{0\} \quad (3)$$

معادله مقادیر مشخصه ② در ترانهاده بردار مود r ام پیش ضرب شود

$$\{\phi_r\}^T [k]\{\phi_s\} - \omega_r^2 \{\phi_r\}^T [m]\{\phi_s\} = \{0\} \quad (4)$$

معادله ④ بطور کلی ترانسپوز شود

$$\{\phi_s\}^T [k]\{\phi_r\} - \omega_s^2 \{\phi_s\}^T [m]\{\phi_r\} = \{0\} \quad (5)$$

طرفین رابطه ③ و ⑤ از هم کم می شوند.

$$\begin{aligned} (\omega_s^2 - \omega_r^2) \{\phi_s\}^T [m]\{\phi_r\} &= 0 \\ \text{if } s \neq r \Rightarrow \omega_s^2 - \omega_r^2 &\neq 0 \\ &\Downarrow \end{aligned}$$

رابطه تعامد مودها نسبت به ماتریس جرم

رابطه ⑥ در رابطه ③ جایگزین می شود.

رابطه تعامد مودها نسبت به ماتریس سختی

اگر روابط ⑥ و ⑦ فقط برای یک مود نوشته شود، خواهیم داشت:

$$\{\phi_i\}^T [m]\{\phi_i\} = M_i$$

$$\{\phi_i\}^T [k]\{\phi_i\} = K_i$$

آنالیز مودال سیستم های چند درجه آزادی

اگر در یک سیستم با n درجه آزادی، کلیه مودهای ارتعاشی در یک ماتریس مرتب شوند ماتریس مودال بصورت زیر خواهد بود:

$$[\phi] = [\{\phi_1\}, \{\phi_2\}, \dots, \{\phi_n\}]$$

مجهول اصلی معادله ماتریسی تعادل دینامیکی سیستم یعنی تغییر مکان کلیه درجات آزادی $\{u\}$ بصورت زیر در نظر گرفته می شود:

$$\{u\} = [\phi] \{y\} = \sum_{i=1}^n \{\phi_i\} y_i(t)$$

معادله فوق را بصورت زیر نیز می توان نوشت:

$$\begin{Bmatrix} u_1 \\ u_2 \\ \vdots \\ u_n \end{Bmatrix} = \begin{bmatrix} \phi_{11} & \phi_{12} & \cdots & \phi_{1n} \\ \phi_{21} & \phi_{22} & \cdots & \phi_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \phi_{n1} & \phi_{n2} & \cdots & \phi_{nn} \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_n \end{Bmatrix}$$

با تبدیل مختصات فیزیکی u به مختصات مودال y با استفاده از رابطه فوق مجہول مورد نظر، بردار مختصات مودال $\{y\}$ خواهد بود زیرا ماتریس مودال $[\Phi]$ از قبل معلوم می باشد.

تغییر مکان درجه آزادی i برابر است با:

$$u_i = \sum_{k=1}^n \phi_{ik} y_k$$

$$\text{برای مثال } u_1 = \phi_{11} y_1 + \phi_{12} y_2 + \cdots + \phi_{1n} y_n$$

$$\{u\} = [\phi] \{y\} \bullet \bullet \bullet \rightarrow \{u\} = [\phi] \{y\} \bullet \bullet \bullet \rightarrow \{u\} = [\phi] \{y\}$$

$$\text{جاگذاری در معادله تعادل دینامیکی سیستم } [m][\phi]\{y\} + [c][\phi]\{y\} + [k][\phi]\{y\} = \{p(t)\}$$

$$\{\phi_i\}^T [m][\phi]\{y\} + \{\phi_i\}^T [c][\phi]\{y\} + \{\phi_i\}^T [k][\phi]\{y\} = \{\phi_i\}^T \{p(t)\}$$

محاسبات رابطه فوق به تفکیک

$$\{\phi_i\}^T [m] [\phi] \{y\} =$$

$$\begin{Bmatrix} \phi_{1i} \\ \phi_{2i} \\ \vdots \\ \phi_{ni} \end{Bmatrix}^T \begin{bmatrix} m_{11} & 0 & \cdots & 0 \\ 0 & m_{22} & \cdots & 0 \\ \vdots & \ddots & & \\ 0 & 0 & \cdots & m_{nn} \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} \phi_{11} \\ \phi_{21} \\ \vdots \\ \phi_{n1} \end{Bmatrix} \begin{Bmatrix} \phi_{12} \\ \phi_{22} \\ \vdots \\ \phi_{n2} \end{Bmatrix} \cdots \begin{Bmatrix} \phi_{1n} \\ \phi_{2n} \\ \vdots \\ \phi_{nn} \end{Bmatrix} \begin{Bmatrix} y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_n \end{Bmatrix}$$

با انجام ضرب ماتریسی فوق خواهیم داشت:

$$\{\phi_i\}^T [m] [\phi] \{y\} = \{\phi_i\}^T [m] \{\phi_1\} y_1 + \{\phi_i\}^T [m] \{\phi_2\} y_2 + \cdots + \{\phi_i\}^T [m] \{\phi_i\} y_i + \cdots + \{\phi_i\}^T [m] \{\phi_n\} y_n =$$

$$= 0 + 0 + \cdots + \{\phi_i\}^T [m] \{\phi_i\} y_i + \cdots + 0 = M_i y_i$$

عملیات ریاضی فوق را برای جملات دوم و سوم رابطه نیز می توان نوشت که نتیجه آن بصورت زیر خواهد بود:

$$\{\phi_i\}^T [c] [\phi] \{y\} = \{\phi_i\}^T [c] \{\phi_i\} y_i = C_i y_i$$

$$\{\phi_i\}^T [k] [\phi] \{y\} = \{\phi_i\}^T [k] \{\phi_i\} y_i = K_i y_i$$

رابطه قبل به صورت زیر بازنویسی می شود:

$$M_i y_i + C_i y_i + K_i y_i = \{\phi_i\}^T \{p(t)\}$$

تقسیم طرفین رابطه فوق بر M_i

$$y_i + \frac{C_i}{M_i} y_i + \frac{K_i}{M_i} y_i = \frac{\{\phi_i\}^T \{p(t)\}}{M_i}$$

$$\frac{C_i}{M_i} = 2\zeta_i \omega_i \quad \frac{K_i}{M_i} = \omega_i^2$$

↓

$$y_i + 2\zeta_i \omega_i y_i + \omega_i^2 y_i = \frac{\{\phi_i\}^T \{p(t)\}}{M_i} \quad \text{That : } i = 1, n$$

معادله فوق از پیش ضرب نمودن ترانسپوز بردارمود \mathbf{A} در معادله ماتریسی تعادل دینامیکی سیستم حاصل شد حال اگر ترانسپوز بردار مودهای اول تا آخر هم ضرب شوند معادلات زیر بدست می آیند.

$$\ddot{y}_1 + 2\zeta_1 \omega_1 \dot{y}_1 + \omega_1^2 y_1 = \frac{\{\phi_1\}^T \{p(t)\}}{M_1}$$

$$\ddot{y}_2 + 2\zeta_2 \omega_2 \dot{y}_2 + \omega_2^2 y_2 = \frac{\{\phi_2\}^T \{p(t)\}}{M_2}$$

•

$$\ddot{y}_i + 2\zeta_i \omega_i \dot{y}_i + \omega_i^2 y_i = \frac{\{\phi_i\}^T \{p(t)\}}{M_i}$$

•

$$\ddot{y}_n + 2\zeta_n \omega_n \dot{y}_n + \omega_n^2 y_n = \frac{\{\phi_n\}^T \{p(t)\}}{M_n}$$

در سازه های با چند درجه آزادی معمولاً بیشتر انرژی در مودهای پائین جذب می شود و لذا کافیست که فقط چند مود اول سیستم در نظر گرفته شود که دیگر لازم نیست همه n معادله حل شود که منجر به کاهش حجم محاسبات می شود.

انتخاب مناسب تعداد مودهای اولیه به تجربه کاربر و صلیبت و نرمی سازه و در حقیقت فرکانس یا پریود طبیعی آن و زمان تناوب نیروی دینامیکی وارد بستگی دارد.

ملاحظه می کنیم که n معادله همبسته تعادل به n معادله غیر همبسته یک درجه آزادی تبدیل شده است که کافیست این n معادله حل شود تا بردار مختصات مودال $\{y\}$ بدست آید و سپس با استفاده از رابطه زیر تغییر مکانها را محاسبه نمود.

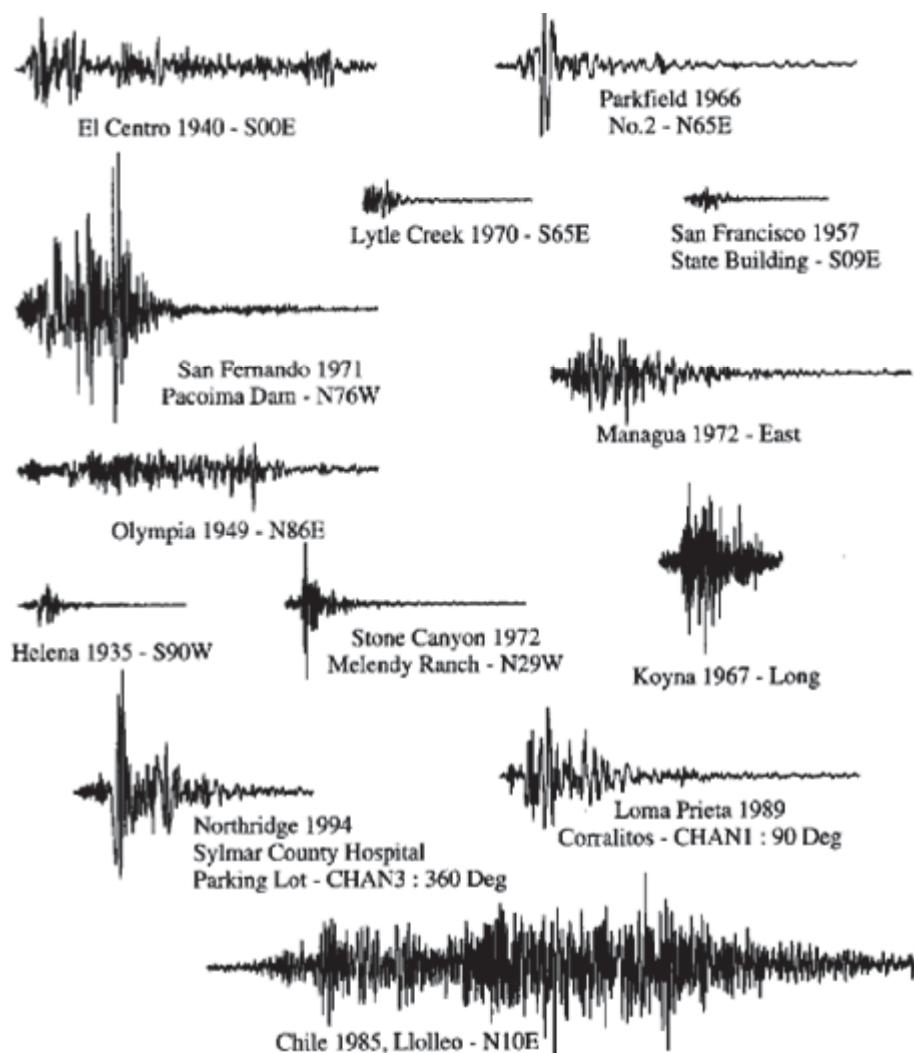
$$\{u\} = [\phi] \{y\} = \sum_{i=1}^n \{\phi_i\} y_i(t)$$

پاسخ سیستمهای خطی در برابر زلزله

برای تحلیل و طراحی سازه ها در برابر تکان های زلزله می بایست با نحوه پاسخ سازه ها به حرکات زلزله آشنایی داشت.

در هنگام وقوع زلزله اکثر سازه ها تسلیم می شوند و وارد محدوده غیر خطی می گردند لذا برای پیش بینی رفتار سازه ها باید پاسخ آنها را در محدوده غیر خطی بررسی نمود اما به منظور سادگی ابتدا پاسخ سیستمهای خطی مورد مطالعه قرار می گیرد.

برای مقاصد مهندسی مفید ترین شیوه برای تعریف تکانهای زمین در هنگام زلزله، شتابنگاشت است که در واقع نمودار تغییرات شتاب زمین بر حسب زمان است.

شتابنگاشتهای مختلف از نظر
دامنه، زمان تناوب و شکل
ظاهری با هم دیگر فرق دارند.

برای تعیین پاسخ سازه در برابر
هر زلزله ای می بایست
شتابنگاشت حرکت زمین
مربوط به آن زلزله را به عنوان
اطلاعات ورودی در اختیار
داشته باشیم.

به جای نمودار شتابنگاشت
معمولًاً شتاب زمین بصورت
عددی در فواصل زمانی کوتاه
از هم بیان می شود.

معادله حاکم بر ارتعاش یک سیستم یک درجه آزادی الاستیک که تحت اثر تحریک زلزله ای می باشد بصورت زیر بیان می شود:

$$\ddot{u} + 2\zeta\omega_n u + \omega_n^2 u = -\ddot{u}_g(t)$$

$\ddot{u}_g(t)$: شتاب زمین

پاسخ تغییر شکلی ($u(t)$) سیستم فقط به فرکانس طبیعی یا زمان تناوب طبیعی و نسبت میرایی بستگی دارد.

$$u \equiv u(t, T_n, \zeta)$$

نتیجه: هر دو سیستمی که زمان تناوب طبیعی و نسبت میرایی یکسانی داشته باشند، دارای پاسخ تغییر شکلی یکسانی خواهند بود حتی اگر جرم و سختی جانبی آنها با هم برابر نباشد.

کمیتهای پاسخ

از نقطه نظر مهندسی کمیت‌هایی که در یک تحلیل دینامیکی به دنبال آنها هستیم عبارتند از:

تغییر شکل سازه (تغییر مکان نسبی) ($u(t)$) ، سرعت نسبی ($\dot{u}(t)$) ، شتاب نسبی ($\ddot{u}(t)$)

بوسیله کمیتهای فوق نیروهای داخلی شامل نیروی برشی و لنگر خمشی قابل محاسبه هستند.

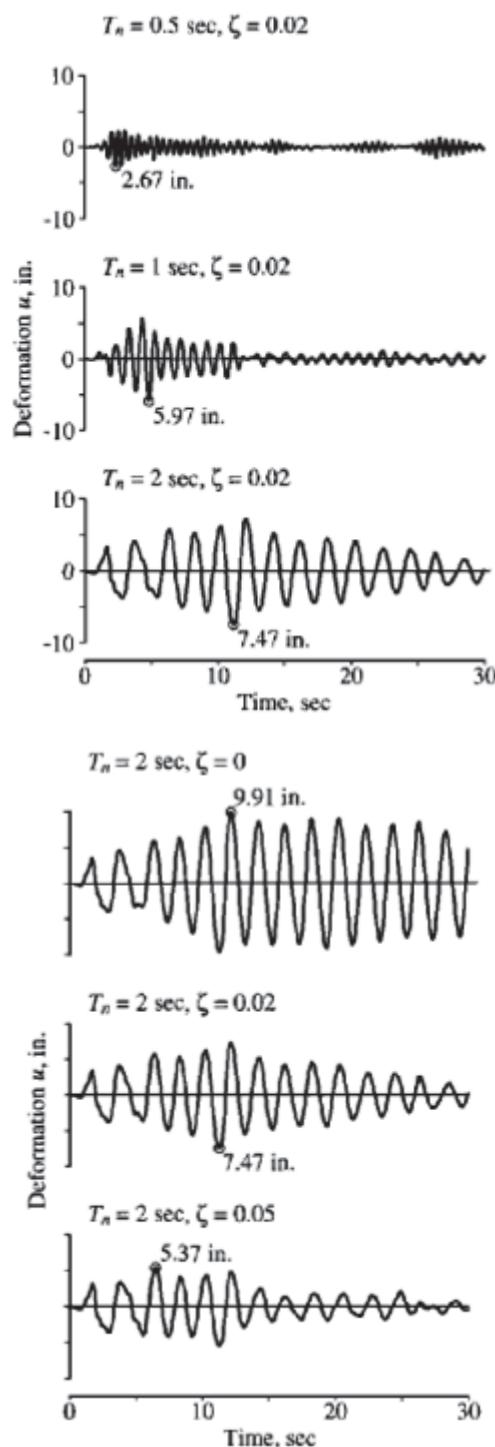
تاریخچه پاسخ

برای یک شتاب معلوم (\ddot{u}_g)، پاسخ تغییر شکلی ($u(t)$) یک درجه آزادی فقط به زمان تناوب طبیعی و نسبت میرایی بستگی دارد.

بر اثر یک شتاب‌گذاشت معین می‌توان تغییرات جابجایی ، سرعت و شتاب سیستم یک درجه آزادی را با زمان بدست آورد.

در شکلهای زیر پاسخ تغییر شکلی سه سیستم مختلف تحت شتاب‌گذاشت زلزله سنتر و نشان داده شده است که علت اختلاف در پاسخ

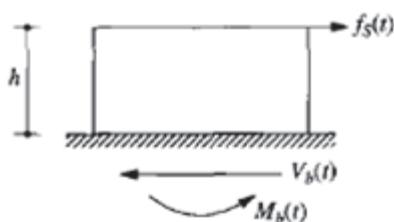
تغییر شکلی آنها، تفاوت در مقدار زمان تناوب طبیعی آنهاست

در شکلهای زیر پاسخ تغییرشکلی سه سیستم مختلف تحت شتابنگاشت زلزله استترو نشان داده شده است که علت اختلاف در پاسخ تغییر شکلی آنها، تفاوت در نسبت میرایی آنهاست

نتیجه: سیستمی که دارای نسبت میرایی بزرگتری است، تغییر شکل کوچکتری دارد.

پس از محاسبه پاسخ تغییرشکلی $U(t)$ توسط تحلیل دینامیکی سازه، می‌توان در هر لحظه با استفاده از تحلیل استاتیکی نیروهای داخلی را محاسبه نمود.

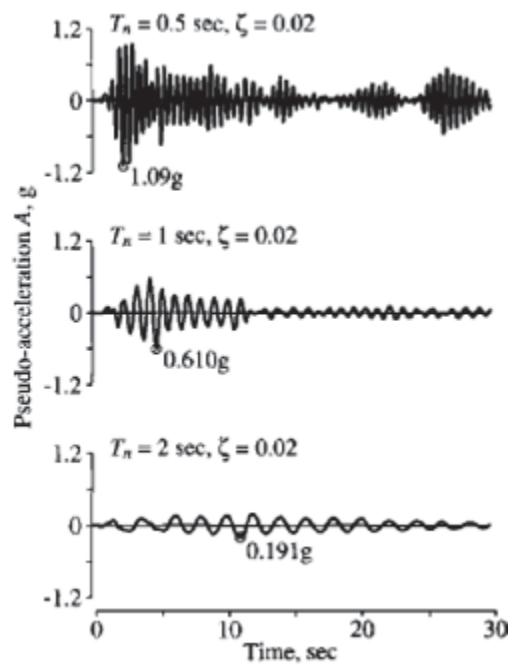
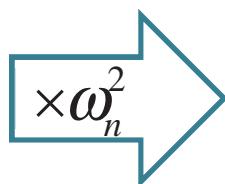
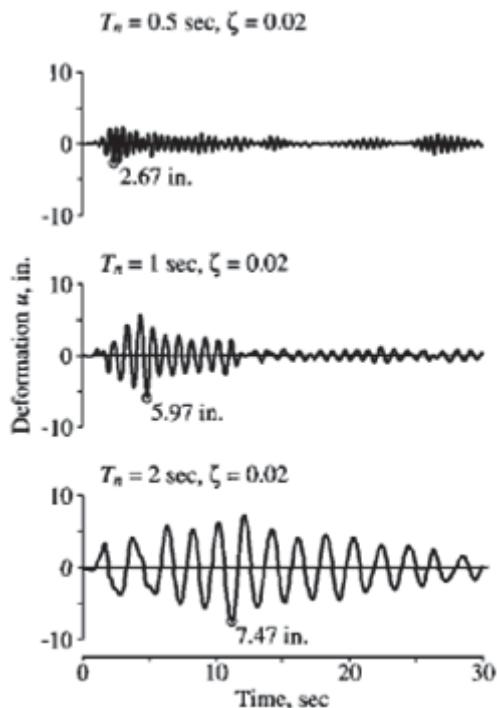

$$f_s(t) = ku(t) \xrightarrow{k=m\omega_n^2} f_s(t) = m\omega_n^2 u(t) \xrightarrow{\omega_n^2 u(t)=A(t)} f_s(t) = mA(t)$$

$f_s(t)$: نیروی استاتیکی معادل

نیروی استاتیکی معادل از ضرب m در $A(t)$ بدست می‌آید نه از ضرب m در $\ddot{u}(t)$ ، بنابر این به $A(t)$ شبه شتاب می‌گویند.

پاسخ شبه شتاب هر سیستم را می‌توان با داشتن پاسخ تغییر شکلی آن سیستم تعیین نمود.

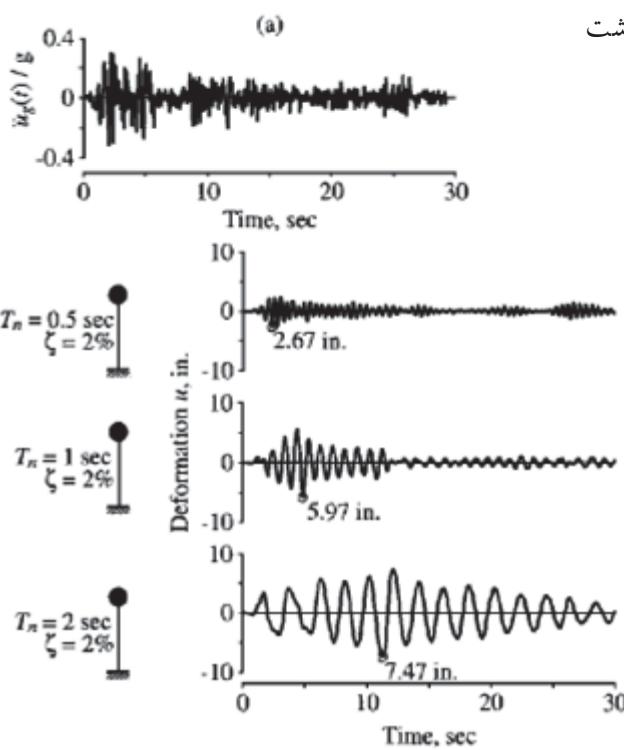
طیف پاسخ (Response spectrum)

طیف پاسخ (طیف بازتاب) یک مفهوم کلیدی در مهندسی زلزله است و وسیله مناسبی جهت تعیین پاسخ حداکثر سیستمهای یک درجه آزادی خطی تحت مولفه خاصی از حرکت زمین است.

- طیف پاسخ برای سیستم یک درجه آزادی با میرایی مشخص رسم می‌شود.

طیف پاسخ تغییرشکل

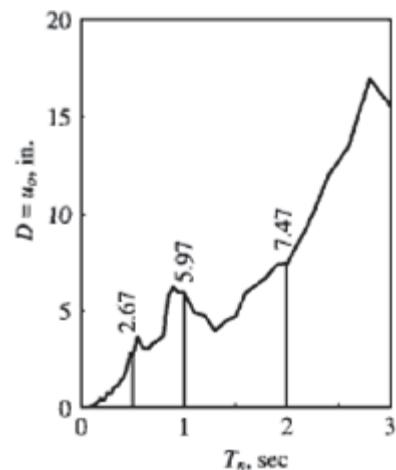
نحوه رسم طیف پاسخ تغییرشکل:

- طیف پاسخ برای زلزله‌ای خاص رسم می‌شود لذا می‌بایست شتابنگاشت مربوط به آن زلزله را در اختیار داشته باشیم.

- تعدادی سیستم یک درجه آزادی با زمان تناوب طبیعی مختلف را تحت اثر شتابنگاشت مذکور، تحلیل دینامیکی نموده و مقدار حداکثر پاسخ تغییر شکل برای هر کدام بدست می‌آید.

- مقدار حداکثر پاسخ بدست آمده برای هر سیستم به همراه زمان تناوب طبیعی مربوطه در یک نمودار رسم می‌شود.

طیف پاسخ تغییر شکل

طیف پاسخ شبه سرعت (pseudo velocity)

برای یک سیستم یک درجه آزادی با فرکانس طبیعی W_n کمیت V به صورت زیر با تغییر شکل حداکثر مرتبط است:

$$V = \omega_n D = \frac{2\pi}{T_n} D \quad \text{That : } D \equiv u_0$$

کمیت V دارای بعد سرعت است و به شبه سرعت موسوم می‌باشد.

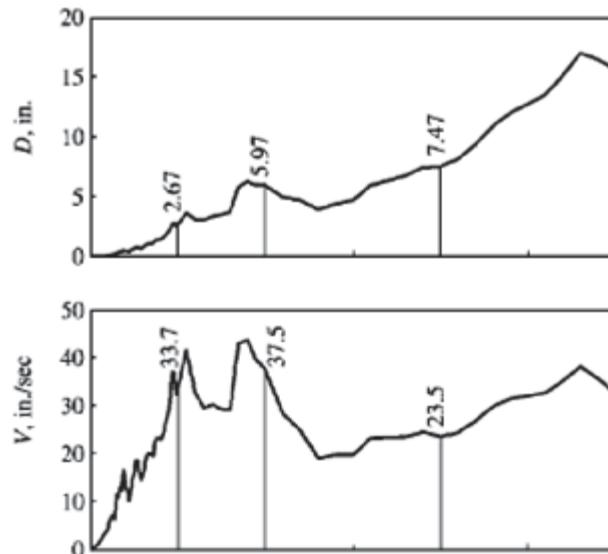
طیف پاسخ شبه سرعت، نمودار تغییرات V به صورت تابعی از زمان تناوب طبیعی (یا فرکانس) سیستم می‌باشد.

برای زلزله‌ای خاص می‌توان با استفاده از رابطه فوق برای هر سیستم با زمان تناوب طبیعی T_n ، حداکثر شبه سرعت V را بدست آورد.

$$T_n = 0.5 \rightarrow V = \left(\frac{2\pi}{T_n} \right) D = \left(\frac{2\pi}{0.5} \right) 2.67 = 33.7 \text{ in/sec}$$

$$T_n = 1 \rightarrow V = \left(\frac{2\pi}{T_n} \right) D = \left(\frac{2\pi}{1} \right) 5.97 = 37.5 \text{ in/sec}$$

$$T_n = 2 \rightarrow V = \left(\frac{2\pi}{T_n} \right) D = \left(\frac{2\pi}{2} \right) 7.47 = 23.5 \text{ in/sec}$$

طیف پاسخ شبه شتاب (*pseudo acceleration*)

برای یک سیستم یک درجه آزادی با فرکانس طبیعی ω_n کمیت A به صورت زیر با تغییرشکل حداکثر (D) مرتبط است:

$$A = \omega_n^2 D = \left(\frac{2\pi}{T_n} \right)^2 D$$

کمیت A دارای بعد شتاب است و به شبه شتاب موسوم می‌باشد.

طبق رابطه زیر شبه شتاب به مقدار حداکثر برش پایه مربوط می شود.

$$V_{b0} = f_{s0} = mA$$

f_{s0} : نیروی استاتیکی معادل

رابطه فوق را می توان به صورت زیر بازنویسی نمود:

$$V_{b0} = \frac{W}{g} A = \frac{A}{g} W$$

W : وزن سازه

g : شتاب نقل

$\frac{A}{g}$: ضریب برش پایه یا ضریب نیروی جانبی؛ این ضریب در این نامه های زلزله مورد استفاده قرار می گیرد و معرف ضریبی است که اگر در وزن ساختمان ضرب گردد ، برش پایه بدست می آید.

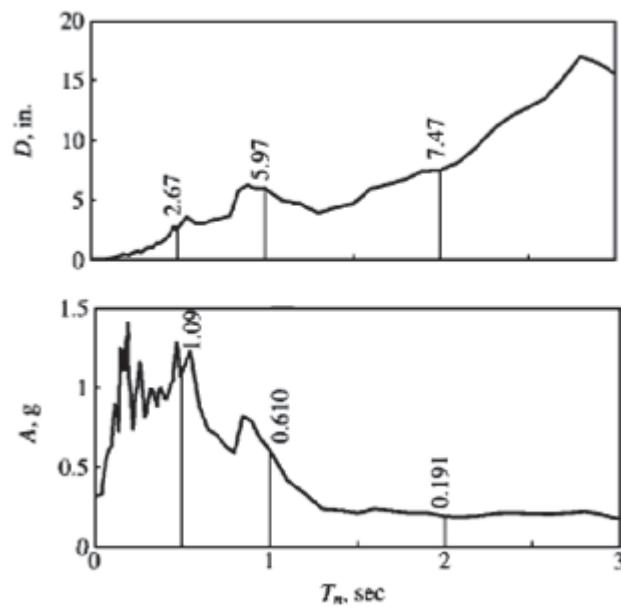
طیف پاسخ شبه شتاب، نمودار A به صورت تابعی از زمان تناوب طبیعی T_n سیستم می باشد.

با در دست داشتن مقادیر حداکثر جابجایی سیستمهای یکدوجه آزادی (طیف پاسخ جابجایی) می توان طیف پاسخ شبه شتاب را رسم نمود.

$$T_n = 0.5 \rightarrow V = \left(\frac{2\pi}{T_n} \right)^2 D = \left(\frac{2\pi}{0.5} \right)^2 2.67 = 421.6 \text{ in/sec}^2 = 1.09 g$$

$$T_n = 1 \rightarrow V = \left(\frac{2\pi}{T_n} \right)^2 D = \left(\frac{2\pi}{1} \right)^2 5.97 = 235.7 \text{ in/sec}^2 = 0.61 g$$

$$T_n = 2 \rightarrow V = \left(\frac{2\pi}{T_n} \right)^2 D = \left(\frac{2\pi}{2} \right)^2 7.47 = 73.72 \text{ in/sec}^2 = 0.191 g$$

مشخصه های طیف پاسخ

- طیف تغییر شکل، حداکثر تغییر شکل سیستم را به دست می دهد.
- طیف شب سرعت، برای تعیین حداکثر انرژی کرنشی ذخیره شده در سیستم در حین زلزله قابل کاربرد است.
- طیف شب شتاب، به حداکثر نیروی معادل استاتیکی و برش پایه مربوط می شود.

در سیستم های با زمان تناوب خیلی کوتاه ($T_n < 0.035 \text{ sec}$)، شب شتاب برای تمامی مقادیر میرایی به سمت 0.035 sec میل می کند و مقدار D خیلی کوچک است.

در سیستم های با زمان تناوب خیلی بزرگ ($T_n > 15 \text{ sec}$)، تغییر شکل حداکثر برای تمامی مقادیر میرایی به سمت 15 sec میل می کند و مقدار A خیلی کوچک است.

تأثیر میرایی بر طیف پاسخ

میرایی از مقدار پاسخ سازه می کاهد که البته میزان کاهش در پریودهای مختلف متفاوت است.

در زمان های تناوب کوچک ($T_n \approx 0$) از آن جا که سازه بطور صلب به همراه زمین نوسان می کند، میرایی تاثیری بر پاسخ سازه ندارد.

در زمان های تناوب خیلی بزرگ میرایی تاثیری بر پاسخ سازه ندارد چون جرم در هنگام نوسان زمین ثابت است.

با افزایش نسبت میرایی، تغییر مکان و به تبع آن نیروهای موثر بر سازه کاهش می‌یابد بنابر این با اضافه کردن میراگرها بدون اینکه تغییر مهمی در زمان تناوب سازه به وجود آید می‌توان به این مزیت دست یافت.

طیف طرح الاستیک

از طیف طرح برای طراحی سازه‌های جدید و یا ارزیابی سازه‌های موجود استفاده می‌شود.

طیف طرح باید نماینده حرکت زمین ثبت شده در منطقه طی زلزله‌های گذشته باشد. اگر رکوردی در منطقه ثبت نشده نباشد، طیف طرح باید بر مبنای رکوردهای موجود در مناطق مشابه باشد که عواملی که در این انتخاب باید مدنظر قرار گیرند عبارتند از:

- فاصله منطقه از گسل فعال

- بزرگی زمین لرزه

- مکانیسم گسل

- مقطع زمین شناسی مسیر حرکت امواج زلزله از منبع زلزله تا محل

- شرایط محلی خاک

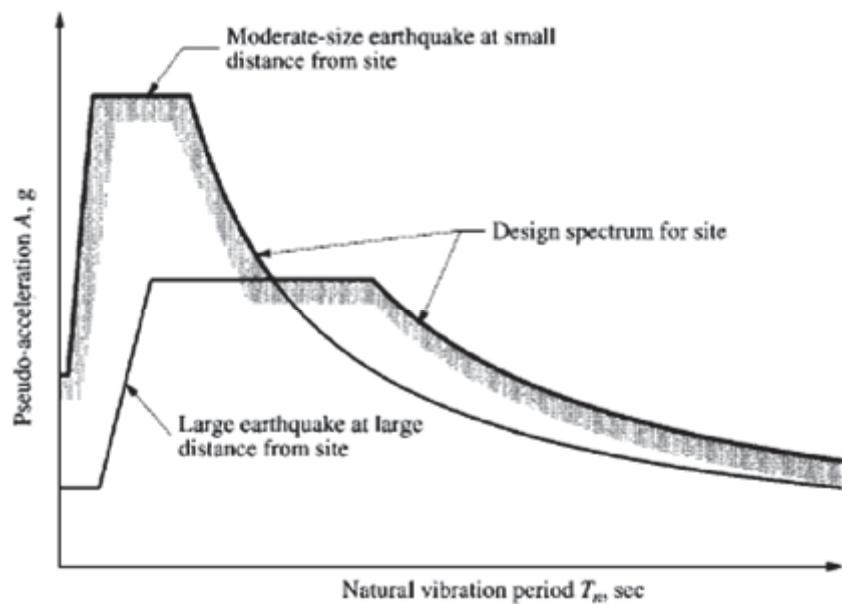
طیف طرح بر پایه تحلیل آماری طیف پاسخ مجموعه‌ای از حرکات زمین ساخته می‌شود..

اختلاف بین طیف طرح و طیف پاسخ

یک طیف طرح به دو لحاظ مهم بطور مفهومی با طیف پاسخ اختلاف دارد که عبارتند از:

۱- طیف پاسخ، دندانه دار است و نمودار پاسخ حداکثر یک سازه یک درجه آزادی در مقابل یک زلزله خاص و در نتیجه نوعی بیان از آن زلزله می‌باشد، در حالیکه طیف طرح، هموار شده است و مشخصه‌ای از تراز نیرو یا تغییر مکان طرح زمین لرزه بصورت تابعی از زمان تناوب طبیعی و نسبت میرایی می‌باشد.

۲- برای بعضی از مناطق طیف طرح، پوشی از دو طیف طرح الاستیک است یکی طیف زلزله دوردست و دیگری زلزله نزدیک

نکته: در زمانهای تناوب کوچک، طیف حاصل از زمین لرزه نزدیک و در زمانهای تناوب بزرگ، طیف حاصل از زمین لرزه دور حاکم می شود.

سیستم های باربر جانبی

شکل پذیری: قابلیت سازه برای تحمل تغییر شکل‌های زیاد که با ایجاد مفاصل پلاستیک در تیرهای سازه همراه است.

سیستم قاب خمثی

در این سیستم اتصالات تیر به ستون گیردار هستند یعنی از نظر تغییر شکلی زاویه بین تیر و ستون در محل اتصال قبل و بعد از تغییر شکل تحت هر نوع بارگذاری ثابت می‌ماند.

انواع قابهای خمثی:

قاب خمثی معمولی، قاب خمثی متوسط، قاب خمثی ویژه

قاب خمثی معمولی: قابهایی که تمهیدات خاصی برای رفتار شکل پذیر در آنها اندیشیده نمی‌شود.

قاب خمثی متوسط و ویژه: قابهایی که برای تامین شکل پذیری آنها، آئین نامه‌های طراحی شرایط خاصی را منظور می‌کنند مثلاً برای سازه‌های بتی در صد آرماتورهای طولی و همچنین شدت آرماتور گذاری عرضی (خصوص در ستونها و نواحی اتصالات این قابها) بطور خاص مورد توجه قرار می‌گیرد.

مقاومت در برابر بارهای افقی به وسیله مقاومت خمثی ستونها، شاهتیرها و اتصالات تامین می‌گردد.

از مزایای قاب‌های خمثی می‌توان به عدم محدودیت این سیستم در ایجاد فضاهای ارتباطی در طبقات ساختمان اشاره نمود که برای مهندسان معمار مطلوب می‌باشد.

بدلیل وجود لنگر خمثی علاوه بر نیروی محوری در ستونهای این سیستم باربر جانبی، مقاطع ستونهای آن از ستونهای قاب مهاربندی شده بزرگتر می‌باشد.

معایب سیستم باربر قاب خمثی

در ساختمانهای فولادی طرح اتصال گیردار از ضوابط خاصی برخوردار است و اجرای آن به طور معمول پر هزینه تر و مشکل تر از اتصالات مفصلی است.

در سازه‌های فولادی ممکن است سیستم قاب خمثی در مقایسه با قاب مهاربندی شده از توان و کارآیی کمتری برخوردار باشد.

قابلی خمی برای ساختمانهای تا ۲۵ طبقه اقتصادی هستند ولی در ساختمانهای بلندتر تامین مقاومت در برابر جابجایی پرهزینه و غیر اقتصادی است.

در قابهای صلب در اثر بارهای قائم لنگرهای منفی در دو انتهای تیرها (کنار ستونها) و لنگرهای مثبت با مقدار کمتر در وسط دهانه تیر ظاهر می شود و پیوستگی سیستم باعث می شود لنگرهای تیرها نسبت به بار زنده حساس تر باشند.

سیستم های باربر جانبی (سیستم قاب ساختمانی ساده با مهاربند)

در این سیستم اتصالات تیر به ستون از نوع مفصلی هستند.

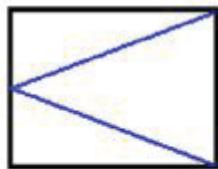
در سیستم قاب ساختمانی ساده با مهاربند، بارهای قائم عمدتاً بواسیله قابهای کامل تحمل می شود و نیروی جانبی بواسیله مهاربندها تحمل می گردد.

سختی جانبی این سیستم بسیار زیاد می باشد بنابر این تغییر مکان جانبی قاب بسیار کم است و اعضای غیر سازه ای از اینمی بالاتری برخوردارند و اثرات مرتبه دوم $P-\Delta$ کاهش می یابد.

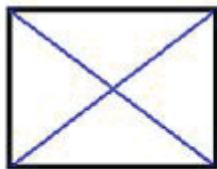
نیروهای فشاری و کشنشی در ستونهای دهانه های مهاربندی شده بسیار بالاست، نیروی کشنشی ستونی (uplift)، حداقل می تواند به اندازه بار تقلی مربوط به آن ستون باشد، در غیر اینصورت ستون از جا کنده می شود.

أنواع مهاربندی ها

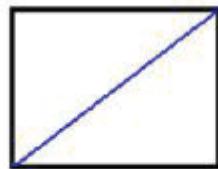
- مهاربند هم مرکز یا همگرا
 - مهاربند خارج از مرکز یا واگرا
- مهاربند هم مرکز یا همگرا

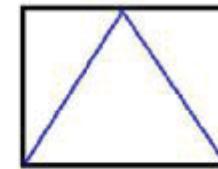
K

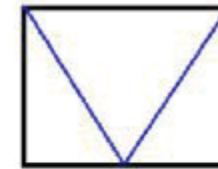
ضریب‌زدی

قطري

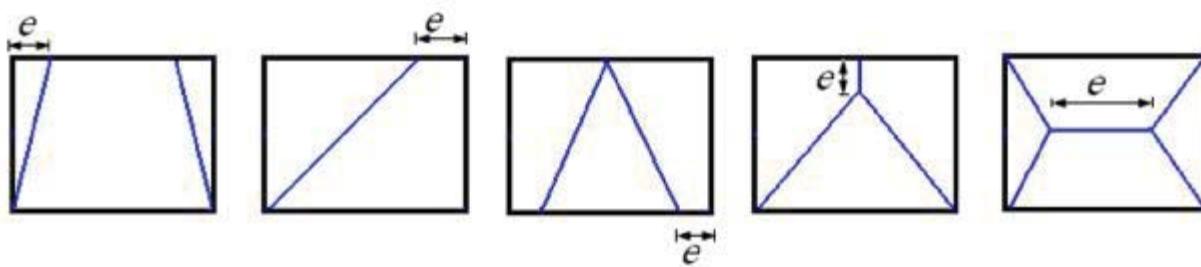
شورن \

شورن /

مهاربند خارج از مرکز یا واگرا

قابلی مهاربندی شده واگرا به قابهایی اطلاق می شود که در آنهایی انتهای اعضای مهاری با خودشان یا انتهای عضو مهاری با ستون و یا انتهای عضو مهاری با تیر طبقه فاصله (خروج از مرکزیت) ایجاد شده است.

قاب خمی علیرغم شکل پذیری مناسب، سختی کمی دارد و معمولاً در طراحی، ابعاد مقاطع قاب بزرگ بدست می آید از طرف دیگر قاب مهاربندی همگرا سختی مناسبی دارد اما شکل پذیری خوبی ندارد. در مقابل قاب مهاربندی واگرا هم سختی مناسبی دارد و هم شکل پذیری قابل قبول که در این نوع سیستم باربر جانبی رفتار جانبی ترکیبی از عملکرد خمی-برشی تیر و فشاری-کششی مهاربند است.

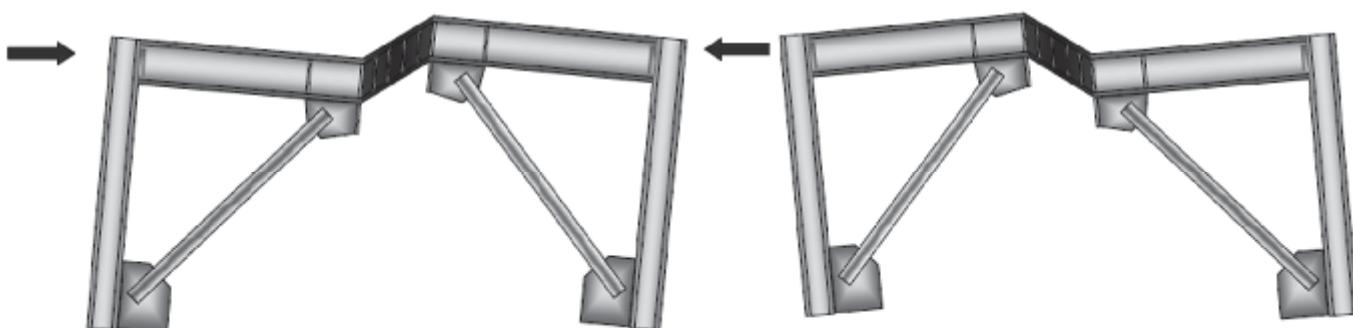
از مشخصات این نوع مهاربند تیر پیوند است که به آن تیر فیوز هم می گویند که می تواند مقدار زیادی از انرژی زلزله را جذب کند و از کمانش مهاربندی ها هم جلوگیری کند و حساس ترین قطعه دهانه مهاربندی محسوب می شود و وظیفه تامین شکل پذیری به عهده این قطعه است.

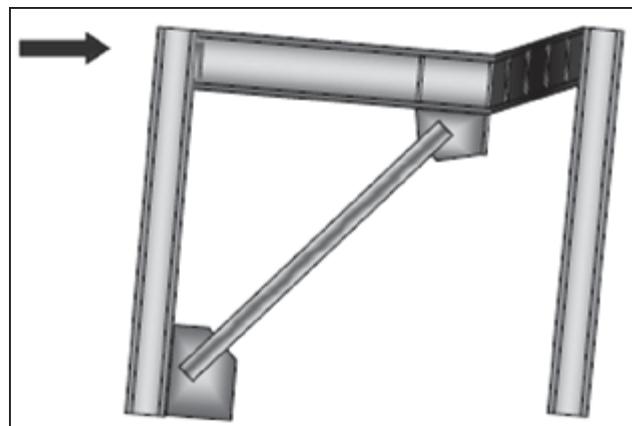
رفتار تیر پیوند به طول و مقطع آن بستگی دارد. برای پیوندهای کوتاه رفتار برشی و برای پیوندهای بلند رفتار برشی حاکم است. اساساً برای طول تیر پیوند محدودیت خاصی وجود ندارد ولی توصیه می شود این طول به یک پنجم طول دهانه محدود گردد و توصیه آیین نامه ها براین است که رفتار حاکم بر تیر پیوند، برشی باشد.

دهانه مهاربندی واگرا باید به گونه ای طراحی شود که تیر پیوند وارد محدوده پلاستیک شود اما بادبند و ستون کماکان در حالت ارتجاعی باقی بمانند که بدین منظور باید با تمهدات خاصی شرایط تسلیم و شکل پذیری تیر پیوند تامین شود و اجازه کمانش به ستون و مهاربند داده نشود.

- تیر پیوند طوری طراحی می شود که قبل از آغاز کمانش یا تسلیم عضو مهاربند، در برش یا خمش تسلیم می شود، تسلیم تیر پیوند پدیده ای شکل پذیر است (در مقابل گسیختگی فشاری شکننده یک مهاربند همگرا).

- از نظر سختی مهاربندهای واگرا از قاب خمی سخت تر و از قابهای مهاربندی شده همگرا نرم تر است.

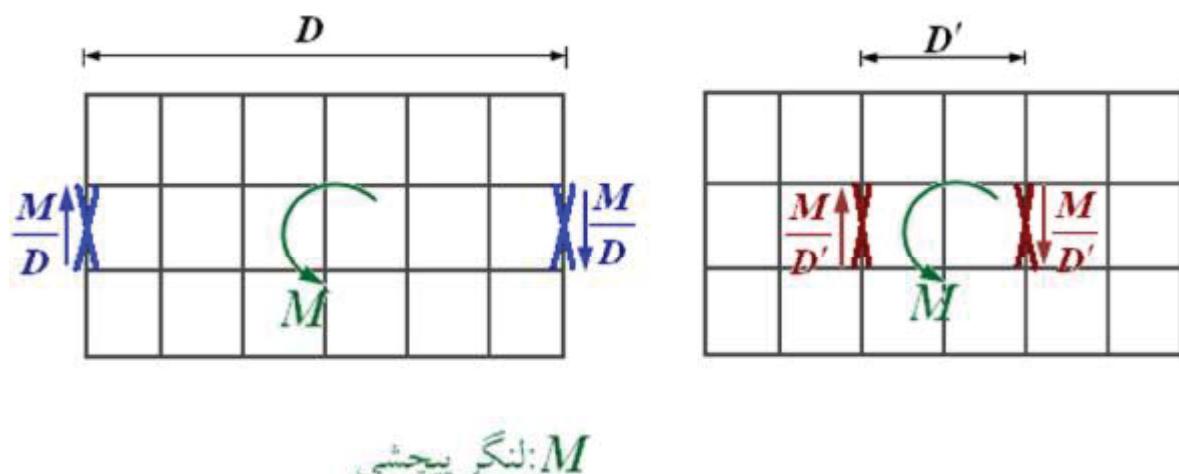

عوامل موثر بر انتخاب مهاربندی و ابعاد آن

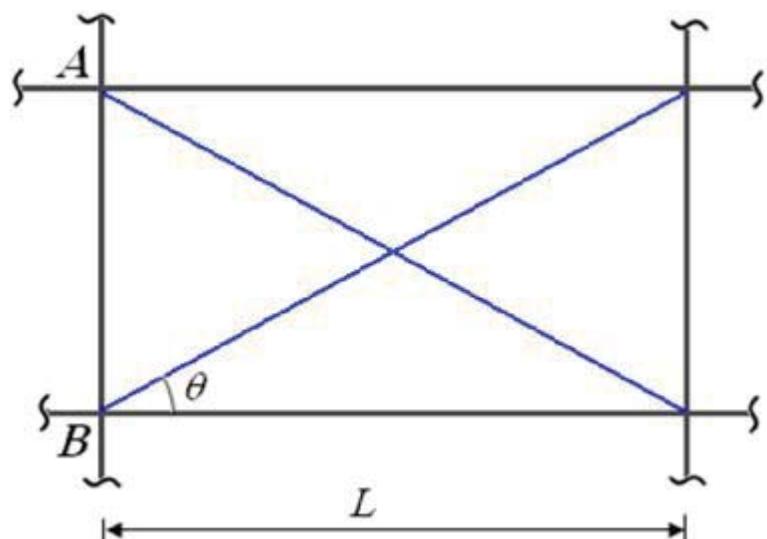
مهاربندها در پلان به صورت متقارن قرار بگیرند تا از ایجاد پیچش در سازه جلوگیری شود.

مهاربندها حتی الامکان در فاصله دورتری نسبت به مرکز جرم قرار گیرند تا بازوی لنگر مقاوم پیچشی افزایش یابد.

مهاربندها به گونه ای انتخاب شوند که سختی سازه در دو جهت به هم نزدیک باشند تا رفتار سازه یکنواخت شود و تغییر شکلها یکسان باشند.

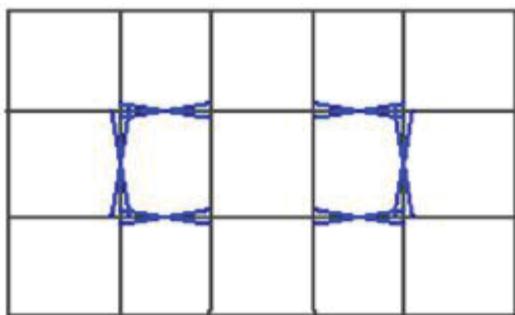
مهاربندها در دهانه بزرگتر قرار گیرند تا نیروی محوری ستون کاهش و سختی جانبی افزایش یابد.

$$K \propto \cos \theta$$

$$F_{AB} \propto \sin \theta$$

مجتمع کردن سیستمهای مهاربندی در دو جهت باعث می شود مهاربندی ها در عملکرد متقابل بار جانبی در جهت دیگر هم کمک کنند.

راههای جلوگیری از ایجاد نیروی کششی ستون مجاور دهانه مهاربندی

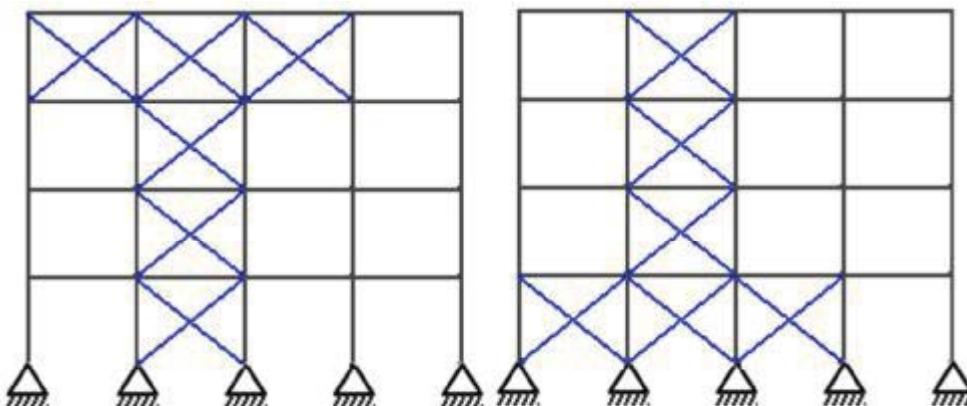
یکی از دو ستون مجاور دهانه مهاربندی در اثر نیروی جانبی زلزله تحت اثر کشش و دیگری تحت اثر فشار قرار می گیرد، در صورتی که مقدار نیروی کششی مذکور قابل توجه باشد و اثر فشاری ناشی از بارهای ثقلی را خنثی نماید می تواند باعث ایجاد بلندشدگی شالوده شود که برای جلوگیری از این نیروی کششی در ستون می توان راهکارهای زیر را مد نظر قرار داد:

۱- افزایش وزن فونداسیونها

۲- یکپارچه کردن عمل فونداسیونها

۳- افزایش تعداد دهانه های مهاربندی

۴- دخالت باربری دیگر ستونها

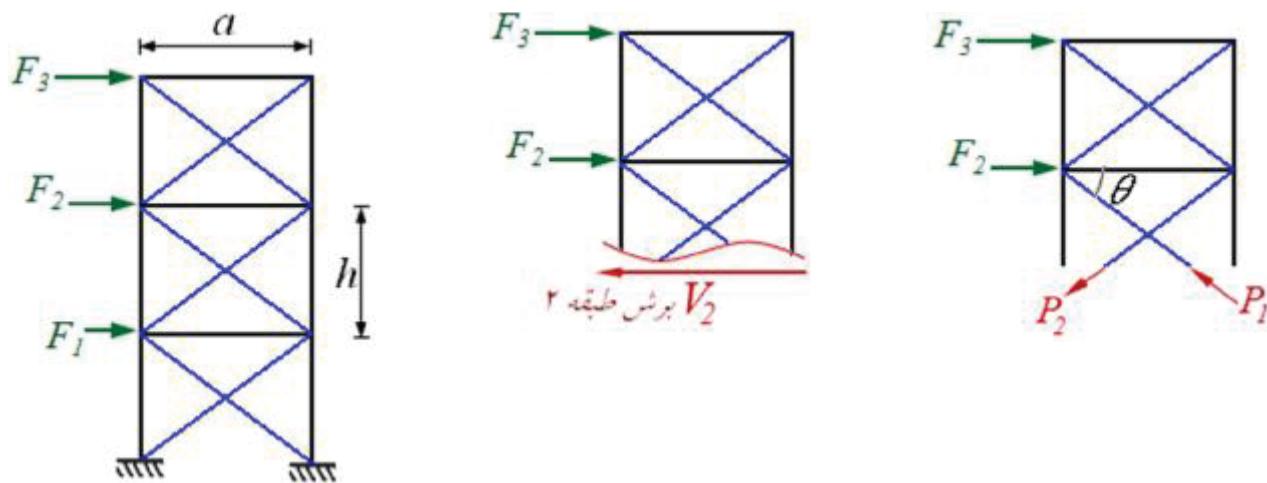

دحالت باربری دیگر ستونها در باربری جانبی

تحلیل سیستم های مهاربندی همگرا

معمولًاً در بادبندهایی که در هر چشمۀ دارای دو عضو مهاری می باشند مثل مهاربندهای ضربدری و شورن ، تحت اثر نیروهای جانبی یکی از اعضاء به فشار و دیگری به کشش کار می کنند وقتی که جهت نیروی جانبی عوض می شود، نوع نیرو از نظر کششی یا فشاری بودن در اعضاء مهاری عوض می شود.

در تحلیل سیستمهای همگرا فرض می شود نیروی برشی طبقه به نسبت مساوی بین مهاربندها تقسیم می شود.

$$V_2 = F_1 + F_2$$

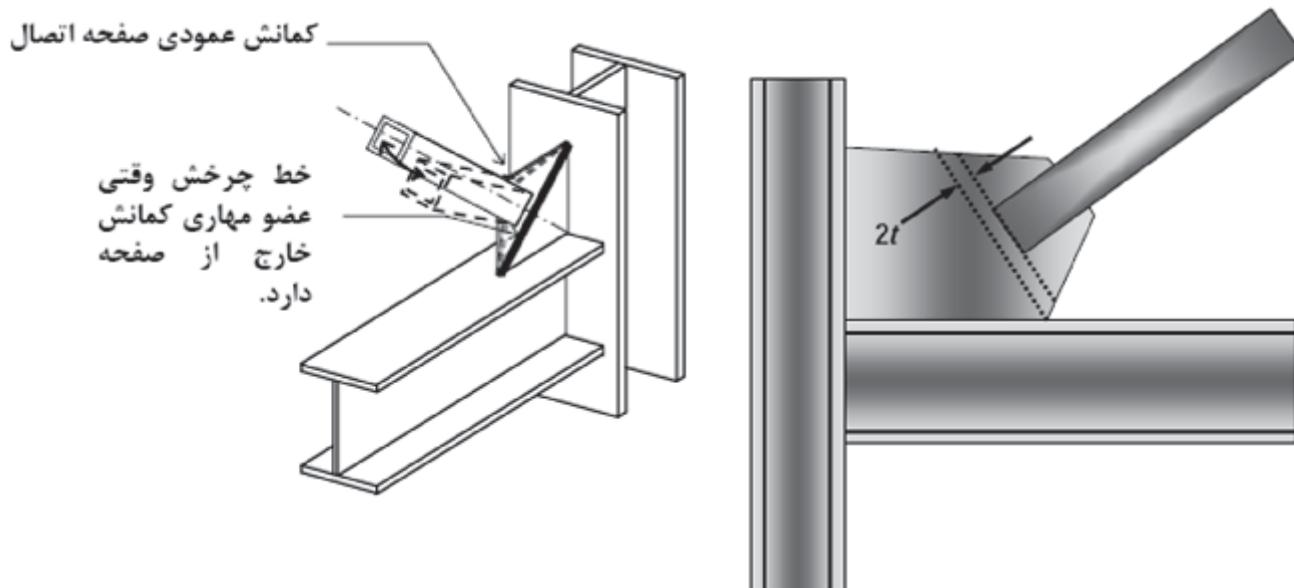
$$P_1 \cos \theta + P_2 \cos \theta = V_2 \xrightarrow{\text{BY Assumption}} P_1 = P_2 = P$$

$$2P \cos \theta = V_2 \Rightarrow P = \frac{V_2}{2 \cos \theta} \quad \left(\cos \theta = \frac{a}{\sqrt{a^2 + h^2}} \right)$$

$$\rightarrow P = \frac{V_2 \sqrt{a^2 + h^2}}{2a}$$

قاب همگرای ویژه

شکل پذیری این قاب نسبت به قاب همگرای معمولی شکل پذیری قابل توجه آن است، در این سیستم کمانش عضو مهاری از داخل صفحه با تمهداتی به خارج از صفحه تبدیل گردیده است و با این عمل شرایطی فراهم می گردد تا نوعی مفصل پلاستیک برای استهلاک انژری در سازه ایجاد گردد که مفصل به وجود آمده در صفحه اتصال است و از نوع خمسی می باشد.

سیستم دیوار برشی بتن مسلح

این دیوارها به طور معمول بصورت پیوسته از روی پی تا ارتفاع مورد نظر و بصورت بتن مسلح ساخته می شوند.

دیوارهای برشی بتن آرمه در ساختمانهای بتی، فولادی و آجری قابل استفاده هستند.

در مناطقی که زلزله های شدید رخ می دهد و احداث قابهای با شکل پذیری زیاد ممکن نیست، بهترین راه حل برای احداث ساختمانهای مقاوم در برابر زلزله استفاده از دیوار برشی است.

سیستم دیوار برشی با مصالح بنایی مسلح

ساده ترین نوع سیستم باربر جانبی، سیستم دیوارهای برشی با مصالح بنایی مسلح است.

در این سیستم باربر از مهم ترین موارد رعایت پیوستگی این سیستم در حمل بارها تا روی فونداسیون است که بدین منظور باید شنازهای قائم در دیوارها و کلاف های افقی در سقف ایجاد گرددند تا همچنین در سیستم باربر یکپارچگی و پایداری داشته باشد.

سیستم دو گانه

در سیستم باربر جانبی دو گانه علاوه بر آن که اتصال تیر به ستون صلب است، از عناصر مهاربند جانبی نظیر دیوار برشی و بادبند نیز استفاده می شود.

در ترکیب سیستمهای باربر جانبی دیوارهای برشی و قابهای مهاربندی شده از سختی جانبی تقریباً مشابهی برخوردارند لذا هنگامی که تحت جابجایی یکسانی قرار می گیرند نیروی واکنش آنها تقریباً مشابه است اما سختی دیوار برشی (یا قاب مهاربندی شده) و قاب خمسی تفاوت زیادی دارند و هنگامی که ترکیب این دو سیستم تحت جابجایی یکسانی قرار گیرند، بخش بزرگتری از نیرو متوجه سیستم سخت یعنی دیوار برشی (یا قاب مهاربندی شده) می شود و قاب خمسی تحت نیروی به مراتب کمتری قرار می گیرد.

مروری بر آئین نامه طراحی ساختمانها در برابر زلزله (استاندارد ۲۸۰۰)

اهداف استاندارد ۲۸۰۰

هدف استاندارد ۲۸۰۰ تعیین حداقل ضوابط و مقررات برای طرح و اجرای ساختمانها در برابر اثرهای ناشی از زلزله است به طوری که با رعایت آنها:

الف) با حفظ ایستایی ساختمان در زلزله های شدید، تلفات جانی به حداقل برسد و نیز ساختمان در برابر زلزله های خفیف و متوسط بدون وارد شدن آسیب عمده سازه ای قادر به مقاومت باشد.

ب) ساختمانهای با اهمیت زیاد در زمان وقوع زلزله های خفیف و متوسط، قابلیت بهره برداری خود را حفظ کنند و در ساختمانهای با اهمیت متوسط خسارت سازه ای و غیر سازه ای به حداقل برسد.

پ) ساختمانهای با اهمیت خیلی زیاد در زمان وقوع زلزله های شدید، بدون آسیب عمده سازه ای قابلیت بهره برداری بدون وقفه خود را حفظ کند.

زلزله شدید : زلزله ای که احتمال وقوع آن و یا زلزله های بزرگتر از آن در ۵۰ سال عمر مفید ساختمان کمتر از ۱۰ درصد باشد.

زلزله خفیف و متوسط : زلزله ای که احتمال وقوع آن و یا زلزله های بزرگتر از آن در ۵۰ سال عمر مفید ساختمان کمتر از ۹۹/۵ درصد باشد به این زلزله، زلزله سطح بهره برداری هم می گویند.

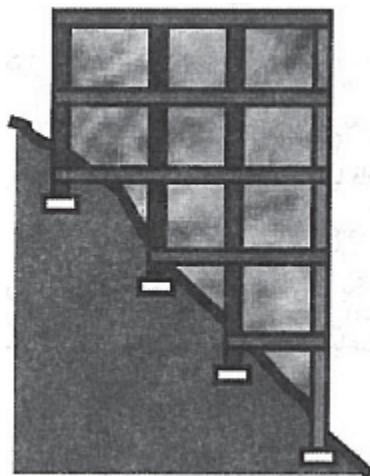
ملاحظات ژئوتکنیکی

۱-۳-۱- بطور کلی باید از احداث ساختمان بر رو و یا مجاور گسلهای فعالی که احتمال بوجود آمدن شکستگی در سطح زمین در هنگام وقوع زلزله وجود دارد اجتناب شود.

۱-۳-۲- در زمینهایی که ممکن است بر اثر زلزله دچار ناپایداری های ژئوتکنیکی نظیر روانگرایی ، نشست زیاد، زمین لغزش و یا سنگ ریزش شود و یا زمین متشكل از رس حساس باشد، بررسی امکان ساخت بنا و شرایط لازم برای آن با استفاده از مطالعات ویژه توصیه می گردد.

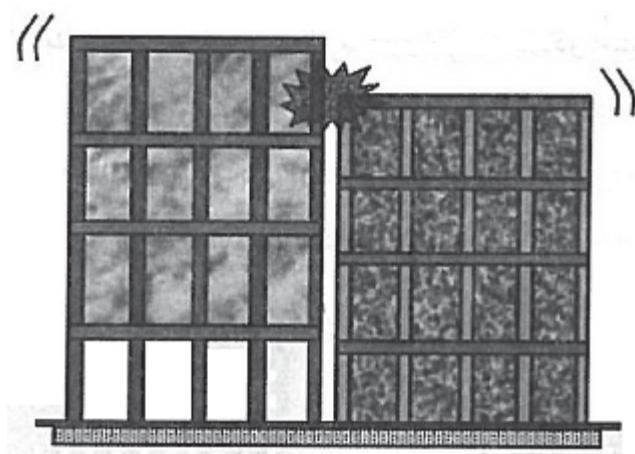
۱-۳-۳-۱- در زمینهایی که مستعد روانگرایی می باشند باید احتمال ناپایداری، حرکت نسبی ژئوتکنیکی، گسترش جانبی و یا کاهش ظرفیت باربری شالوده و یا وقوع نشستهای زیاد از حد بررسی شود و در صورت نیاز با استفاده از روشهای مناسب بهسازی خاک، نسبت به اینمی شالوده ساختمان، اطمینان حاصل گردد.

۱-۳-۵- شالوده های ساختمان باید حتی المقدور بر روی یک سطح افقی ساخته شود و در مواردی که به علت شیب زمین و یا علل دیگر احداث همه آنها در یک تراز میسر نباشد باید هر قسمت از آنها بر روی یک سطح افقی قرار داده شود.

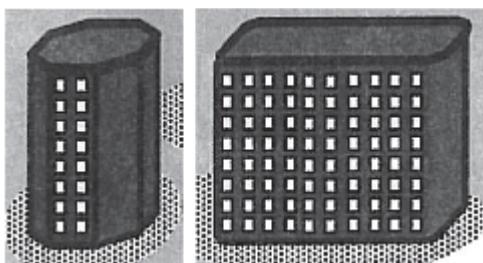
ملاحظات معماري

۱-۴-۱- برای حذف و یا کاهش خسارت و خرابی ناشی از ضربه ساختمانهای مجاور به یکدیگر، ساختمانها باید با پیش بینی درز انقطاع از همدیگر جدا شده و یا با پیش بینی درز انقطاع از یکدیگر جدا شده و یا با فاصله ای حداقل از مرز مشترک با زمین های مجاور ساخته شود.

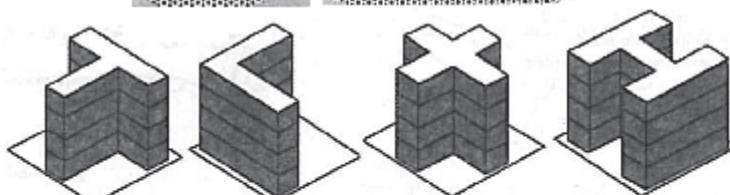

در صورتی که تراز طبقات در دو ساختمان مجاور یکسان نباشد، ضربه ناشی از حرکت طبقه به قسمت میانی ستون سازه مجاور برخورد کرده و باعث تخریب بیشتری می شود.

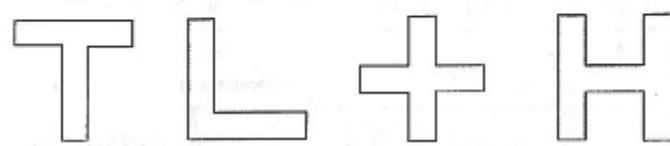
۱-۴-۲- پلان ساختمان باید تا حد امکان به شکل ساده و متقارن در دو امتداد عمود برهم و بدون پیش آمدگی و پس رفگی زیاد باشد و از ایجاد تغییرات نامتقارن پلان در ارتفاع ساختمان نیز حتی المقدور احتراز شود.

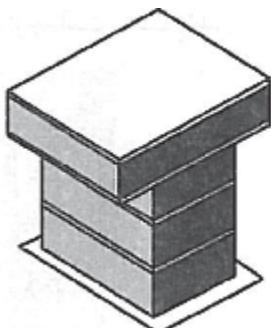
نمونه هایی از پلان ساده

نمونه هایی از پلان های پیچیده

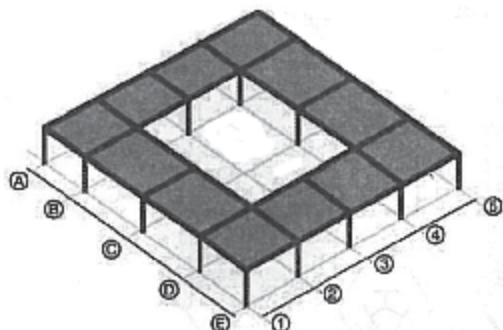
یک راه حل برای ساختمانهای نامتقارن در پلان آن است که ساختمان را با ایجاد درزهایی به قطعات ساده و متقارن تبدیل کنیم

۳-۴-۱- از احداث طره های بزرگتر از $1/5$ متر حتی المقدور

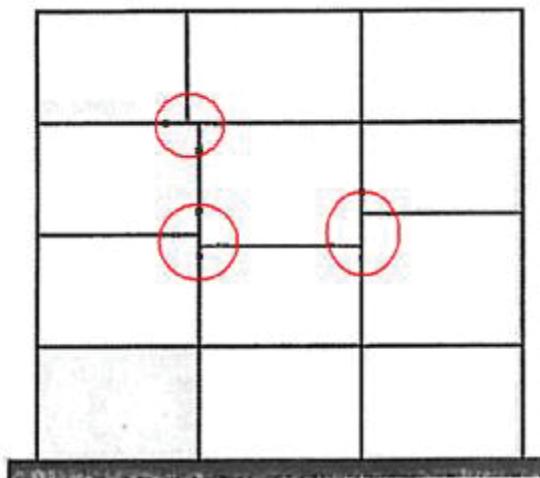
اجتناب شود.

وجود طره ها باعث تمرکز تنش تحت اثر بارهای قائم می شود و همچنین تحت پیچش ممکن است تنشهای بزرگی در قسمت اتصال به سازه ایجاد کند.

۴-۴-۱- از ایجاد بازشوهای بزرگ و مجاور یکدیگر در دیافراگمهای کفها خودداری شود.

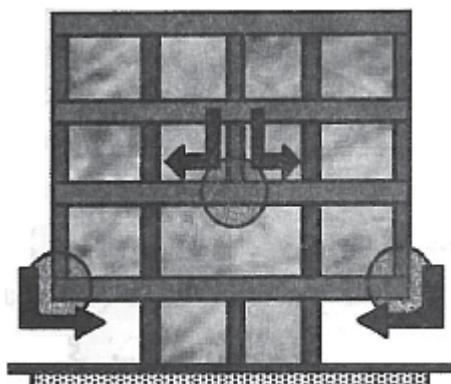
وجود بازشوهای بزرگ، مسیر بار در سقف را به صورت نامطلوبی در آورده و علاوه بر توزیع نامناسب بار زلزله، باعث کاهش انسجام و یکپارچگی سازه می گردد.

۷-۴-۱- از ایجاد اختلاف سطح در کفها تا حد امکان خودداری شود.

ایجاد اختلاف سطح در کفها باعث ایجاد ستونهای با ارتفاع کوتاه شده و به علت سختی زیاد این ستونها، توزیع نیروی جانبی در قسمتهای مختلف سازه دچار تغییرات اساسی می‌گردد، در سازه‌های بتی وجود این ستونهای کوتاه باعث شکست برشی شده و ترد و خطرناک است.

ملاحظات پیکربندی سازه‌ای

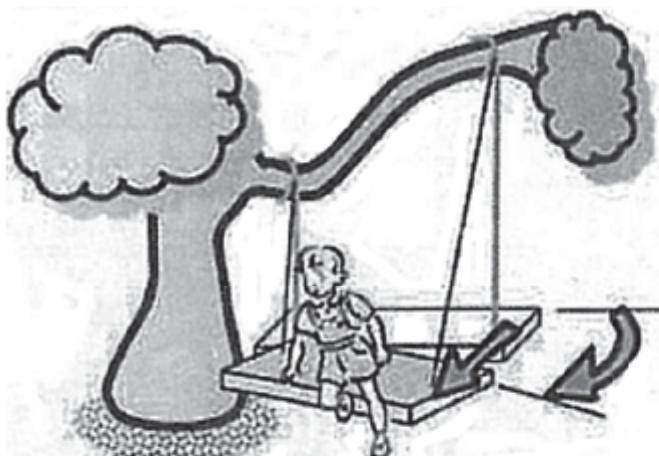

۱-۵-۱- عناصری که بارهای قائم را تحمل می‌کنند در طبقات مختلف تا حد امکان بر روی هم قرار داده شوند تا انتقال بار این عناصر به یکدیگر به واسطه عناصر افقی صورت نگیرد.

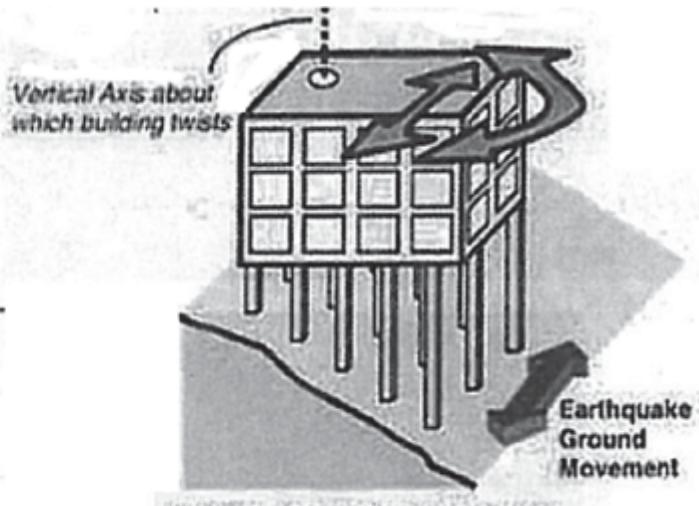
۱-۵-۲- عناصری که نیروهای افقی ناشی از زلزله را تحمل می‌کنند به صورتی در نظر گرفته شوند که انتقال نیروها به سمت شالوده به طور مستقیم انجام شود و عناصری که باهم کار می‌کنند در یک صفحه قائم قرار داشته باشند.

۱-۵-۳- عناصر مقاوم در برابر نیروهای افقی ناشی از زلزله به صورتی در نظر گرفته شوند که پیچش ناشی از این نیروها در طبقات به حداقل برسد. برای این منظور مناسب است فاصله مرکز جرم و مرکز سختی در طبقه در هر امتداد، کمتر از ۵ درصد بعد ساختمان در آن امتداد گردد.

در صورتی که ساختمان در نما یا پلان تقارن نداشته باشد، در ساختمان پیچش ایجاد می‌شود.

(a) Swing with unequal ropes

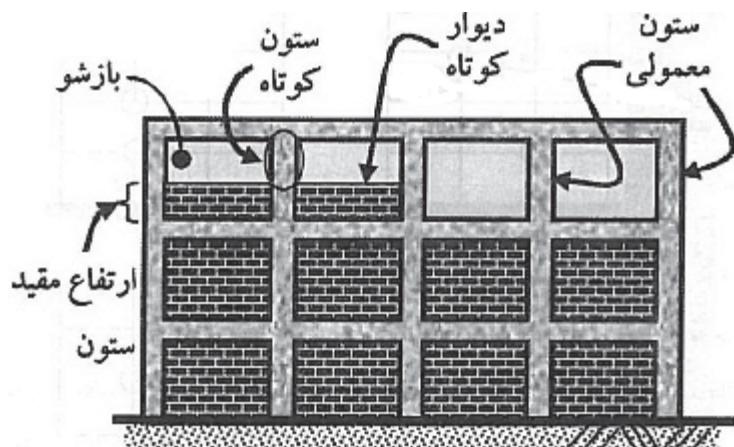

(b) Building on slopy ground

۱-۴-۵-۱- در ساختمانهایی که در آنها از سیستم قاب خمشی برای بار جانبی استفاده می شود ، طراحی به نحوی صورت گیرد که تا حد امکان ستونها دیرتر از تیرها دچار خرابی شوند.

۱-۴-۵-۲- در ساختمانهایی که در آنها از سیستم قاب خمشی برای بار جانبی استفاده می شود ، طراحی به نحوی صورت گیرد که تا حد امکان ستونها دیرتر از تیرها دچار خرابی شوند.

۱-۵-۷- از ایجاد ستونهای کوتاه، به خصوص در نورگیرهای زیرزمینیها، حتی الامکان خودداری شود.

در سازه های بتونی در صورتی که به علت وجود بازشو، ارتفاع موثر ستون کاهش یابد، به علت افزایش سختی، ستون نیروی زیادی جذب می کند و معمولاً به صورت برخی شکسته می شود که به این پدیده شکست ستون کوتاه گویند.

ضوابط کلی

۱-۶-۲- ساختمان باید در هر دو امتداد افقی عمود بر هم قادر به تحمل نیروهای افقی ناشی از زلزله باشد و در هر یک از این امتدادها نیز باید انتقال نیروهای افقی به شالوده به گونه ای مناسب صورت گیرد.

حرکت ناشی از زلزله تصادفی بوده و ممکن است در تمام جهات به سازه وارد شود بنابر این ساختمان باید در هر دو امتداد افقی عمود بر هم قادر به تحمل نیروهای افقی ناشی از زلزله باشد و در هر یک از این امتدادها نیز باید انتقال نیروهای افقی به شالوده به گونه ای مناسب صورت گیرد.

۱-۶-۳- حداقل عرض درز انقطاع، موضوع بند ۱-۴-۱، در هر طبقه برابر یک صدم ارتفاع آن طبقه از روی تراز پایه می‌باشد، برای تأمین این منظور، فاصله هر طبقه ساختمان از مرز زمین مجاور حداقل باید برابر پنج هزارم ارتفاع آن طبقه از روی تراز پایه باشد. در ساختمانهای «با اهمیت خیلی زیاد» و یا در سایر ساختمانهای با هشت طبقه و بیشتر، این عرض در هر طبقه نباید کمتر از حاصلضرب تغیرمکان جانبی نسبی طرح آن طبقه ضربدر ضریب رفتار R ، در نظر گرفته شود. هر یک از ساختمانهای مجاور یکدیگر، ملزم به رعایت فاصله‌ای معادل حاصلضرب $R/5$ در تغیرمکان جانبی نسبی طرح آن ساختمان در هر طبقه می‌باشد. ضریب رفتار R در بند ۸-۳-۲ تعریف شده است.

فاصله درز انقطاع را می‌توان با مصالح کم مقاومت که در هنگام وقوع زلزله، بر اثر برخورد دو ساختمان به آسانی خرد می‌شود، به نحو مناسبی پر نمود به طوری که پس از زلزله به سادگی قابل جایگزین کردن و بهسازی باشد

۱-۷- گروه بندی ساختمانها بر حسب اهمیت

با اهمیت خیلی زیاد:

ساختمانهایی که قابل استفاده بودن آنها پس از وقوع زلزله اهمیت خاص دارد و وقفه در بهره‌برداری از آنها به طور غیرمستقیم موجب افزایش تلفات و خسارات می‌شود، مانند: بیمارستانها و درمانگاه‌ها، مراکز آتش‌نشانی و ...

با اهمیت زیاد:

الف - ساختمانهایی که خرابی آنها موجب تلفات زیاد می‌شود، مانند: مدارس، مساجد، استادیوم‌ها و... یا هر فضای سرپوشیده که محل تجمع بیش از ۳۰۰ نفر در زیر یک سقف باشد.

ب - ساختمانهایی که خرابی آنها سبب از دست رفتن ثروت ملی می‌گردد، مانند: موزه‌ها، کتابخانه‌ها

ج - ساختمانها و تأسیسات صنعتی که خرابی آنها موجب آلودگی محیط‌زیست و یا آتش‌سوzi وسیع می‌شود.

با اهمیت متوسط:

ساختمانهای مشمول این آئین نامه به جز ساختمانهای عنوان شده در سه گروه دیگر مانند ساختمانهای مسکونی

با اهمیت کم:

الف- ساختمانهایی که خسارت نسبتاً کمی از خرابی آنها حادث می‌شود و احتمال بروز تلفات در آنها بسیار کم است، مانند ابزارهای کشاورزی و سالنهای مرغداری.

ب- ساختمانهای موقت که مدت بهره‌برداری از آنها کمتر از ۲ سال است.

سطح عملکرد ساختمان: سطح رفتار مورد انتظار ساختمان در برابر زلزله ای مشخص به منظور محدود نمودن صدمات وارد شده به اجزای سازه‌ای و غیر سازه‌ای، آسیبهای جانی و تلفات ناشی از این زلزله به حدی مشخص و معلوم.

هر سطح عملکرد شرایط و وضعیت مورد انتظار از ساختمان را بلافاصله بعد از زلزله بر مبنای صدمات و آسیب‌های جانی، سازه‌ای و غیر سازه‌ای نشان می‌دهد.

سطح خدمت رسانی بی وقهه Immediate Occupancy : سطح عملکردی است که انتظار می‌رود حداقل و یا هیچگونه آسیبی به اجزا سازه‌ای و غیر سازه‌ای ساختمان وارد نشود.

ساختمان پس از زلزله برای کاربری عادی مناسب است

سطح قابلیت استفاده بی وقهه: سطح عملکردی است که انتظار می‌رود حداقل و یا هیچگونه آسیبی به اجزا سازه‌ای ساختمان وارد نشود. و فقط آسیب جزئی به اجزا غیرسازه‌ای ساختمان وارد شود.

سطح عملکرد ایمنی جانی Life Safety: سطح عملکردی است که پیش‌بینی می‌شود در اثر وقوع زلزله، در سازه خرابی ایجاد شود اما میزان خرابی به اندازه‌ای نباشد که منجر به خسارت جانی شود.

در این سطح عملکرد، تعمیر سازه میسر است ولی احتمال دارد به دلایل اقتصادی قابل انجام نباشد و اگرچه سازه‌ای حادثه دیده در خطر فرو ریختن قریب الوقوع نیست اما شرط احتیاط آن است که قبل از بهره‌برداری مجدد به تعمیر سازه مبادرت شود.

سطح عملکرد آستانه فرو ریزش Collapse Prevention: سطح عملکردی است که پیش‌بینی می‌شود در سازه خرابی گسترده ایجاد شود که در اینصورت تمام اعضای اصلی تحت اثر بارهای قائم، باید باید بارهای وارد بر خود را تحمل کنند و تنها خطر قابل ملاحظه، آسیهای جانی ناشی از سقوط آوار است. با وجود این انتظار می‌رود که ساختمان فرو نریزد و تلفات جانی به حداقل برسد.

ارتباط بین سطوح عملکرد گروه‌های مختلف سازه‌ای و سطوح خطر لرزه‌ای بر اساس آئین نامه ۲۸۰۰

آستانه فرو ریزش	ایمنی جانی	قابلیت استفاده بی وقهه	خدمت رسانی بی وقهه	
		اهمیت متوسط	اهمیت زیاد	زلزله سطح بهره‌برداری
	اهمیت متوسط	اهمیت زیاد	اهمیت خیلی زیاد	زلزله سطح خطر ۱
اهمیت متوسط	اهمیت زیاد	اهمیت خیلی زیاد		زلزله سطح خطر ۲

۱-۸-۱- گروه بندی ساختمانها بر حسب شکل

- منظم

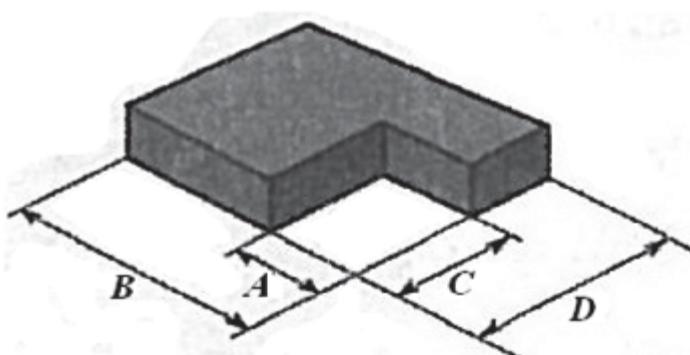
- نامنظم

گروه بندی ساختمان بر حسب شکل در رفتار لرزه ای سازه حائز اهمیت می باشد.

یکی از مهم ترین دلایل تخریب ساختمانها در هنگام زلزله استفاده از طرح معماری نامناسب می باشد.

۱-۸-۱- ساختمانهای منظم، به گروهی از ساختمانها اطلاق می شود که در پلان و ارتفاع منظم باشد.

۱-۱-۱- منظم بودن در پلان

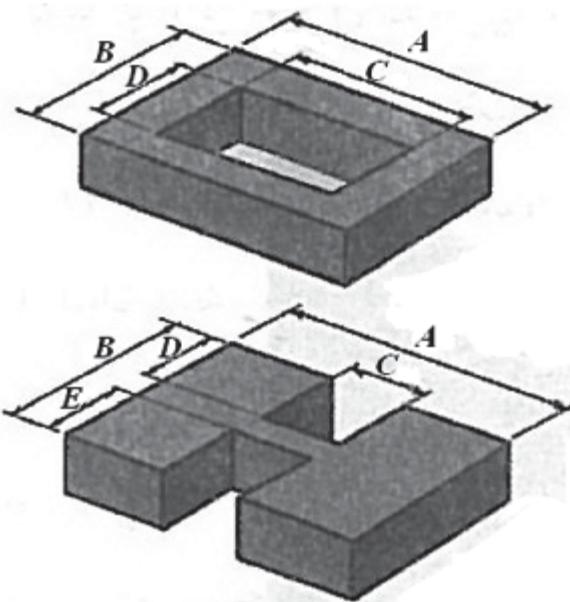

$$A \leq 0.25B \quad , \quad C \leq 0.25D$$

الف: پلان ساختمان دارای شکل متقارن و یا تقریباً متقارن نسبت به محورهای اصلی ساختمان، که معمولاً عناصر مقاومت در برابر زلزله، در امتداد آنها قرار دارند، باشد. همچنین، در صورت وجود فرورفتگی یا پیشآمدگی در پلان، اندازه آن در هر امتداد از ۲۵ درصد بعد خارجی ساختمان در آن امتداد تجاوز ننماید.

ب: در هر طبقه فاصله بین مرکز جرم و مرکز سختی در هر یک از دو امتداد متعامد ساختمان از ۲۰ درصد بعد ساختمان در آن امتداد بیشتر نباشد.

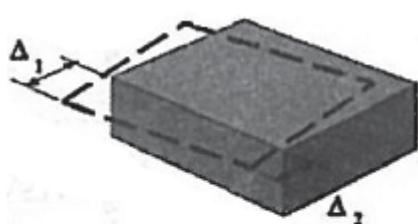
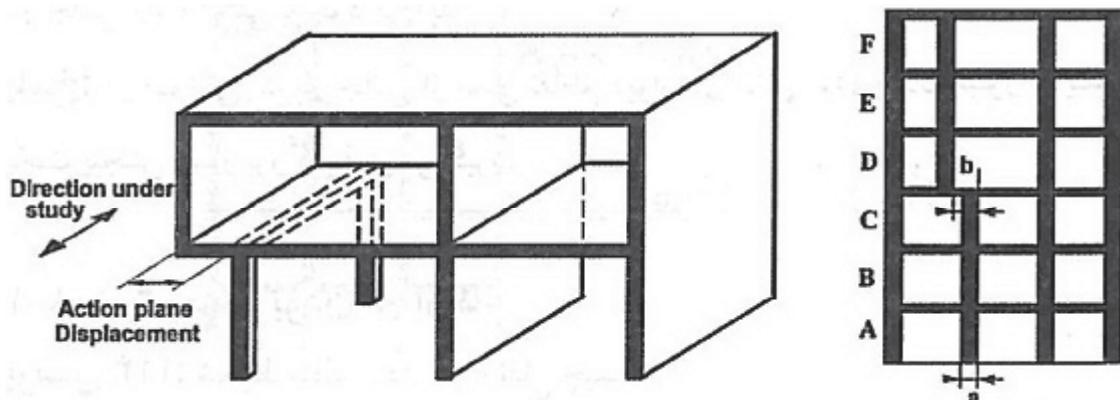
پ: تغییرات ناگهانی در سختی دیافراگم هر طبقه نسبت به طبقات مجاور از ۵۰ درصد بیشتر نبوده و مجموع سطوح بازشو در آن از ۵۰ درصد سطح کل دیافراگم تجاوز ننماید.

بازشو بزرگ و نامنظمی دیافراگم

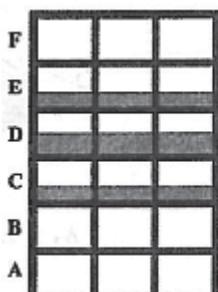
تغییرات ناگهانی در سختی یا جرم بین طبقات باعث تمرکز در جذب انرژی ناشی از زلزله در نقاط مشخصی از سازه می‌گردد. همچنین نامنظمی در جرم، سختی و مقاومت طبقات می‌تواند باعث ایجاد ارتعاشات پیچشی شدیدی گردد که رفتار لرزه ای سازه پیچیده خواهد شد.

ت: در مسیر انتقال نیروی جانبی به زمین، انقطاعی مانند تغییر صفحه اجزای باربر جانبی در طبقات وجود نداشته باشد.

ت: در هر طبقه حداقل تغییر مکان نسبی در انتهای ساختمان، با احتساب پیچش تصادفی، بیشتر از ۲۰ درصد با متوسط تغییر مکان نسبی دو انتهای ساختمان در آن طبقه اختلاف نداشته باشد.

$$\Delta_1 > 1.2 \left(\frac{\Delta_1 + \Delta_2}{2} \right)$$

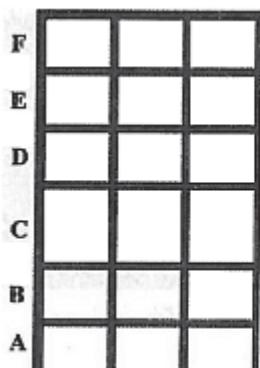
۱-۱-۱-۲ منظمه بودن در ارتفاع اع

$$w_D > 1.50 \cdot w_E$$

OR

$$w_D > 1.50 \cdot w_C$$

الف: توزیع جرم در ارتفاع ساختمان، تقریباً یکنواخت باشد به طوری که جرم هیچ طبقه‌ای، به استثنای بام و خرپشته بام نسبت به جرم طبقه زیر خود بیشتر از ۵۰ درصد تغییر نداشته باشد.

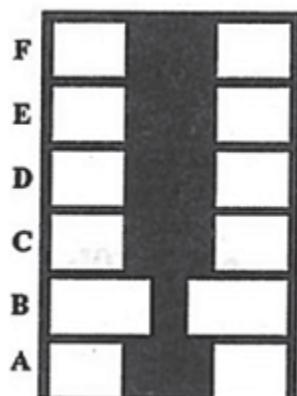

$$K_C < 0.70 \cdot K_D$$

OR

$$K_C < 0.80 \frac{(K_D + K_E + K_F)}{3}$$

ب: سختی جانبی در هیچ طبقه‌ای کمتر از ۷۰ درصد سختی جانبی طبقه روی خود و یا کمتر از ۸۰ درصد متوسط سختی سه طبقه روی خود نباشد. طبقه‌ای که سختی جانبی آن کمتر از محدوده عنوان شده در این بند باشد، انعطاف‌پذیر تلقی شده و طبقه «نرم» نامیده می‌شود.

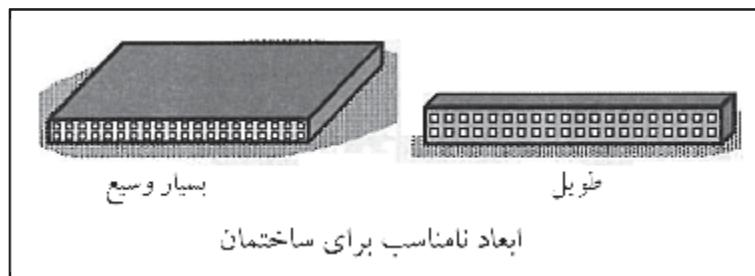
$$\text{Strength } B \\ < \\ 0.80 \cdot \text{Strength } C$$

پ: مقاومت جانبی هیچ طبقه‌ای کمتر از ۸۰ درصد مقاومت جانبی طبقه روی خود نباشد مقاومت هر طبقه برابر با مجموع مقاومت جانبی کلیه اجزای مقاومی است که برش طبقه را در جهت مورد نظر تحمل می‌نمایند. طبقه‌ای که مقاومت جانبی آن کمتر از حدود عنوان شده در این بند باشد، ضعیف تلقی شده و طبقه «ضعیف» نامیده می‌شود.

۱-۸-۲- ساختمانهای نامنظم: ساختمانهایی که فاقد یک یا چند ویژگی ضوابط بند ۱-۸-۱ باشند.نکاتی پیرامون شکل بندی ساختمان در پلان**(الف) ابعاد سازه**

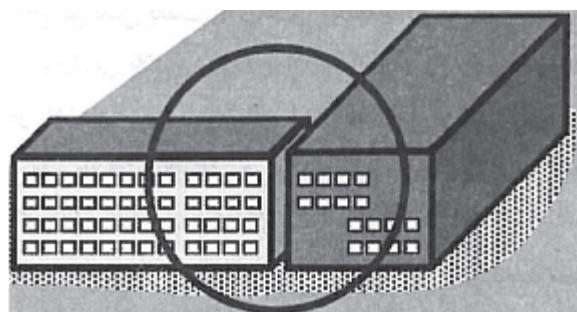
از آنجا که حرکت زمین شامل انتقال امواج با سرعتی وابسته به خصوصیات خاک محل دارد که تحریک در یک نقطه مشخص از تکیه گاه سازه در یک زمان معلوم با تحریک در زمان دیگر متفاوت می‌باشد بنابر این در صورتی که طول ساختمان از حدی بیشتر

باشد باعث وقوع تحریکهای غیر هم فاز در قسمتهای مختلف پی می شود. روش معمولی اصلاح این مشکل، تقسیم پلان سازه به چند بلوک و تعییه درز انقطاع لرزه ای بین آنهاست.

(ب) تمرکز تنش بعلت پلانهای پیچیده

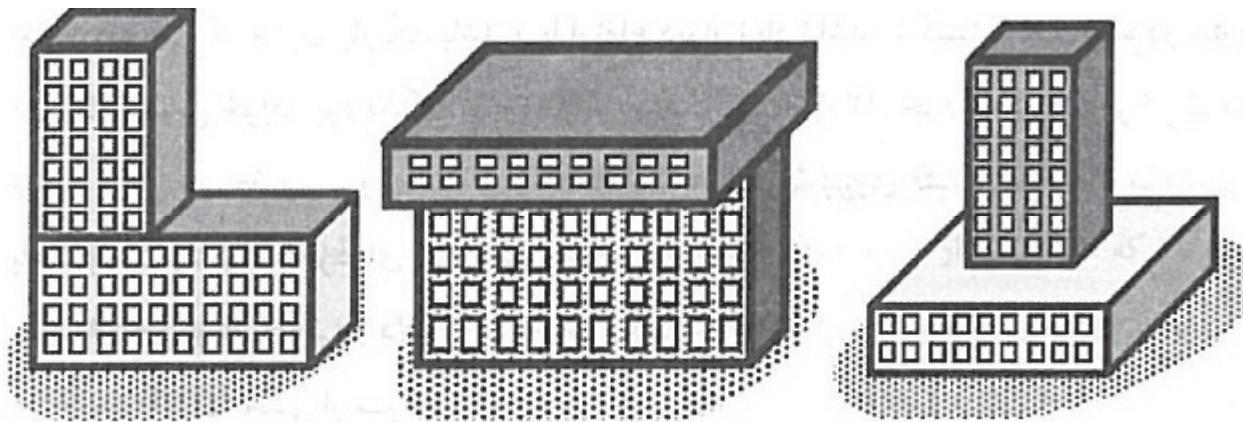
در شکلهای زیر چند نمونه پلان پیچیده دیده می شود:

برای حل این مشکل مربوط به تمرکز تنش می توان از درز انقطاع لرزه ای مناسب در محل اتصال بلوکهای مختلف به یکدیگر استفاده نمود.

(پ) تورفتگی

تورفتگی های حجمی در ساختمان معمولاً بدلیل نیازهای طراحی شهرنشینی بوده و برای تامین روشنایی و غیره می باشد. از نظر زلزله تورفتگی ها باعث تغییر در سختی و جرم سازه گردیده و در نتیجه باعث تمرکز تنش در این محلها می شود.

نکاتی پیرامون شکل بندی سازه ای

الف) تمرکز جرم

زمانی که در برخی از طبقات ساختمان تجهیزات سنگینی نظیر مخازن، انبار، دستگاههای سنگین و ... تعییه می شود در آن ترازها تمرکز جرم ایجاد می شود که می تواند مشکل ساز باشد.

هرچه محل تمرکز جرم در ارتفاع بیشتری باشد، شدت تخریب بیشتر خواهد شد زیرا نیروی ایرسی ایجاد شده در جرم مذکور باعث ایجاد نیروهای شدیدتری در سازه می گردد.

در طراحی معماری توصیه می شود که جرم‌های سنگین و متمرکز در طبقات پائین تعییه شوند و یا به یک ساختمان مجزا در کنار ساختمان اصلی انتقال یابد. در مورد مخازن آب نیز باید برجهای جداگانه‌ای در مجاورت ساختمان اصلی احداث گردد.

ب) ستون ضعیف

هرگونه خرابی در ستونهای سازه باعث بازتوزیع بارها بین سایر اعضای سازه شده و منجر به بروز خرابیهای موضعی یا کلی در ساختمان می شود.

علل خرابی سازه بدلیل شکست ستون

- ستون دارای مقاومت کمتر از تیر باشد.

- پدیده ستون کوتاه

دلایل ایجاد پدیده ستون کوتاه

- محصوریت بخشی از ستون با دیوار

- قرار گیری تراز سقف در بخش میانی ستون

- قرار گیری ساختمان بر روی شیب

(پ) طبقه نرم

عوامل موثر در ایجاد طبقه نرم:

- تفاوت ارتفاع طبقات سازه

- انقطاع برخی از اعضای سازه ای قائم در برخی از طبقات

(ت) انعطاف پذیری بیش از حد سازه

در صورتی که سازه بیش از حد انعطاف پذیر باشد تغییر شکلهای نسبی قابل ملاحظه ای در طبقات مختلف بوجود می آید که بر حسب میزان انعطاف پذیری این امر ممکن است منجر به پدیده های زیر گردد.

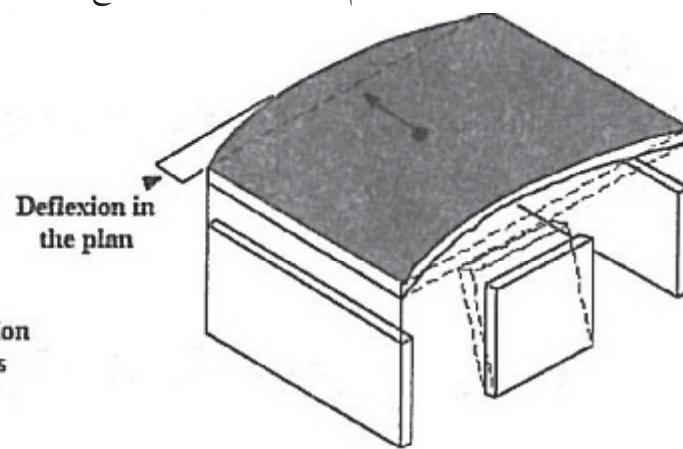
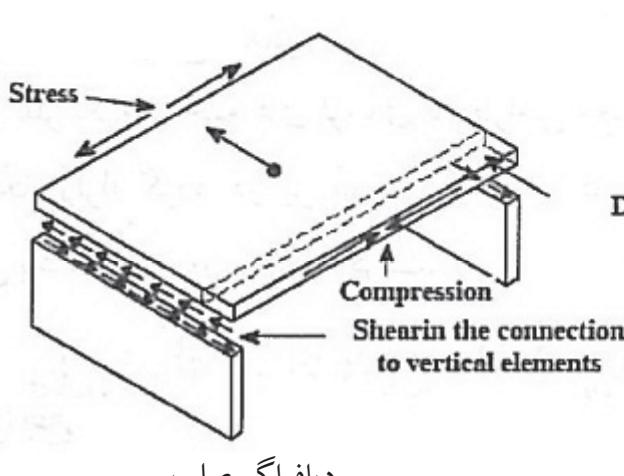
- ایجاد خرابی در اجزای غیر سازه ای

- ناپایداری طبقات انعطاف پذیر یا کل ساختمان

- عدم استفاده از شکل پذیری موجود.

(ث) انعطاف پذیری بیش از حد دیافراگم

انعطاف پذیری بیش از حد دیافراگم کف طبقات باعث توزیع غیریکنواخت بار زلزله می شود.

دلایل ایجاد دیافراگم انعطاف پذیر

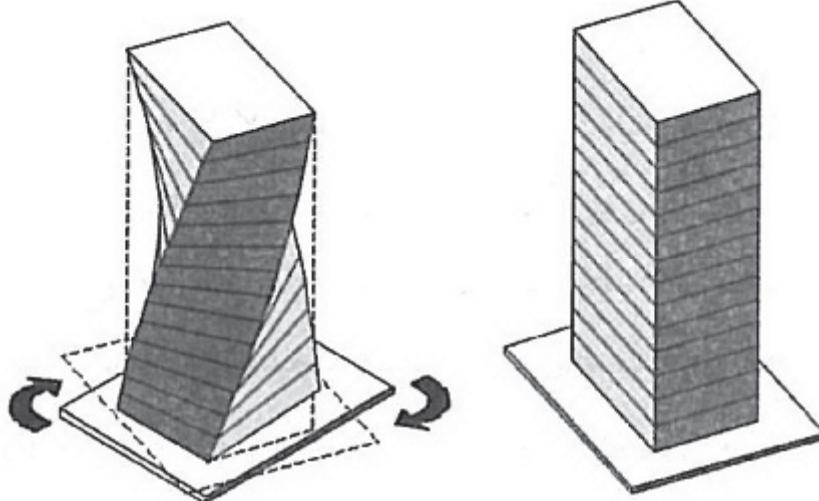
- انعطاف پذیری مصالح دیافراگم (چوب و عرشه های فولادی) جز انعطاف پذیرترین مصالحند
- هرچه نسبت طول به عرض دیافراگم بیشتر باشد تغییر شکلهای درون صفحه افزایش یافته و دیافراگم انعطاف پذیرتر می شود.
- هرچه اعضای قائم که بارهای جانبی را تحمل می کنند سخت تر باشند منجر به انعطاف پذیری بیشتر دیافراگم می شود.
- وجود بازشو های بزرگ در دیافراگم باعث انعطاف پذیری دیافراگم می شود.

ج) پیچش

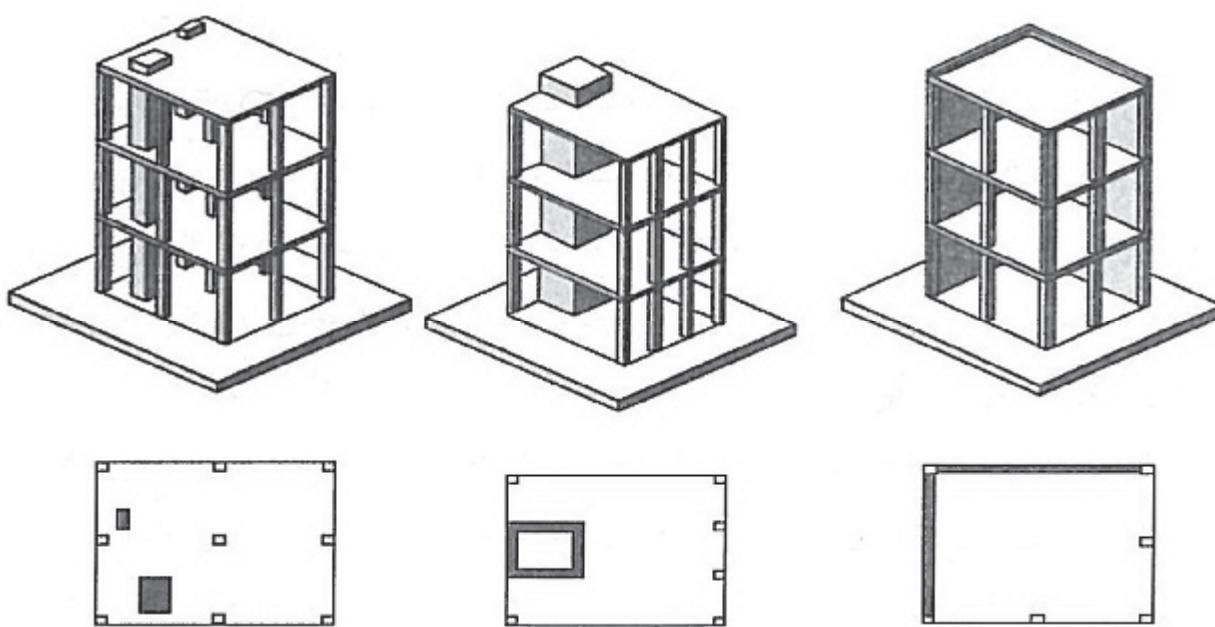
از دلایل عدمه خرابی های شدید تحت زلزله، ایجاد پیچش در ساختمان است.

علت وقوع پیچش وجود فاصله بین مرکز جرم و مرکز سختی می باشد که بدلا لیل زیر به وجود می آید.

- فرار گیری نامتقارن اعضای قائم
- فرار گیری جرم های بزرگ به صورت نامتقارن

بطور کلی توزیع نامناسب جرم و سختی در سازه باعث ایجاد پیچش می شود.

گروه بندی ساختمانها بر حسب سیستم سازه ای

سیستمهای سازه ای

• دیوارهای باربر

فاقد قابهای ساختمانی برای باربری قائم می‌باشد. - دیوارهای باربر و یا قابهای مهاربندی شده عمدتاً بارهای قائم را تحمل می‌کنند

مقاومت در برابر نیروهای جانبی به وسیله دیوارهای باربر که به صورت دیوارهای برشی عمل می‌کنند و یا قابهای مهاربندی شده تأمین می‌شود.

• قاب ساختمانی ساده

بارهای قائم عمدتاً توسط قابهای ساختمانی با اتصالات ساده تحمل می‌شود

مقاومت در برابر نیروهای جانبی توسط دیوارهای برشی یا قابهای مهاربندی شده تأمین می‌گردد.

• قاب خمی

بارهای قائم توسط قابهای ساختمانی تحمل می‌شود.

مقاومت در برابر نیروهای جانبی توسط قابهای خمی تأمین می‌گردد.

• دوگانه یا ترکیبی

بارهای قائم عمدتاً توسط قابهای ساختمانی تحمل می‌شوند.

مقاومت در برابر بارهای جانبی توسط مجموعه‌ای از دیوارهای برشی یا قابهای مهاربندی شده همراه با مجموعه‌ای از قابهای خمی صورت می‌گیرد.

قابهای خمی مستقلانه قادرند حداقل ۲۵ درصد نیروی جانبی وارد به ساختمان را تحمل کنند.

• سایر سیستمهای سازه ای

نوعی سیستم سازه ای است که با سیستمهای معرفی شده متفاوت باشد.

ویژگی‌های این سیستم‌ها از نظر باربری قائم و جانبی باید بر مبنای آئین نامه‌ها و تحقیقات فنی و یا آزمایش‌های معترض تعیین شود.

محاسبه ساختمانها در برابر نیروی زلزله

ملاحظات کلی

۲-۱-۲ - محاسبه ساختمان در برابر نیروهای زلزله و باد به تفکیک انجام می‌شود و در هر عضو سازه، اثر هر یک که بیشتر باشد، ملاک عمل قرار می‌گیرد. ولی رعایت ضوابط ویژه طراحی برای زلزله، مطابق نیاز سیستم سازه در کلیه اعضا الزامی است.

۲-۱-۴ - ساختمان باید در دو امتداد عمود بر هم در برابر نیروهای جانبی محاسبه شود. به طور کلی محاسبه در هر یک از این دو امتداد جز در موارد زیر به طور مجزا و بدون در نظر گرفتن نیروی زلزله در امتداد دیگر انجام می‌شود.

الف - ساختمانهای نامنظم در پلان

ب - کلیه ستون‌هایی که در محل تقاطع دو و یا چند سیستم مقاوم باربر جانبی قرار دارند.

در موارد الف و ب امتداد اعمال نیروی زلزله باید با زاویه مناسبی که حتی المقدور بیشترین اثر را ایجاد می‌کند، اعمال شود. برای منظور نمودن بیشترین اثر زلزله، می‌توان صدرصد نیروی زلزله هر امتداد را با 30° درصد نیروی زلزله در امتداد عمود بر آن ترکیب کرد. در طراحی اجزاء بحرانی‌ترین حالت ممکن از نظر علائم نیروهای داخلی حاصل از زلزله باید ملحوظ گردد.

تبصره ۱: چنانچه بار محوری ناشی از اثر زلزله، در ستون در هر یک از دو امتداد مورد نظر کمتر از 20° درصد بار محوری مجاز ستون باشد، به کارگیری ترکیب فوق در آن ستون ضرورتی ندارد.

تبصره ۲: در مواردی که ترکیب صدرصد نیروی زلزله هر امتداد با 30° درصد نیروی زلزله در امتداد عمود بر آن در نظر گرفته می‌شود، منظور کردن برون مرکزی اتفاقی، موضوع بند ۱۰-۳-۲، برای نیروی زلزله‌ای که در امتداد مربوط به 30° درصد اعمال می‌شود، الزامی نیست.

۲-۱-۵ - نیروی زلزله در هر یک از امتدادهای ساختمان باید در هر دو جهت این امتداد، یعنی به صورت رفت و برگشت در نظر گرفته شود.

مواردی که ستون در محل تقاطع دو یا چند سیستم مقاوم باربر جانبی قرار دارند عبارتند از:

- ستون گوشه در محل تقاطع دو سیستم مهاربندی

- ستون گوشه در محل تقاطع سیستم قاب خمشی با دیوار برشی
- ستون گوشه در محل تقاطع دو سیستم قاب خمشی
- ستون گوشه در محل تقاطع دو سیستم مهاربندی و قاب خمشی
- ستون گوشه در محل تقاطع دو سیستم دیوار برشی

به عنوان مثال برای طراحی ساختمانهای بتن آرمه بر حسب آئین نامه بتن ایران یکی از ترکیبات بارگذاری مورد استفاده به صورت زیر است:

$$\begin{aligned} D + 1.2L \pm 1.2E_x & , \quad D + 1.2L \pm 1.2E_{px} & , \quad D + 1.2L \pm 1.2E_{nx} \\ D + 1.2L \pm 1.2E_y & , \quad D + 1.2L \pm 1.2E_{py} & , \quad D + 1.2L \pm 1.2E_{ny} \end{aligned}$$

که با لحاظ نمودن بند مذکور علاوه بر ترکیبات فوق ترکیبات زیر نیز می باشد مورد استفاده قرار گیرند:

$$\begin{aligned} D + 1.2L + 1.2(\pm E_x \pm 0.3E_y) & , \quad D + 1.2L + 1.2(\pm E_y \pm 0.3E_x) \\ D + 1.2L + 1.2(\pm E_{px} \pm 0.3E_y) & , \quad D + 1.2L + 1.2(\pm E_{py} \pm 0.3E_x) \\ D + 1.2L + 1.2(\pm E_{nx} \pm 0.3E_y) & , \quad D + 1.2L + 1.2(\pm E_{ny} \pm 0.3E_x) \end{aligned}$$

E_{px}: نیروی زلزله در جهت X با خروج از مرکزیت اتفاقی مثبت

E_{nx}: نیروی زلزله در جهت X با خروج از مرکزیت اتفاقی منفی

E_{py}: نیروی زلزله در جهت Y با خروج از مرکزیت اتفاقی مثبت

E_{ny}: نیروی زلزله در جهت Y با خروج از مرکزیت اتفاقی منفی

نیروی جانبی فاشی از زلزله

روشهای مورد نظر آئین نامه برای محاسبه نیروی جانبی زلزله موثر بر سازه ساختمان

• تحلیل استاتیکی معادل

• تحلیل دینامیکی (تحلیل طیفی و تحلیل تاریخچه زمانی)

۲-۲-۲-۲- روشن تحلیل استاتیکی معادل را تنها در موارد زیر می توان به کار برد:

الف- ساختمانهای منظم با ارتفاع کمتر از ۵۰ متر از تراز پایه

ب- ساختمانهای نامنظم تا ۵ طبقه و یا با ارتفاع کمتر از ۱۸ متر از تراز پایه

پ- ساختمانهایی که در آنها سختی جانبی قسمت فوقانی به طور قابل ملاحظه‌ای کمتر از سختی جانبی قسمت تحتانی است به شرط آن که:

۱- هر یک از دو قسمت سازه به تنها یی منظم باشد.

۲- سختی متوسط طبقات تحتانی حداقل ده برابر سختی متوسط طبقات فوقانی باشد.

۳- زمان تناوب اصلی نوسان کل سازه بیشتر از ۱/۱ برابر زمان تناوب اصلی قسمت فوقانی، با فرض اینکه، این قسمت جدا در نظر گرفته شده و پای آن گیردار فرض شود، نباشد.

سوال: آیا برای سازه ای با مشخصات زیر می‌توان از روش استاتیکی معادل استفاده نمود؟

ارتفاع قسمت بالایی سازه (منظم): ۱۵ متر ارتفاع قسمت پائین سازه (منظم): ۵۵ متر

سختی متوسط طبقات تحتانی، ۱۲ برابر سختی متوسط طبقات فوقانی است.

زمان تناوب اصلی برای کل سازه: ۱.۴ ثانیه

زمان تناوب اصلی برای قسمت فوقانی سازه (با فرض گیردار بودن پایه سازه فوقانی بطور مجزا): ۱.۳ ثانیه

سوال: آیا در مورد سازه زیر می‌توان از روش استاتیکی معادل استفاده نمود؟

سختی متوسط طبقات اول و دوم: ۵۰۰t/cm سختی متوسط طبقات سوم تا هفتم: 50t/cm

زمان تناوب اصلی کل سازه: 0.6s زمان تناوب اصلی قسمت فوقانی با فرض پایه گیردار: 0.55s

روش تحلیل استاتیکی معادل

۱-۳-۲- حداقل نیروی برشی پایه یا مجموع نیروهای جانبی زلزله در هر یک از امتدادهای ساختمان با استفاده از رابطه زیر محاسبه می‌گردد:

$$V = CW$$

V : نیروی برشی در تراز پایه

C : ضریب زلزله

W : وزن ساختمان شامل کل بارمده به اضافه درصدی از بار زنده

ضریب زلزله با استفاده از رابطه زیر بدست می‌آید:

$$C = \frac{ABI}{R}$$

A : نسبت شتاب مبنای طرح (شتاب زلزله به شتاب ثقل g)

B : ضریب بازتاب ساختمان

I : ضریب اهمیت ساختمان

R : ضریب رفتار ساختمان

برش پایه، V در هیچ حالت نباید کمتر از مقدار داده شده در رابطه زیر در نظر گرفته شود.

$$V_{\min} = 0.1AIW$$

درصد میزان مشارکت بار زنده و بار برف در محاسبه نیروی جانبی زلزله

درصد میزان بار زنده	محل بار زنده
----	* بامهای شیدار با شیب $\geq 20\%$ و بیشتر
۲۰	باشهای مسطح یا با شیب کمتر از $\leq 20\%$
۴۰	ساختمانهای مسکونی، اداری، هتل‌ها و پارکینگ‌ها
۶۰	بیمارستانها، مدارس، فروشگاه‌ها و ساختمانهای محل اجتماع یا ازدحام
۱۰۰	انبارها و کتابخانه‌ها
	مخازن آب و یا سایر مایعات و سیلوها

در صورتی که احتمال ماندگار شدن برف ببروی این بام‌ها زیاد باشد، درصد مشارکت، مانند بامهای مسطح در نظر گرفته شود.

۲-۳-۲- تراز پایه: تراز پایه، بنا به تعریف، به ترازی در ساختمان اطلاق می‌شود که در هنگام وقوع زلزله، از آن تراز به پایین حرکتی در ساختمان نسبت به زمین مشاهده نشود. این تراز معمولاً در تراز سطح فوقانی شالوده در نظر گرفته می‌شود، ولی در مواردی که در قسمت اعظم محیط زیرزمین، دیوارهای حائل بتن مسلح وجود دارد و این دیوارها با سازه ساختمان یکپارچه ساخته می‌شوند، تراز پایه در تراز نزدیک‌ترین کف ساختمان به زمین کوبیده شده اطراف ساختمان در نظر گرفته می‌شود. مشروط بر آن که دیوارهای حائل تا زیر این کف ادامه داده شده باشد.

۲-۳-۳- نسبت شتاب مبنای طرح A: نسبت شتاب مبنای طرح در مناطق مختلف کشور، براساس میزان خطر لرزه‌خیزی آنها، به

شرح جدول (۲) تعیین می‌شود.

جدول ۲

منطقه	توصیف	نسبت شتاب مبنای طرح
۱	پنهن با خطر نسبی خیلی زیاد	۰.۳۵
۲	پنهن با خطر نسبی زیاد	۰.۳۰
۳	پنهن با خطر نسبی متوسط	۰.۲۵
۴	پنهن با خطر نسبی کم	۰.۲۰

۴-۳-۲- ضریب بازتاب ساختمان B : ضریب بازتاب ساختمان بیانگر نحوه پاسخ ساختمان به حرکت زمین است. این ضریب با استفاده از روابط زیر و یا از روی شکل‌های (الف و ب) تعیین می‌شود:

$$B = 1 + S(T / T_0) \quad 0 \leq T \leq T_0$$

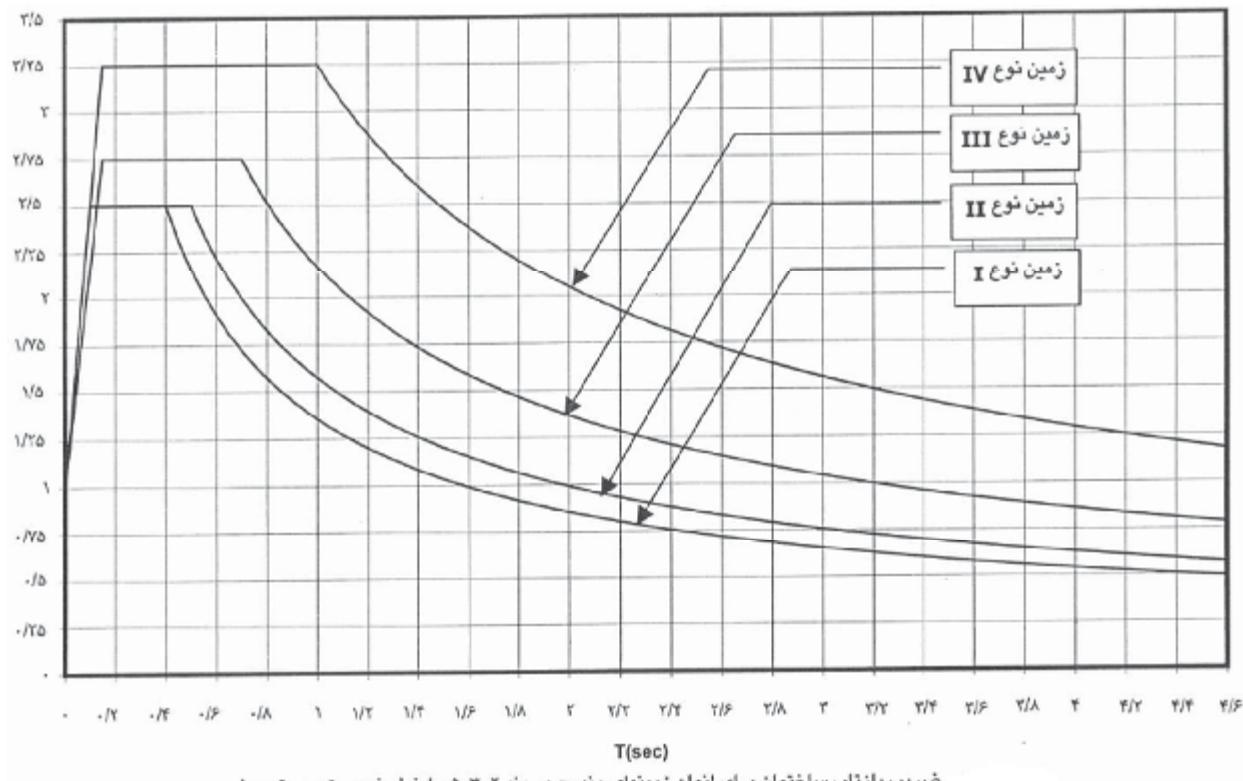
$$B = S + 1 \quad T \leq T \leq T_s$$

$$B = (S + 1)(T_s / T)^{\frac{2}{3}} \quad T \geq T_s$$

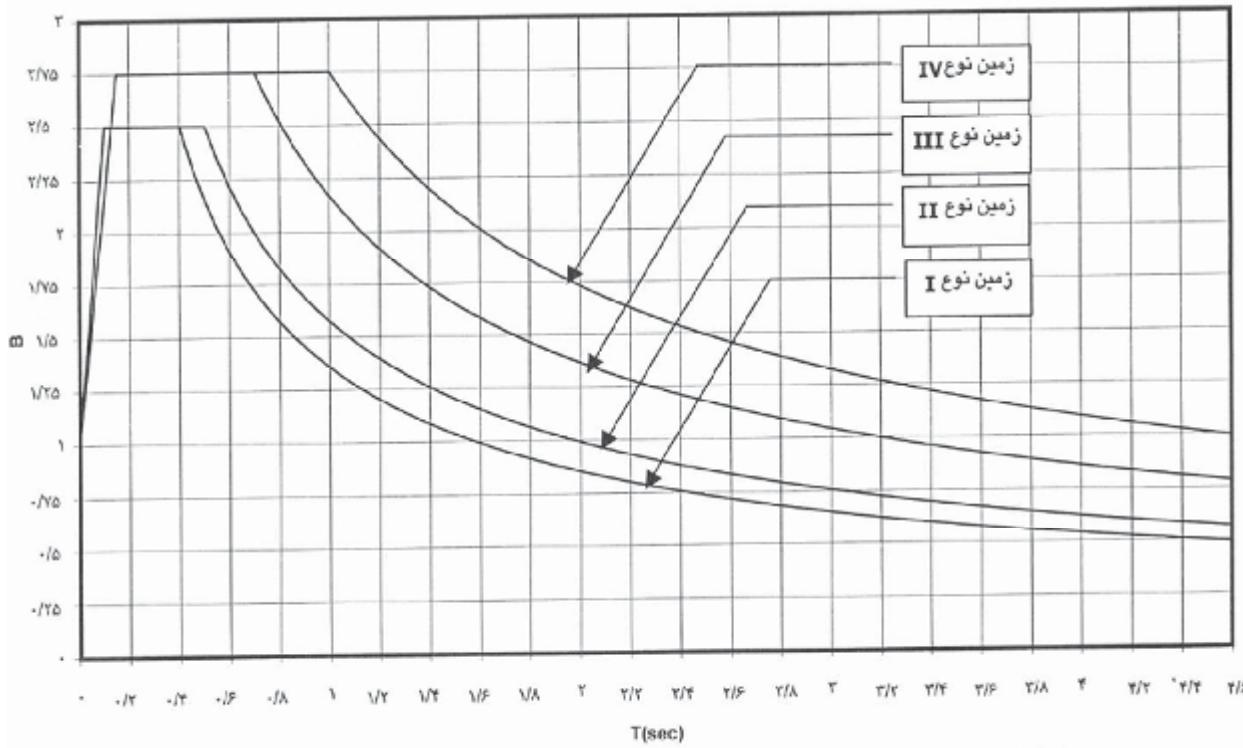
T : زمان تناوب اصلی نوسان ساختمان به ثانیه
 S, T_s, T_0 : پارامترهایی هستند که به نوع زمین و میزان خطر لرزه خیزی منطقه وابسته‌اند. مقادیر این پارامترها در جدول (۳) و انواع زمینها در بند ۵-۳-۲ مشخص شده‌اند.

جدول (۳)

نوع زمین		T_0	T_s	خطر نسبی کم و متوسط	S	خطر نسبی زیاد و خیلی زیاد
I	.۱	.۴	.۵	.۵	۱/۵	۱/۵
II	.۱	.۵	.۵	.۵	۱/۵	۱/۵
III	.۱۵	.۷	.۷	.۷۵	۱/۷۵	۱/۷۵
IV	.۱۵	.۱۰	.۱۰	.۲۵	۲/۲۵	۱/۷۵

ضریب بازتاب ساختمان برای انواع زمینهای مندرج در بند ۲-۳-۵ با خطر نسبی کم و متوسط

شکل ۱-ب- ضریب بازتاب ساختمان برای انواع زمینهای مندرج در بند ۲-۳-۵ با خطر نسبی زیاد و خیلی زیاد

طیف بازتاب B ، مقدار طیف ارجاعی شتاب کل برای شتاب $1g$ می باشد و ضریب A ، مقدار ضریب شتاب است بنابر این طیف

شتاب به صورت زیراست:

$$S_a = A \cdot B \cdot g$$

$$V_e = mS_a = S_a \frac{W}{g}$$

نبرش پایه ارجاعی

ضریب بازتاب ساختمان B شامل اثر پارامترهای زیر می باشد:

- اثرات تشدید کننده‌گی دینامیکی با توجه به پریود سازه در مقایسه با پریود خاک
- شدت لرزه خیزی

مقدار ضریب بازتاب در خاکهای نرم و بویژه در پریودهای بالا بیشتر است زیرا خاک نرم، دامنه حرکت سنگ بستر را تقویت می کند و هر چه خاک نرمتر باشد این تقویت نیز بیشتر است.

در سازه های بسیار سخت مقدار ضریب بازتاب برابر با واحد است زیرا بدون اینکه در ستونها تغییر شکل نسبی رخ دهد، کل سازه با زمین جابجا می شود و شتاب کل سازه با شتاب زمین برابر خواهد بود در نتیجه ضریب بازتاب برابر با یک خواهد بود.

۵-۳-۲- طبقه بندی نوع زمین: زمین ساختگاهها از نظر نوع سنگ و خاک به شرح جدول (۴) طبقه بندی می گردند:

جدول ۴ طبقه بندی نوع زمین

حدود تقریبی \bar{V} (متر بر ثانیه)	مواد متشکل ساختگاه	نوع زمین
بیشتر از ۷۵۰	الف- سنگهای آذرین (دارای بافت درشت و ریزدانه)، سنگهای رسوبی سخت و بسیار مقاوم و سنگهای دگرگونی توده‌ای (گنایس‌ها-سنگهای متبلور سلیکاته) طبقات کنگلومرایی	I
	ب- خاکهای سخت(شن و ماسه متراکم، رس بسیار سخت) با ضخامت کمتر از ۳۰ متر از روی بستر سنگی	
$375 \leq \bar{V} \leq 750$	الف- سنگهای آذرین سست(مانند توف)، سنگهای سست رسوبی سنگهای دگرگونی متورق و به طور کلی سنگهایی که بر اثر هوازدگی (تجزیه و تخریب) سست شده‌اند	II
	ب- خاکهای سخت (شن و ماسه متراکم، رس بسیار سخت) با ضخامت بیشتر از ۳۰ متر	
$175 \leq \bar{V} \leq 375$	الف- سنگهای متلاشی شده بر اثر هوازدگی	III
	ب- خاکهای با تراکم متوسط، طبقات شن و ماسه با پیوند متوسط بین دانه‌ای و رس با سختی متوسط	
کمتر از ۱۷۵	الف- نهشته‌های نرم با رطوبت زیاد بر اثر بالایودن سطح آبریز زمینی ب- هرگونه پروفیل خاک که شامل حداقل عمق خاک رس با اندازه خمیری بیشتر از ۲۰ و درصد رطوبت بیشتر از ۴۰ باشد.	IV

منظور از اثر ساختگاه در نظر گرفتن خصوصیات محل احداث سازه در وسعت حدود چند ده متر تا چند صدمتر و عمق حدود چند متر تا چند ده متر می باشد.

در پریودهای پائین مقدار طیف پاسخ در روی خاک های سخت و سنگ در مقایسه با خاک های نرم بیشتر بوده و در مقابل طیف پاسخ در پریودهای بالا بر روی خاک های نرم، بیشتر از خاکهای سخت است.

۶-۳-۲- زمان تناوب اصلی نوسان: زمان تناوب اصلی نوسان بسته به مشخصات ساختمان و ارتفاع آن از تراز پایه با استفاده از روابط تجربی زیر تعیین می گردد.

الف- برای ساختمانهای با سیستم قاب خمشی

- ۱- چنانچه جداگرها میانقابی مانعی برای حرکت قابها ایجاد نمایند:
- در قابهای فولادی

$$T = 0.08H^{3/4} \quad (5-2)$$

- در قابهای بتن مسلح

$$T = 0.07H^{3/4} \quad (6-2)$$

- ۲- چنانچه جداگرها میانقابی مانعی برای حرکت قابها ایجاد نمایند:

مقدار T برابر با 80 درصد مقادیر عنوان شده در بالا در نظر گرفته می شود.

ب- برای ساختمانهای با سایر سیستم‌ها، در تمام موارد وجود یا عدم وجود جداگرها میانقابی،

$$T = 0.05H^{3/4} \quad (7-2)$$

در روابط فوق، H ، ارتفاع ساختمان بحسب متر، از تراز پایه است و در محاسبه آن، ارتفاع خرپشته، در صورتی که وزن آن بیشتر از 25 درصد وزن بام باشد، نیز باید منظور گردد.

تبصره ۱: به جای استفاده از روابط تجربی یاد شده می‌توان زمان تناوب اصلی نوسان ساختمان T را با استفاده از روش‌های تحلیلی و یا رابطه $(8-2)$ محاسبه نمود، ولی مقدار آن باید از 1.25 برابر زمان تناوب به دست آمده از رابطه تجربی بیشتر اختیار شود.

تبصره ۲: در محاسبه زمان تناوب اصلی سازه‌های بتی، به منظور درنظر گرفتن سختی مؤثر بر اثر ترک خوردگی بتن، لازم است ممان اینرسی مقاطع قطعات برای تیرها $Ig = 0.5$ و برای ستونها و دیوارها $Ig = 1$ ممان اینرسی مقطع کل عضو بدون در نظر گرفتن فولاد است. این مقادیر 1.5 برابر مقادیر مندرج در بند $6-5-2$ برای مقاطع ترک خورده است.

• جداگرها میانقابی باعث افزایش سختی سازه می گردند و با توجه به رابطه زیر باعث کاهش زمان تناوب می شود.

$$T = 2\pi \sqrt{\frac{m}{k}}$$

- در سیستم های غیر از قاب خمشی معمولاً بادبند و دیوار برشی وجود دارد که باعث افزایش قابل توجه سختی می گردد که طبیعتاً پریود ساختمان کمتر از ساختمان با قاب خمشی است.
- با توجه به سختی بسیار زیاد دیوار برشی یا بادبند در مقایسه با میانقاب، می توان از سختی میانقابها در تعیین پریود صرف نظر نمود.
- منظور از روش‌های تحلیلی برای تعیین پریود سازه، روش‌هایی است که بر مبنای دینامیک سازه استوار است.

سوال: مطلوبست تعیین پریود یک سازه قاب خمشی فولادی ۶ طبقه که ارتفاع هر طبقه برابر ۳ متر بوده و وزن هر طبقه ۱۳۰ تن می باشد. جداگرها میانقابی مانع حرکت قاب نمی باشند (وزن خرپشته برابر با ۱۲ تن می باشد).

سوال: اگر در سازه ای پریود بدست آمده از روش تحلیلی برابر با ۰.۴۰۲ ثانیه و پریود بدست آمده از روش تجربی مقدار ۰.۳۶۴ ثانیه بدست آید، کدام مقدار را باید برای انجام محاسبات استاندارد ۲۸۰۰ انتخاب نمود؟

سوال: در یک ساختمان قاب خمشی بتنی به ارتفاع ۲۵ متر در دو حالت با و بدون میانقاب، مقدار پریود سازه را بدست آورید.

سوال: اگر در سوال قبلی مدل کامپیوتری مقدار پریود سازه را در حالت بدون میانقاب برابر با ۱.۰۲ ثانیه نشان دهد، برای تعیین ضریب بازتاب باید از چه پریودی استفاده شود؟

۷-۳-۲- ضریب اهمیت ساختمان، ۱: ضریب اهمیت ساختمان با توجه به گروه طبقه‌بندی آنها، به شرح بند ۱-۷، مطابق جدول (۵) تعیین می گردد.

جدول ۵- ضریب اهمیت ساختمان

ضریب اهمیت	طبقه‌بندی ساختمان
۱/۴	گروه ۱
۱/۲	گروه ۲
۱/۰	گروه ۳
۰/۸	گروه ۴

۸-۳-۲- ضریب رفتار ساختمان، R

۱-۸-۳-۲- ضریب رفتار ساختمان در برگیرنده آثار عواملی از قبیل شکل پذیری، درجه نامعینی و اضافه مقاومت موجود در سازه است. این ضریب با توجه به نوع سیستم باربر ساختمان، که در آن محدودیتهای بند ۲-۳-۲ و ۸-۸-۳-۲ و ۹-۸-۳-۲ رعایت شده باشد، طبق جدول (۶) تعیین می‌گردد. مقادیر این جدول برای سازه‌هایی با روش تنش‌های مجاز طراحی می‌شوند، تنظیم شده است. برای سازه‌هایی که با روش‌های حدی یا مقاومت طراحی می‌شوند مقادیر نیروهای حاصل از این جدول باید مطابق الزامات آن روش افزایش داده شوند.

۲-۸-۳-۲- ساخت ساختمان‌های با ارتفاع بیشتر از حدود Hm در جدول (۶) در کلیه مناطق کشور مجاز نیست.

۳-۸-۳-۲- در مناطق با خطر نسبی خیلی زیاد برای ساختمان‌های با اهمیت «خیلی زیاد» فقط باید از سیستم‌هایی که عنوان «ویژه» دارند انتخاب شود.

۴-۸-۳-۲- در ساختمان‌های با بیشتر از ۱۵ طبقه و یا بلندتر از ۵۰ متر، استفاده از سیستم قاب خمشی ویژه و یا سیستم دوگانه الزامی است. در این ساختمانها نمی‌توان برای مقابله با تمام نیروی جانبی زلزله منحصرًا به دیوارهای برشی و یا قابهای مهاربندی شده اکتفا نمود.

۵-۸-۳-۲- استفاده از دال تخت یا قارچی و ستون به عنوان سیستم قاب خمشی منحصرًا در ساختمان‌های سه طبقه و یا کوتاهتر از ۱۰ متر مجاز می‌باشد. در صورت تجاوز از این حد، تنها در صورتی استفاده از این سیستم سازه مجاز است که مقابله با نیروی جانبی زلزله توسط دیوارهای برشی و یا قابهای مهاربندی شده تأمین گردد.

۶-۸-۳-۲- در ساختمان‌های بتن مسلح، که در آنها از سیستم تیرچه و بلوك برای پوشش سقفها استفاده می‌گردد و ارتفاع تیرها برابر ضخامت سقف در نظر گرفته می‌شود، در صورتی که ارتفاع تیرها کمتر از ۳۰ سانتیمتر باشد، سیستم سقف به منزله دال تخت محسوب شده و ساختمان مشمول بند ۲-۳-۲-۵-۸-۳-۲ می‌شود.

جدول ۶ - مقادیر ضریب رفتار ساختمان، R ، هموار با حداکثر ارتفاع مجاز ساختمان H_m

سیستم سازه	سیستم مقاوم در برابر نیروهای جانبی	H_m (متر)	R
الف - سیستم دیوارهای باربر	۱- دیوارهای برشی بتن مسلح ویژه	۵۰	۷
	۲- دیوارهای برشی بتن مسلح متوسط	۵۰	۶
	۳- دیوارهای برشی بتن مسلح معمولی	۳۰	۵
	۴- دیوارهای برشی با مصالح بنایی مسلح	۱۵	۴
ب - سیستم قاب ساختمانی ساده	۱- دیوارهای برشی بتن مسلح ویژه	۵۰	۸
	۲- دیوارهای برشی بتن مسلح متوسط	۵۰	۷
	۳- دیوارهای برشی بتن مسلح معمولی	۳۰	۵
	۴- دیوارهای برشی با مصالح بنایی مسلح	۱۵	۴
	۵- مهاربندی برون محور فولادی [۵]	۵۰	۷
	۶- مهاربندی هم محور فولادی [۱]	۵۰	۶
پ - سیستم قاب خمثی	۱- قاب خمثی بتن مسلح ویژه [۲]	۱۵۰	۱۰
	۲- قاب خمثی بتن مسلح متوسط [۲]	۵۰	۷
	۳- قاب خمثی بتن مسلح معمولی [۲] و [۳]	-	۴
	۴- قاب خمثی فولادی ویژه [۱]	۱۵۰	۱۰
	۵- قاب خمثی فولادی متوسط [۵]	۵۰	۷
	۶- قاب خمثی فولادی معمولی [۳] و [۴]	-	۵
ت - سیستم دوگانه یا ترکیبی	۱- قاب خمثی ویژه (فولادی یا بتنی) + دیوارهای برشی بتن مسلح ویژه	۲۰۰	۱۱
	۲- قاب خمثی بتنی متوسط + دیوارهای برشی بتن مسلح متوسط	۷۰	۸
	۳- قاب خمثی فولادی متوسط + دیوارهای برشی بتن مسلح متوسط	۷۰	۸
	۴- قاب خمثی فولادی ویژه + مهاربندی برون محور فولادی	۱۵۰	۱۰
	۵- قاب خمثی فولادی ویژه + مهاربندی هم محور فولادی	۱۵۰	۹
	۶- قاب خمثی فولادی متوسط + مهاربندی برون محور فولادی	۷۰	۷
	۷- قاب خمثی فولادی متوسط + مهاربندی هم محور فولادی	۷۰	۷

مثال: مقادیر ماکزیمم و مینیمم صریب برش پایه، C ، را برای سازه های ساختمانی تعیین نمایید.

$$C_{\max} = \frac{(AB)_{\max} I_{\max}}{R_{\min}}$$

$$(AB)_{\max} = \max \{0.25 \times 3.25, 0.35 \times 2.75\} = 0.9625$$

$$C_{\max} = \frac{(AB)_{\max} I_{\max}}{R_{\min}} = \frac{0.9625 \times 1.4}{4} = 0.337$$

$$\begin{aligned} C_{\min} &= \min \left\{ \frac{(A.B)_{\min} I_{\min}}{R_{\max}}, 0.1 A_{\min} I_{\min} \right\} = \min \left\{ \frac{(0.2 \times 0.25) \times 0.8}{11}, 0.1 \times 0.2 \times 0.8 \right\} \\ &= \min \{0.036, 0.016\} = 0.016 \end{aligned}$$

با در نظر گرفتن
حاکم نوع ۴

در مثال فوق ضابطه بند ۳-۸-۳-۲ نادیده گرفته شده است.

۹-۳-۲ - توزیع نیروی جانبی زلزله در ارتفاع ساختمان

نیروی برشی پایه V ، که طبق بند ۱-۳-۲ محاسبه شده است، مطابق رابطه زیر در ارتفاع ساختمان توزیع می‌گردد:

$$F_i = (V - F_t) \frac{W_i h_i}{\sum_{j=1}^n W_j h_j}$$

در این رابطه:

F_i : نیروی جانبی در تراز طبقه i

W_i : وزن طبقه i شامل وزن سقف و قسمتی از سربار آن مطابق جدول (۱) و نصف وزن دیوارها و ستونهایی که در بالا و پایین سقف قرار گرفته‌اند.

h_i : ارتفاع تراز i ، ارتفاع سقف طبقه i ، از تراز پایه

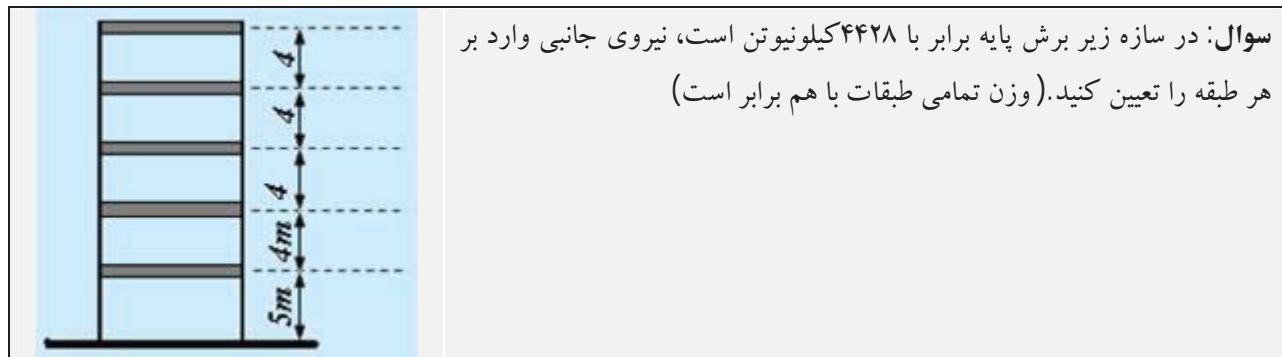
n : تعداد طبقات ساختمان از تراز پایه به بالا

F_t : نیروی جانبی اضافی در تراز سقف طبقه n که به وسیله رابطه زیر تعیین می‌شود:

$$F_t = 0.07 TV \quad (10-2)$$

نیروی F_t باید بیشتر از $7/25$ در نظر گرفته شود و چنانچه T برابر یا کوچکتر از $7/10$ ثانیه باشد، می‌توان آن را برابر با صفر اختیار نمود.

تبصره: در صورتی که ساختمان دارای خرپشته با وزن کمتر از ۲۵ درصد وزن بام باشد، نیروی F_t در تراز بام اعمال خواهد شد و در غیر این صورت، نیروی F_t در تراز سقف خرپشته اثر داده می‌شود.

۱۰-۳-۲- توزیع نیروی برشی زلزله در پلان ساختمان

۱۰-۳-۲-۱- نیروی برشی زلزله، که براساس توزیع نیروها در بند ۹-۳-۲، در طبقات ساختمان ایجاد می‌شود به همراه نیروی برشی ناشی از پیچش ایجاد شده به علت برون از مرکز بودن این نیروها در طبقات، باید طبق بند ۲-۱۰-۳-۲، در هر طبقه بین عناصر مختلف سیستم مقاوم در برابر نیروهای جانبی به تناسب سختی آنها توزیع گردد. در صورت صلب نبودن کف طبقات، در توزیع این برش‌ها باید اثر تغییرشکل‌های ایجاد شده در کفها نیز منظور گردد.

۱۰-۳-۲-۲- لنگر پیچشی ایجاد شده در طبقه A ، بر اثر نیروهای جانبی زلزله، از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$M_i = \sum_{j=i}^n (e_{ij} + e_{aj}) F_j \quad (11-2)$$

در این رابطه:

e_{ij} : برون مرکزی نیروی جانبی طبقه A نسبت به مرکز سختی طبقه i ، فاصله افقی مرکز جرم طبقه A و مرکز سختی طبقه i .
 e_{aj} : برون مرکزی اتفاقی طبقه A ، این برون مرکزی طبق ضابطه بند ۳-۱۰-۳-۲ محاسبه می‌شود.

F_j : نیروی جانبی در تراز طبقه j
کلیه عناصر سازه باید برای لنگر پیچشی که بیشترین تلاش را در آنها ایجاد می‌کند، طراحی شوند.

۱۰-۳-۲-۳- برون مرکزی اتفاقی در تراز هر طبقه، e_{aj} ، به منظور به حساب آوردن احتمال تغییرات اتفاقی توزیع جرم و سختی از یک سو و نیروی ناشی از مولفه پیچشی زلزله از سوی دیگر، در نظر گرفته می‌شود. این برون مرکزی باید در هر دو جهت و حداقل برابر با ۵ درصد بعد ساختمان در آن طبقه، در امتداد عمود بر نیروی جانبی، اختیار شود. در مواردی که ساختمان مشمول نامنظمی بند (۱-۱-۸-۱-ث) می‌شود، برون مرکزی اتفاقی حداقل باید در ضربی بزرگنمایی A_j ، طبق رابطه زیر، ضرب شود.

$$A_j = \left(\frac{\Delta_{\max}}{1.2 \Delta_{ave}} \right) \quad 1 \leq A_j \leq 3 \quad (12-2)$$

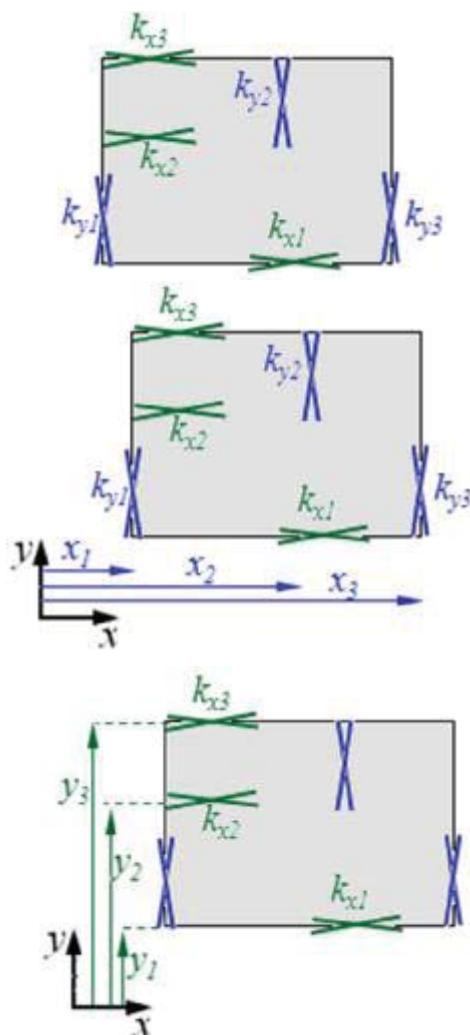
در این رابطه:

$\Delta = \Delta_{\max}$ = حداقل تغییر مکان طبقه

 $\Delta_{ave} = \Delta_{\text{میانگین تغییر مکان دو انتهای ساختمان در طبقه}}$

مرکز سختی: محل برآیند سختی های سیستم است و اگر نیروهای خارجی (به غیر از لنگر) به مرکز سختی وارد شوند، در سیستم هیچ چرخشی ایجاد نمی گردد.

نحوه تعیین مرکز سختی

$$CR_x = \frac{k_{y1} \cdot x_1 + k_{y2} \cdot x_2 + k_{y3} \cdot x_3}{k_{y1} + k_{y2} + k_{y3}}$$

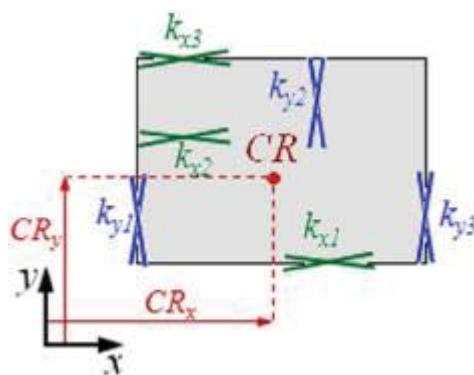
$$CR_y = \frac{k_{x1} \cdot y_1 + k_{x2} \cdot y_2 + k_{x3} \cdot y_3}{k_{x1} + k_{x2} + k_{x3}}$$

شناسایی اعضای که در برابر بارهای جانبی ایجاد سختی می کنند

تعیین مقدار سختی جانبی هر کدام از اعضا مذکور (k_{yi} و k_{xi})

تعیین فاصله هر کدام از اعضا دارای سختی جانبی از یک مبدأ مختصات دلخواه (y_i و x_i)

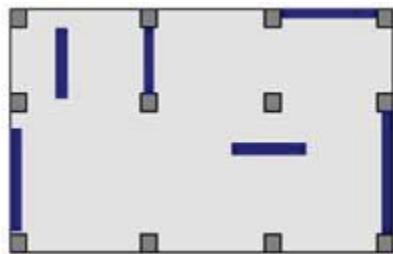
$$CR_x = \frac{\sum_{i=1}^{n_r} k_{y_i} x_i}{\sum_{i=1}^{n_r} k_{y_i}}, \quad CR_y = \frac{\sum_{i=1}^{n_r} k_{x_i} y_i}{\sum_{i=1}^{n_r} k_{x_i}}$$

نحوه تعیین مرکز جرم

در هنگام وقوع زلزله در هر نقطه ای از سازه که جرم وجود داشته باشد نیروی اینرسی ایجاد می شود.

جرم موجود در هر طبقه از ساختمان به صورت صفحه ای (دیافراگم کف)، خطی (دیوارها) و نقطه ای (ستونها) می باشد.

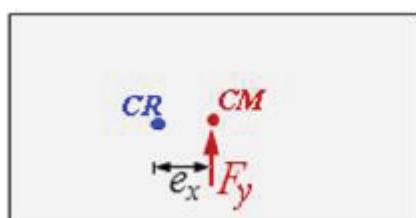
در شکل رویرو پلان ساختمانی مت Shankل از سقف، دیوارها و ستونها مشاهده می شود، اگر ساختمان تحت اثر شتاب زمین در راستای لا قرار گیرد نیروی اینرسی ایجاد شده در عناصر صفحه ای، خطی و نقطه ای به تفکیک رسم می شود

براساس اصول استاتیک می توان نیروهای گسترده وارد بر المانهای صفحه ای و خطی را به یک تک نیروی معادل وارد بر مرکز هندسی هر کدام تبدیل نمود.

و باز هم می توان براساس اصول استاتیک کلیه نیروهای وارد بر کف را با یک تک نیروی معادل جایگزین نمود که این نیرو باید در محل مرکز جرم قرار گیرد تا اثر تمامی نیروهای وارد بر طبقه را داشته باشد که محل مرکز جرم بصورت زیر بدست می آید.

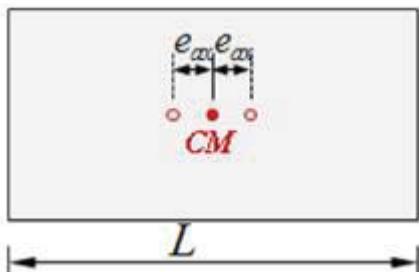
$$CM_x = \frac{\sum_{i=1}^n m_i x_i}{\sum_{i=1}^n m_i} \quad CM_y = \frac{\sum_{i=1}^n m_i y_i}{\sum_{i=1}^n m_i}$$

- با توجه به مباحث فوق می توان نتیجه گرفت که: نیروی جانبی زلزله در هر طبقه به مرکز جرم آن طبقه وارد می شود.
- برای تعیین نیروی ایجاد شده در هر کدام از اعضای سیستم باربر جانبی و طراحی و کنترل آنها می بایست نیروی جانبی زلزله از مرکز جرم به مرکز سختی انتقال یابد.

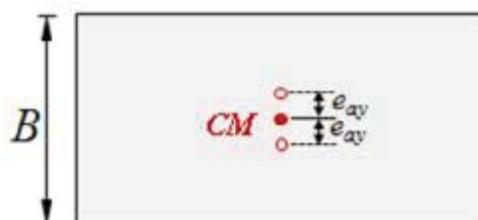
e_x : برون مرکزی نیروی جانبی (مرکز جرم) نسبت به مرکز سختی

e_a : برون مرکزی اتفاقی نیروی جانبی (مرکز جرم) نسبت به مرکز

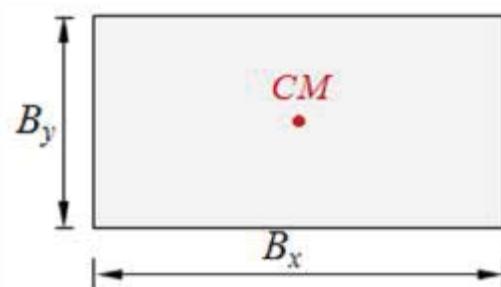

سختی

$$e_{ax} = 0.05L$$

$$e_{ay} = 0.05B$$

مثال - در پلان نشان داده شده مقدار تغییر مکان جانبی گوشه سمت چپ در زلزله طرح برابر با ۰.۸ سانتیمتر و در گوشه سمت راست برابر با ۱.۷ سانتیمتر است. خروج از مرکزیت اتفاقی را در راستای X تعیین نمایید.

$$B_x = 15m \quad B_y = 10m$$

$$\Delta_1 = 0.8cm \quad \Delta_2 = 1.7cm$$

$$\Delta_{ave} = \frac{0.8 + 1.7}{2} = 1.25cm$$

$$\Delta_{max} = 1.7 > 1.2\Delta_{ave} = 1.2 \times 1.25 = 1.5cm \quad ok.$$

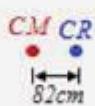
کنترل بند ۱-۱-۸-۱-۷

محاسبه ضریب بزرگنمایی برون مرکزی اتفاقی

$$A = \left(\frac{\Delta_{max}}{1.2\Delta_{ave}} \right)^2 = \left(\frac{1.7}{1.2 \times 1.25} \right)^2 = 1.28 \quad that: \quad 1 \leq A \leq 3$$

$$e_{ax} = (0.05B_x) \times 1.28 = 0.05 \times 1500 \times 1.28 = 96cm$$

مثال: در مثال قبلی اگر فاصله بین مرکز جرم و مرکز سختی در راستای X برابر با ۸۲ سانتیمتر باشد (مرکز سختی در سمت چپ

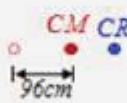

مرکز جرم است)، آنگاه در محاسبات لرزه ای چه فاصله ای بین مرکز جرم تا مرکز سختی باید در نظر گرفته شود؟

لحاظ نمودن برون مرکزی اتفاقی

$$e_x = e + e_a = 0 + 96 = 96 \text{ cm}$$

$$e_x = e + e_a = 82 + 96 = 178 \text{ cm}$$

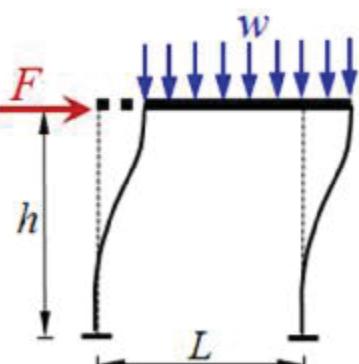
$$\therefore e_x = 178 \text{ cm}$$

۱۱-۳-۲- محاسبه ساختمان در برابر واژگونی

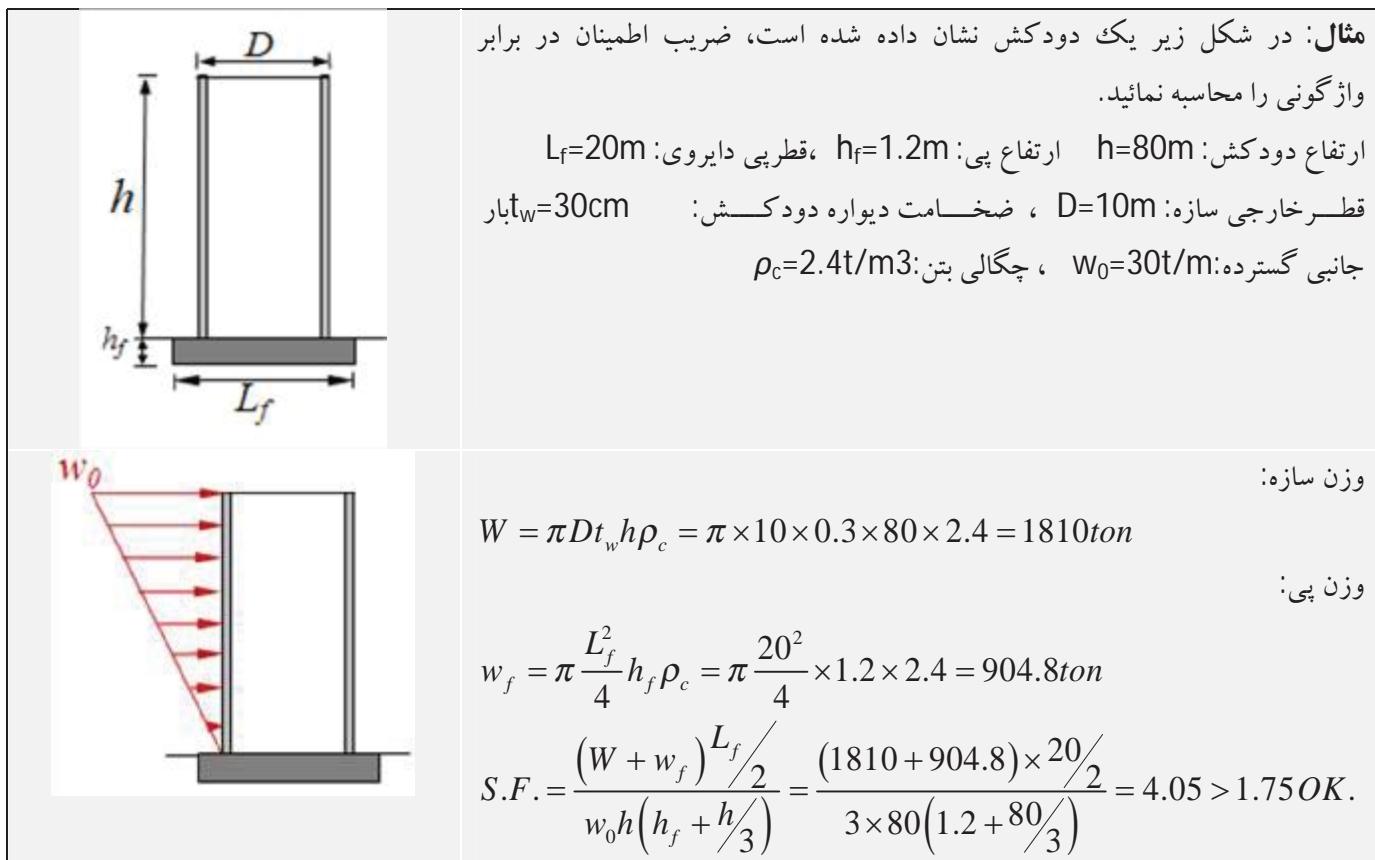
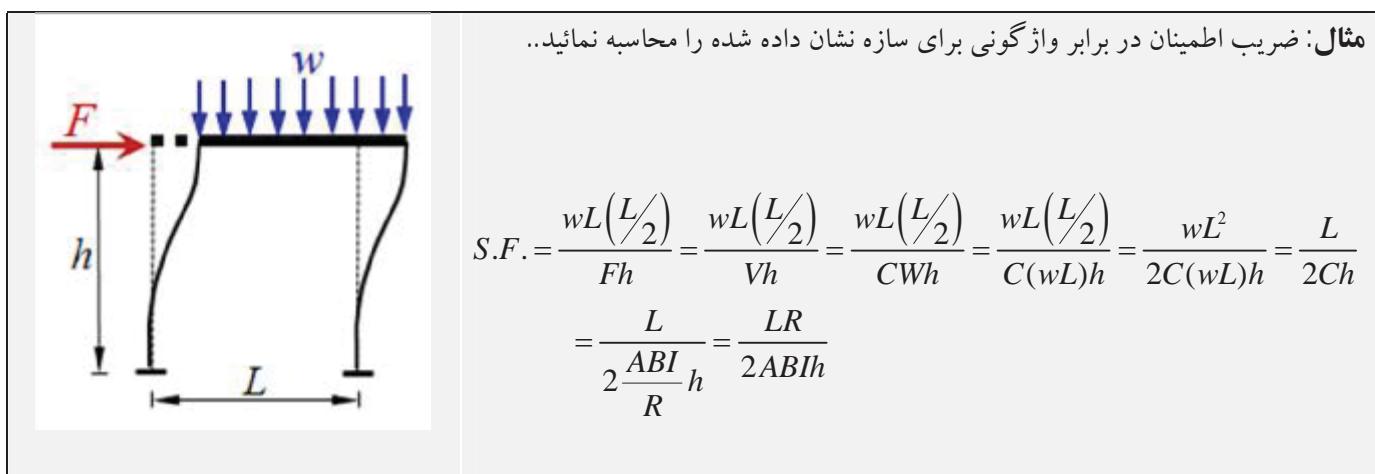
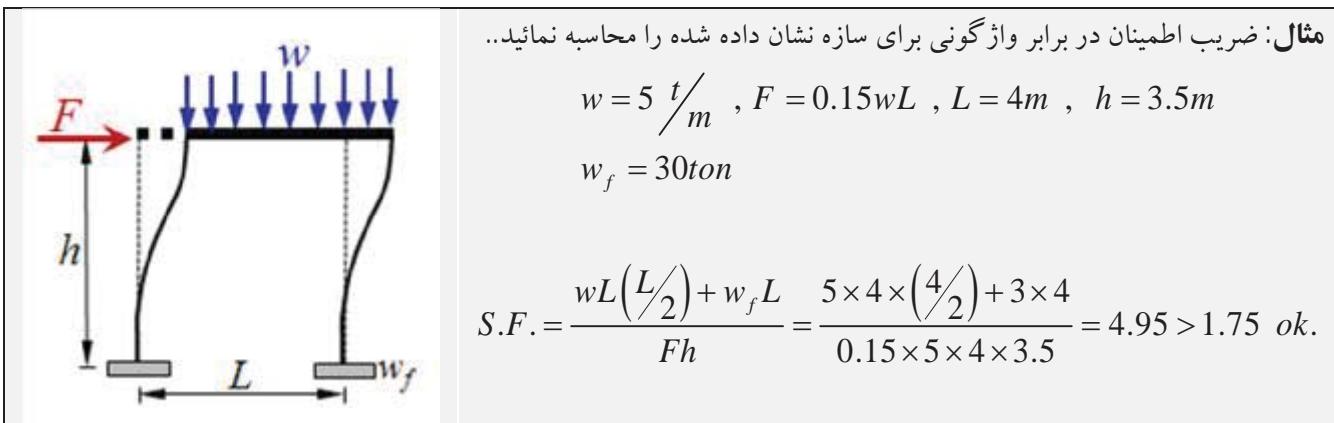
کل ساختمان باید از نظر واژگونی پایدار باشد. لنگر واژگونی ناشی از نیروهای جانبی زلزله در تراز شالوده برابر با مجموع حاصلضرب نیروی جانبی هر تراز در ارتفاع آن نسبت به تراز زیر شالوده ساختمان است. ضریب اطمینان در مقابل واژگونی - نسبت لنگر مقاوم به لنگر واژگونی - باید حداقل برابر با $1/75$ اختیار شود. در محاسبه لنگر مقاوم، بار تعادل برابر بار قائمی است که برای تعیین نیروهای جانبی به کار رفته است. بر این بارها، وزن شالوده و خاک روی آن افزوده می‌گردد. در تراز زیر شالوده این لنگر نسبت به لبه بیرونی شالوده محاسبه می‌شود.

مثال: ضریب اطمینان در برابر واژگونی برای سازه نشان داده شده را محاسبه نمایید..

$$w = 5 \text{ t/m} , F = 0.15wL , L = 4\text{m} , h = 3.5\text{m}$$

$$S.F. = \frac{wL(L/2)}{Fh} = \frac{w \times 4 \times (4/2)}{0.15w \times 4 \times 3.5} = 3.81 > 1.75 \text{ ok.}$$

مثال: ضریب اطمینان در برابر واژگونی را برای سازه مثال قبل بدون در نظر گرفتن وزن و قطر پی بدست آورید

$$S.F. = \frac{W D/2}{w_0 h (h/3)} = \frac{1810 \times 10/2}{3 \times 80 (80/3)} = 1.42 < 1.75 \quad NG.$$

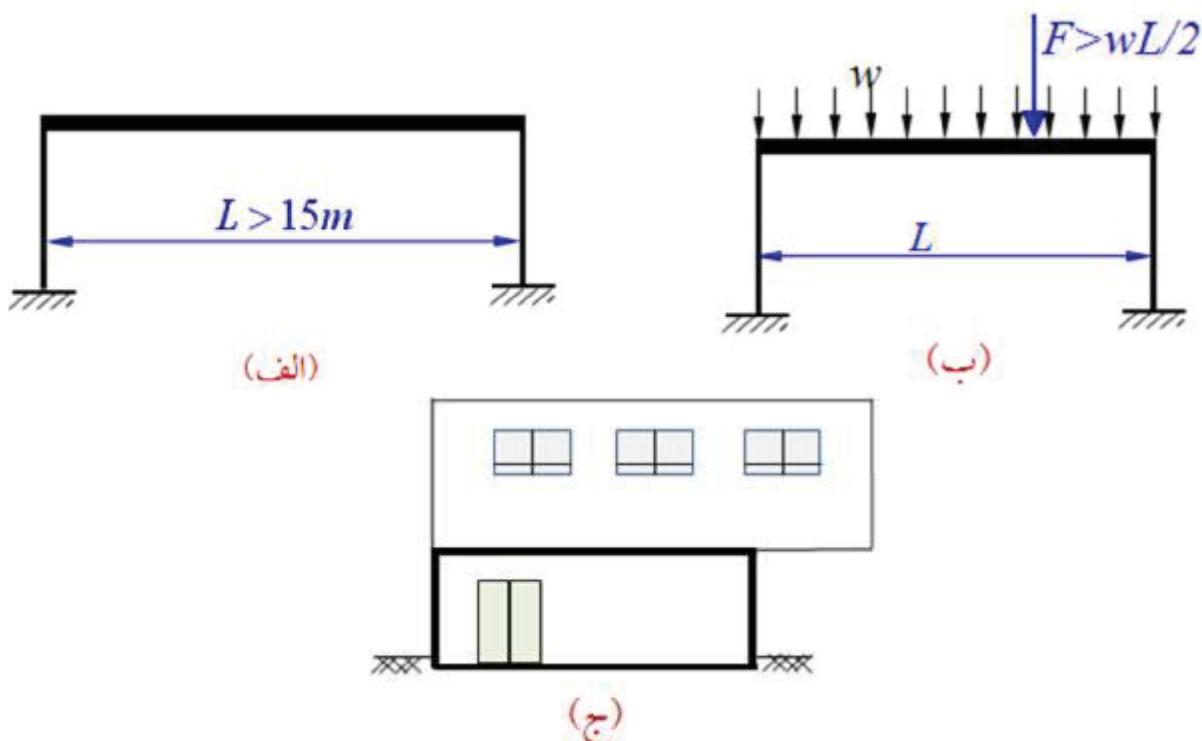
۱۲-۳-۲- نیروی قائم ناشی از زلزله

۱-۱۲-۳-۲- نیروی قائم ناشی از زلزله که اثر مولفه قائم شتاب زلزله در ساختمان است، در موارد زیر باید در محاسبات منظور شود.

الف- تیرهایی که دهانه آنها بیشتر از پانزده متر می‌باشد، همراه با ستونها و دیوارهای تکیه‌گاهی آنها.

ب- تیرهایی که بار قائم متمرکز قابل توجهی در مقایسه با سایر بارهای منتقل شده به تیر را تحمل می‌کنند، همراه با ستونها و دیوارهای تکیه‌گاهی آنها. در صورتی که بار متمرکز حداقل برابر با نصف مجموع بار واردہ به تیر باشد، آن بار قابل توجه تلقی می‌شود.

ج- بالکن‌ها و پیش‌آمدگی‌هایی که به صورت طره ساخته می‌شوند.

۱۲-۳-۲- مقدار نیروی قائم برای عناصر بندهای الف و ب از رابطه (۱۳-۲) محاسبه می‌شود و برای عناصر بند ج دو برابر مقدار این رابطه منظور می‌گردد، به علاوه، در مورد عناصر بند ج، این نیرو باید در هر دو جهت رو به بالا و رو به پایین و بدون منظور نمودن اثر کاهنده بارهای ثقلی در نظر گرفته شود.

$$F_V = 0.7 A I W_P \quad (13-2)$$

W_P: بار مرده بعلاوه کل سربار آن

۱۲-۳-۲-۳- نیروی قائم زلزله، همراه با نیروهای افقی زلزله باید در ترکیبات زیر به کار بردشود.

۱- صدرصد نیروی زلزله، در هر امتداد افقی با ۳۰ درصد نیروی زلزله، در امتداد عمود بر آن و ۳۰ درصد نیروی زلزله در امتداد قائم.

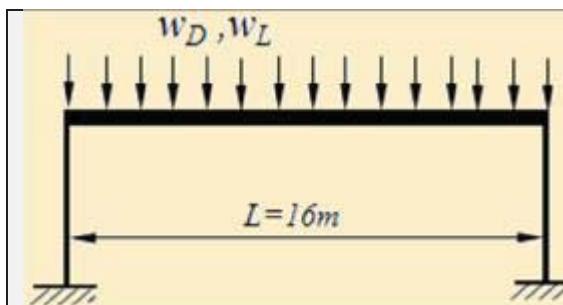
$$\pm E_x + 0.3(\pm E_y \pm E_z) \quad \text{نیروی زلزله قائم است. علامت} \pm \text{ فقط مربوط به بالکنها و} \\ \pm E_y + 0.3(\pm E_x \pm E_z) \quad \text{پیش آمدگیهایی است که بصورت طره ساخته می شوند.}$$

۲- صدرصد نیروی زلزله، در امتداد قائم با ۳۰ درصد نیروی زلزله، در هر یک از دو امتداد افقی عمود بر هم.

$$\pm E_z + 0.3(\pm E_x \pm E_y)$$

در ترکیبات یاد شده ضابطه تبصره ۲ بند ۴-۱-۲ را می توان منظور کرد.

در مواردی که ترکیب صد در صد نیروی زلزله هر امتداد با ۳۰ در صد نیروی زلزله در امتداد عمود بر آن در نظر گرفته می شود منظور کردن برون مرکزی اتفاقی موضوع بند ۱۰-۳-۲ برای نیروی زلزله ای که در امتداد مربوط به ۳۰ در صد اعمال می شود الزامی نیست.

مثال: در قاب بتی نشان داده شده ، مقدار بار مرده برابر با ۳ تن بر متر و بار زنده برابر با ۱/۵ تن بر متر است. مقدار نیروی قائم ناشی از زلزله را برای این سازه محاسبه نمایید.
 محل احداث سازه : تهران
 سازه با اهمیت متوسط محسوب می شود.

$$W_P = (3 + 1.5) \times 16 = 72 \text{ ton}$$

$$F_V = 0.7 A I W_P = 0.7 \times 0.35 \times 1 \times 72 = 17.640 \text{ ton}$$

نیروی قائم زلزله در واحد طول

$$E_z : w_E = \frac{17640}{16} = 1100 \text{ kg/m}$$

روش تحلیل دینامیکی

۴-۲-در این روشها نیروی جانبی زلزله، با استفاده از بازتاب دینامیکی که سازه بر اثر «حرکت زمین» ناشی از زلزله، از خود نشان می‌دهد، تعیین می‌گردد. این روشها شامل روش «تحلیل طیفی» و روش «تحلیل تاریخچه زمانی» است که جزئیات آنها در بندهای ۲-۴-۲ و ۳-۴-۲ توضیح داده شده است. کاربرد هر یک از این دو روش در ساختمان‌های مشمول این آئین‌نامه اختیاری است.

تبصره: کلیه پارامترهایی که در تحلیل دینامیکی به کار برده می‌شود نظیر جرم، نسبت شتاب مبنا و غیره همان مقادیری هستند که در تحلیل استاتیکی معادل تعریف شده‌اند.

۱-۴-۲- حرکت زمین

حرکت زمین، که در تحلیل‌های دینامیکی مورد استفاده قرار می‌گیرد باید حداقل دارای شرایط «زلزله طرح» مطابق تعریف بند ۱-۱ باشد. آثار حرکت زمین به یکی از صورت‌های «طیف بازتاب شتاب» مشخص می‌شود. برای «طیف بازتاب شتاب» و یا «تاریخچه زمانی شتاب» مشخص می‌شود. برای «طیف بازتاب شتاب» می‌توان از «طیف طرح استاندارد» و یا از «طیف طرح ویژه ساختگاه» مطابق ضوابط بندهای ۲-۱-۴-۲ و ۳-۱-۴-۲، استفاده نمود و برای «تاریخچه زمانی شتاب» باید ضوابط بند ۴-۱-۴-۲ را ملاحظه داشت.

استفاده از هر یک از این طیف‌ها برای کلیه ساختمانها اختیاری است. تنها در مورد ساختمان‌هایی که طبق بند ۳-۲-۲ مشمول استفاده از روش تحلیل دینامیکی می‌شوند و در آنها یکی از شرایط زیر موجود است، به کارگیری طیف طرح ویژه ساختگاه الزامی است.

الف - ساختمان‌های «با اهمیت خیلی زیاد و زیاد» که بر روی زمین نوع ۷/، جدول (۴)، ساخته می‌شوند.

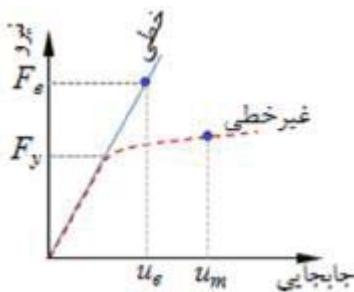
ب - ساختمان‌های بلندتر از ۵۰ متر که بر روی زمین نوع ۷/ ساخته می‌شوند.

پ - ساختمان‌های بلندتر از ۵۰ متر که بر روی زمین‌های ۱۱۰ و ۱۱۱، با ضخامت لایه خاک بیش از ۶۰ متر ساخته می‌شوند.

۵-۲- تغییر مکان جانبی نسبی طبقات

۱-۵-۱- تغییر مکان جانبی نسبی هر طبقه اختلاف تغییر مکان‌های مراکز جرم کف در بالا و پایین آن طبقه می‌باشد. این تغییر مکان معمولاً برای زلزله طرح و یا زلزله سطح بهره‌برداری محاسبه می‌شود و با همین نامها عنوان می‌گردد.

۲-۵-۲- تغییر مکان جانبی نسبی هر طبقه، تغییر مکانی است با فرض رفتار خطی سازه، زیر اثر بار جانبی زلزله تعیین شده باشد. این تغییر مکان در زلزله‌های طرح و بهره‌برداری به ترتیب «تغییر مکان جانبی نسبی طرح» و «تغییر مکان جانبی نسبی بهره‌برداری» نامیده می‌شود. در تعیین این تغییر مکان باید اثر عواملی که در سختی سازه مؤثرند از جمله ترک خوردگی اعضا در سازه‌های بتن مسلح، موضوع بند ۵-۲، منظور شوند

۳-۵-۲- تغییرمکان جانبی نسبی واقعی طرح، یا تغییرمکان جانبی نسبی غیرارتجاعی طرح، در هر طبقه تغییرمکانی است که در صورت منظور داشتن رفتار واقعی سازه، رفتار غیرخطی، در تحلیل آن بدست می‌آید. این رفتار، تنها در زلزله طرح قابل ملاحظه است. در مواردی که تحلیل سازه با فرض خطی بودن آن انجام می‌شود، این تغییرمکان را می‌توان از رابطه زیر به دست آورد.

$$\Delta_M = 0.7R\Delta_W \quad (14-2)$$

Δ_M ، تغییرمکان جانبی نسبی واقعی طرح در طبقه

Δ_W ، تغییرمکان جانبی نسبی طرح در طبقه

R ، ضریب رفتار سازه

مثال: یک سازه فولادی یک طبقه دارای سختی $10t/cm$ می‌باشد. در صورتی که برش پایه زلزله برابر با 10 تن بوده و ضریب رفتار مساوی 7 باشد، تغییرمکان نسبی واقعی این سازه چقدر است؟

$$\Delta = \frac{V}{k} = \frac{10ton}{10ton/cm} = 1cm \rightarrow \Delta_M = 0.7R\Delta_W = 0.7 \times 7 \times 1 = 4.9cm$$

۴-۵-۲- تغییرمکان جانبی نسبی واقعی طرح در محل مرکز جرم هر طبقه نباید از مقادیر زیر بیشتر شود. در رعایت این محدودیت آثار ناشی از $P-\Delta$ ، موضوع بند ۶-۲، باید در محاسبه تغییرمکانها منظور شده باشد.

برای ساختمانهای با زمان تناوب اصلی کمتر از $7/0$ ثانیه $0.25/0$ برابر ارتفاع طبقه

برای ساختمانهای با زمان تناوب اصلی بیشتر و یا مساوی $7/0$ ثانیه $0.02/0$ برابر ارتفاع طبقه

در رابطه بالا مقدار تغییرمکان جانبی نسبی واقعی طرح در طبقه با منظور کردن اثر $P-\Delta$ است.

تبصره: در محاسبه تغییرمکان نسبی هر طبقه Δ_W ، برای رعایت محدودیتهای فوق، مقدار برش پایه در رابطه (۱-۲) را می‌توان بدون منظور کردن محدودیت مربوط به زمان تناوب اصلی ساختمان T در تبصره ۱ بند ۶-۳-۲ تعیین کرد.

مثال: پریود یک ساختمان مسکونی قاب خمثی فولادی ۱۰ طبقه (شکل پذیری متوسط) را بدست آورید. ارتفاع طبقات ۳ متر است. در صورتی که سازه در تهران و بر روی خاک نوع ۲ بنا شده باشد، مقدار ضریب برش پایه چقدر است؟ اگر مدل کامپیوتری در ETABS بدون اثر میانقاب مقدار پریود را برابر ۱.۳۶ ثانیه بدست دهد و بخواهیم محدودیت تغییر مکان مندرج در بند ۴-۵-۲ استاندارد ۲۸۰۰ را بررسی کنیم، ضریب برش پایه چقدر است؟ (میانقابها ممانعتی در برابر حرکت قاب ایجاد نمی کنند)

$$T = 0.08H^{3/4} = 0.08 \times 30^{3/4} = 1.025 \text{ sec}$$

$$ETABS : T = 1.36 \text{ sec} > 1.25 \times 1.025 = 1.28 \text{ sec} \Rightarrow T = 1.28 \text{ sec}$$

$$A = 0.35, I = 1, R = 7$$

$$T_0 = 0.1, T_s = 0.5, S = 1.5$$

$$T > T_s \longrightarrow B = (S+1) \left(\frac{T_s}{T} \right)^{2/3} = (1.5+1) \left(\frac{0.5}{1.28} \right)^{2/3} = 1.336$$

$$C = \frac{ABI}{R} = \frac{0.35 \times 1.336 \times 1.0}{7} = 0.067$$

$$T = 1.36 > T_s \longrightarrow B = B = (S+1) \left(\frac{T_s}{T} \right)^{2/3} = (1.5+1) \left(\frac{0.5}{1.36} \right)^{2/3} = 1.283$$

$$C = \frac{ABI}{R} = \frac{0.35 \times 1.283 \times 1.0}{7} = 0.064 \quad \text{ضریب برش پایه برای کنترل تغییر مکان نسبی براساس پریود تحلیلی}$$

-۵-۵-۲- تغییر مکان جانبی نسبی در زلزله سطح بهره برداری در هر طبقه نباید از ۰.۰۰۵ ارتفاع آن طبقه بیشتر باشد. این محدودیت تنها در مواردی که نوع و نحوه به کار گیری مصالح و سیستم اتصال قطعات غیر سازه ای به گونه ای باشد که این قطعات بتوانند در برابر تغییر مکان جانبی بیشتر، بدون خسارات عمده، بر جا بمانند می توان تا ۰.۰۰۸ ارتفاع طبقه افزایش داد.

-۵-۶-۲- در سازه های بتن مسلح در تعیین تغییر مکان جانبی نسبی طرح، ممان اینرسی مقطع ترک خورده قطعات را می توان، مطابق توصیه آئین نامه بتن ایران «آبا» برای تیرها $lg 0.35$ ، برای ستونها $lg 0.7$ ، و برای دیوارها $lg 0.35$ یا $lg 0.7$ نسبت به میزان ترک خوردنگی، منظور کرد. برای زلزله، بهره برداری مقادیر این ممان اینرسی ها را می توان تا $1/5$ برابر افزایش داد و از اثر $P-\Delta$ صرف نظر کرد.

مثال: ساختمانی با مشخصات زیر موجود است:

- ساختمان مسکونی ۱۰ طبقه با سیستم قاب خمثی بتنی متوسط
- ارتفاع طبقات ۳ متر
- محل احداث: تهران
- خاک نوع ۲
- وزن موثر هر طبقه ۲۵۰ تن است.

- سختی طبقه اول با فرض $I_c = I_{gc} = I_b = 0.5I_{gb}$ و 190 تن بر سانتیمتر است.

- مدل کامپیوتری در Etabs با $I_c = I_{gc} = I_b = 0.5I_{gb}$ و مقدار پریود برابر با 1.19 بدست می دهد

مقدار ضریب برش پایه را محاسبه نمایید

اگر بخواهیم محدودیت تغییر مکان مندرج در بند ۴-۵-۲ استاندارد ۲۸۰۰ را برای طبقه اول بررسی کنیم، ضریب برش پایه چقدر است؟ (میانقابها ممانعی در برابر حرکت قاب ایجاد نمی کنند)

حل:

$$T = 0.07H^{3/4} = 0.07 \times 30^{3/4} = 0.897 \text{ sec}$$

$$Etabs : T = 1.19 \text{ sec} > 1.25 \times 0.897 = 1.12 \text{ sec}$$

$$T = 1.12 \text{ sec}$$

$$A = 0.35, \quad I = 1.0, \quad R = 7.0$$

$$T_0 = 0.1, \quad T_s = 0.5, \quad S = 1.5$$

$$T = 1.12 > T_s \Rightarrow B = (S+1) \left(\frac{T_s}{T} \right)^{2/3} = (1.5+1) \left(\frac{0.5}{1.12} \right)^{2/3} = 1.46$$

$$C = \frac{ABI}{R} = \frac{0.35 \times 1.46 \times 1.0}{7} = 0.073$$

برش پایه طراحی سازه

$$V = 0.073 \times (10 \times 250) = 182.5 \text{ ton}$$

محاسبه برش پایه سازه برای کنترل تغییر مکان جانبی نسبی واقعی

$$T_{Etabs} = 1.19 > T_s \Rightarrow B = (S+1) \left(\frac{T_s}{T} \right)^{2/3} = (1.5+1) \left(\frac{0.5}{1.19} \right)^{2/3} = 1.4$$

$$C = \frac{ABI}{R} = \frac{0.35 \times 1.4 \times 1.0}{7} = 0.07$$

$$V = 0.07 \times (10 \times 250) = 175 \text{ ton}$$

کنترل تغییر مکان واقعی در زلزله طرح:

براساس بند ۶-۵-۲ استاندارد ۲۸۰۰، در سازه های بتن مسلح در تعیین تغییر مکان جانبی نسبی طرح، ممان اینرسی مقطع ترک خورده قطعات را می توان، مطابق توصیه آئین نامه بتن ایران «آبا» برای تیرها $0/35$ ، برای ستونها $0/7$ ، منظور کرد.

$$k'_1 = \frac{k_1}{1.5} = \frac{190}{1.5} = 126.7 \text{ ton/cm} \quad \Delta_w = \frac{V'}{k'_1} = \frac{175}{126.7} = 1.38 \text{ cm}$$

$$\Delta_M = 0.7 \times 7 \times 1.38 = 6.76 \text{ cm} > 0.02h = 0.02 \times 300 = 6 \text{ cm N.G.}$$

کنترل تغییر مکان در زلزله بهره برداری:

$$V_{ser} = \frac{ABI}{6} W = \frac{0.35 \times 1.4 \times 1.0}{6} \times (10 \times 250) = 204.17 \text{ ton}$$

$$\Delta_{w-ser} = \frac{V_{ser}}{k_1} = \frac{204.17}{190} = 1.075 \text{ cm} < 0.005h = 0.005 \times 300 = 1.5 \text{ cm OK.}$$

P-Δ اثر را

در کلیه سازه‌ها تأثیر بار محوری در عناصر قائم بروی تغییر مکان‌های جانبی آنها، برش‌ها و لنگرهای خمشی موجود در اعضا و نیز تغییر مکان‌های جانبی طبقات را افزایش می‌دهد. این افزایش به اثر ثانویه و یا اثر P-Δ معروف است. این اثر، در مواردی که شاخص پایداری، در رابطه (۱۵-۲)، کمتر از ده درصد باشد ناچیز بوده و می‌تواند نادیده گرفته شود. ولی اگر بیشتر از ده درصد باشد، این اثر باید در محاسبات منظور گردد.

$$\theta_i = \left[\frac{P\Delta_w}{Vh} \right]_i \quad (15-2)$$

P_i : مجموع بارهای مرده و زنده موجود در طبقه A تا n، طبقه آخر

Δw_i : تغییر مکان جانبی نسبی اولیه در طبقه A

V_i : مجموع نیروهای برشی وارد به طبقه A

h_i : ارتفاع طبقه

شاخص پایداری A در سازه‌ها نباید از θ_{max} در رابطه زیر بیشتر باشد. در این موارد احتمال ناپایداری سازه موجود است و باید در طراحی آن تجدیدنظر شود.

$$\theta_{max} = \frac{1.25}{R} \leq 0.25 \quad (16-2)$$

برای منظور کردن اثر P-Δ در طراحی سازه‌ها، یا می‌توان این اثر را همراه با سایر عوامل در تحلیل سازه‌ها منظور کرد و نیروهای داخلی اعضاء را به دست آورد و یا می‌توان از روش‌های تقریبی عنوان شده در آئین نامه‌های طراحی استفاده نمود. هم چنین می‌توان روش تقریبی ارائه شده در پیوست (۵) را مورد استفاده قرار داد. در کلیه موارد، تغییر مکان‌های جانبی طبقات که در محاسبات نیروهای داخلی به کار برده می‌شوند باید تغییر مکان‌های جانبی نسبی افزایش یافته طبقات، باشند.

تغییر مکان افزایش یافته جانبی نسبی طبقه با منظور کردن اثر P-Δ موضوع بند ۵-۲، را می‌توان از رابطه زیر محاسبه کرد:

$$\bar{\Delta}_{Mi} = \frac{\Delta_{wi}}{1 - \theta_i} \quad (17-2)$$

و هچنین تغییر مکان نسبی واقعی طبقه یا منظور کردن اثر P-Δ موضوع بند ۶-۲، را می‌توان از رابطه زیر محاسبه کرد:

$$\bar{\Delta}_{Mi} = 0.7R\bar{\Delta}_{wi} \quad (18-2)$$

مثال: حداقل مقدار سختی لازم برای یک سازه یک طبقه فولادی را با در نظر گرفتن اثر $P-\Delta$ تعیین نمایید.

محدودیت تغییر مکان نسبی

$$\bar{\Delta}_M \leq 0.025h \rightarrow \frac{\Delta_M}{1-\theta} \leq 0.025h \rightarrow \frac{0.7R\Delta_w}{1-\theta} \leq 0.025h \rightarrow \Delta_w \leq \frac{0.025h(1-\theta)}{0.7R}$$

$$\Delta_w \leq \frac{0.025h \left(1 - \frac{P\Delta_w}{Vh}\right)}{0.7R} \rightarrow \Delta_w \leq \frac{0.025h \left(1 - \frac{W\Delta_w}{ABI Wh}\right)}{0.7R}$$

$$\Delta_w \leq \frac{0.025h \left(1 - \frac{R\Delta_w}{ABIh}\right)}{0.7R} \rightarrow \Delta_w \leq \frac{0.025h}{0.7R} - \frac{0.025}{0.7ABI} \Delta_w$$

$$\left(1 + \frac{0.025}{0.7ABI}\right) \Delta_w \leq \frac{0.025h}{0.7R} \rightarrow \left(1 + \frac{1}{28ABI}\right) \Delta_w \leq \frac{h}{28R} \rightarrow \left(\frac{28ABI+1}{ABI}\right) \Delta_w \leq \frac{h}{R}$$

$$\Delta_w \leq \frac{ABIh}{R(28ABI+1)} \rightarrow \frac{V}{k} \leq \frac{Ch}{(28ABI+1)} \xrightarrow{C=\frac{V}{W}} \frac{V}{k} \leq \frac{Vh}{(28ABI+1)W}$$

$$\Rightarrow k \geq (28ABI+1) \frac{W}{h}$$

محدودیت شاخص پایداری

$$\theta \leq \frac{1.25}{R}$$

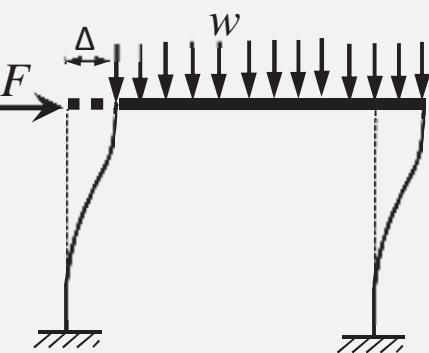
$$\theta = \frac{P\Delta}{Vh} \xrightarrow{\Delta = \frac{V}{k} \rightarrow \frac{V}{\Delta} = k} \theta = \frac{P}{kh} \rightarrow \theta = \frac{W}{kh} \leq \frac{1.25}{R}$$

$$\Rightarrow k \geq 0.8R \frac{W}{h}$$

در مجموع

$$k_{min} = \max \left\{ (28ABI+1) \frac{W}{h}, 0.8R \frac{W}{h} \right\}$$

مثال: در شکل زیر ارتفاع طبقه برابر با ۵.۸ متر است و طول دهانه برابر ۸ متر می‌باشد. در صورتی که مقدار بار گستردگی موجود بر روی تیر ۲۰ تن بر متر و سختی جانبی برابر با ۲.۷ تن بر سانتیمتر و برش پایه ۸ تن باشد. اثر P-Δ را بررسی نمایید. ($R=7$)

$$\Delta_w = \frac{8ton}{2.7 \frac{t}{cm}} = 2.96cm$$

$$\Delta_M = 0.7 \times 7 \times 2.96 = 14.5 \leq 0.025h = 0.025 \times 580 = 14.5 \text{ OK.}$$

$$\theta = \frac{P\Delta}{Vh} = \frac{P}{kh} = \frac{20 \times 8}{2.7 \frac{t}{cm} \times 580cm} = 0.102 > 0.1$$

پس اثر P-Δ باید در نظر گرفته شود.

$$\theta = 0.102 < \frac{1.25}{R} = \frac{1.25}{7} = 0.179 \text{ OK.}$$

$$\bar{\Delta}_M = \frac{0.7 \times 7 \times 2.96}{1 - 0.102} = 16.15cm > 0.025 \times 580cm = 14.5cm \text{ N.G.}$$

پس باید سختی سازه افزایش یابد.

مراجع

- آئین نامه طراحی ساختمانها در برابر زلزله "استاندارد ۲۸۰۰". وی رایش سوم، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، ۱۳۸۴.
- محمدرضا تابش پور، "تفسیر مفهومی کاربردی آئین نامه طراحی ساختمانها در برابر زلزله ویرایش سوم"، نشر گنج هنر، ۱۳۸۵
- حسن مقدم، "اصول مهندسی زلزله(مبانی - کاربرد)" ، نشر فراهنگ، چاپ سوم ، ۱۳۸۴.
- خسرو برگی . " اصول مهندسی زلزله". انتشارات دانشگاه تهران، چاپ چهارم ، ۱۳۸۲
- نوید سیاه پلو. "اصول مهندسی زلزله کاربردی" ، نشر فرهنگ متین، ۱۳۸۷.
- Chopra A.K., "Dynamics of structures". Printince Hall Publication, second edition , 2004.